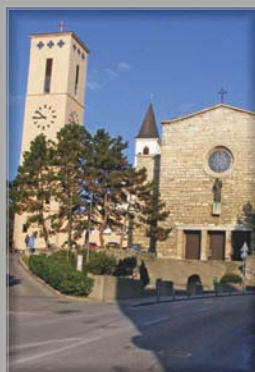
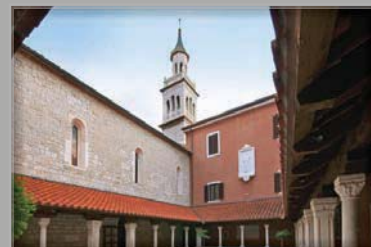
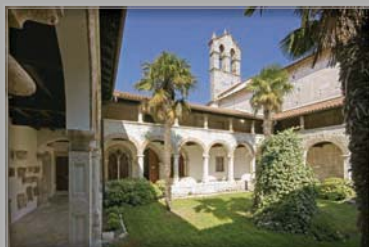

fraternitas

GLASILO HRVATSKE PROVINCIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

**REDOVITI
PROVINCIJSKI
KAPITUL**

Br. 1/2022

kazalo

Uvodno slovo

BITI SLUŽITELJI	3
---------------------------	---

Naša Provincija

IMAMO NOVOGA PROVINCIJALA:	
FRA MILJENKO HONTIĆ	5
I. DIO PROVINCISKOG KAPITULA . . .	6
II. DIO PROVINCISKOG KAPITULA . . .	7
ODRŽAN PRVI TURNUS	
DUHOVNIH VJEŽBI	8
NOVI PROVINCISKI STATUTI	8

Iz našega Reda

PISMA MINISTRA GENERALA:	
POZIV NA MOLITVU I SOLIDARNOST	9
BRAĆA MISIONARI U DANSKOJ . . .	9
MOLVE.	10
PREMJETAJ POSTULATURE	
U ZAGREB	11
IZABRANO NOVO VODSTVO	
POGLAVARA CEF-a	12
JUNIORENTREFFEN I GODIŠNJI	
SUSRET POGLAVARA CEF-a	12

Dnevnik oca Provincijala

SUSRET O. PROVINCIJALA SA	
SISAČKIM BISKUPOM MONS.	
VLADOM KOŠIĆEM	13
O. PROVINCIJAL U BRATSKOM	
POHODU BRAĆI U ITALIJI	13
O. PROVINCIJAL U BRATSKOM	
POHODU SAMOSTANU UZNESENJA	
BDM U MOLVAMA	14
O. PROVINCIJAL U BRATSKOM	
POHODU SAMOSTANU SVETOGA	
ANTUNA U NOVOM MAROFU	14
SUSRET O. PROVINCIJALA S	
VARAŽDINSKIM BISKUPOM	
MONS. BOŽOM RADOŠEM	14
SUSRET O. PROVINCIJALA	
S KARDINALOM MONS. JOSIPOM	
BOZANIĆEM	14
POHOD O. PROVINCIJALA	
BRAĆI PROVINCIJE	15

POSJET O. PROVINCIJALA BRAĆI	
U NJEMAČKOJ	15
SUSRET ĐAKOVAČKO-OSJEČKOG	
NADBISKUPA MONS. ĐURE HRANIĆA	
I PROVINCIJALNOG MINISTRA	
FRA MILJENKA HONTIĆA	15

Rad definitorija

PRVA SJEDNICA DEFINITORIJA.	16
DRUGA SJEDNICA DEFINITORIJA . . .	16
TREĆA SJEDNICA DEFINITORIJA . . .	17
ČETVRTA SJEDNICA DEFINITORIJA . .	18
IZVANREDNA SJEDNICA DEFINITORIJA	18
PETA SJEDNICA DEFINITORIJA.	19
II. IZVANREDNA SJEDNICA	
DEFINITORIJA	21

Naši mladi

DUHOVNE VJEŽBE U SPLITU TE POSJET	
DUBROVNIKU I MEĐUGORJU	22
DANI OTVORENIH VRATA KLERIKATA	
U ŠIBENIKU	23
GODIŠNJI SUSRET SJEMENIŠTARACA	
I ODGOJITELJA 2022.	23
POSJET NOVAKU FRA FRANKU	
GEČEVIĆU	24
KARDINAL BOZANIĆ ZAREDIO	
FRA ZVONIMIRA PERVANA	
I FRA FRANJU ČOLAKOVCA	25

Iz naših samostana

GENERALNI MINISTAR O. CARLOS	
TROVARELLI U MOLVAMA I	
MARIJI BISTRICI	26
GENERALNI MINISTAR U SISKU	26
PUČKE MISIJE NA SVETOM DUHU U	
ZAGREBU.	26
OTVORENA HODOČASNIČKA	
2022. GODINA	27
NESIGURNOŠĆU OSIGURANI	27
»NEKA IMAJU DUHA GOSPODNJEGA«	
– PROSLAVA 30 GODINA FRAME . . .	29
NAJAVA GODINE BISKUPA	
ĐURE KOKŠE	30

BLAGOSLOV TEMELJA DOMA ZA OSOBE STARIJE DOBI »PUNINA ŽIVOTA«	31	U SPLITSKOJ KATEDRALI PREDSTAVLJEN ZBORNİK O LUKAČIĆU.	43
DOVRŠENA OBNOVA DRVENOG OLTARA SV. STJEPANA U CRKVI SV. FRANE U ŠIBENIKU	32	14. DANI HRVATSKIH SVETACA I BLAŽENIKA	43
BLAGOSLOVLJENE NOVE ORGULJE U CRKVI SV. ANTUNA PADOVANSKOG NA SVETOM DUHU	32	SPOMEN-PLOČA SVETOGA NIKOLE TAVELIĆA NA UDBINI	44
PROSLAVLJENA DVA VELIKA JUBILEJA KOD FRANJEVACA NA SVETOM DUHU	33	NAŠA IZDANJA	45
PRIMOPREDAJA GVARDIJANSKE SLUŽBE: U VINKOVcima	34	PROSLAVE OBLJETNICA U 2022. GODINI.	46
U ZAGREBU	34	<i>Naši pokojni</i>	
U NOVOM MAROFU	34	FRA STANKO DUJE MIJIĆ	47
U ŠIBENIKU	34	FRA ALOJZIJE MATE LITRIĆ	52
U SISKU	35	FRA JOSIP PRISELAC	53
MINISTRICA NATAŠA TRAMIŠAK U POSJETU PUČKOJ KUHINJI NA SVETOM DUHU	35	FRA ANĐELKO STIPE SESAR	55
NAJAVE DOGAĐANJA	35	FRA ILIJA MIŠKIĆ	57
		DR. NIKOLA BENKOVIĆ	60
		ILIJA BRADARIĆ	61
		SREĆKO GLAVAŠ	62
		UPISATI U NEKROLOGIJ PROVINCIJE	62
		PODSJEĆANJE	63
<i>Iz inozemstva</i>			
JUBILARNA 100. OBLJETNICA SMRTI ČASNOGA SLUGE BOŽJEGA FRA WENANTYJA KATARZYNCA	36		
KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA U NJEMAČKOJ	37		
IZBOR SVECA ZAŠTITNIKA ZA HKM WÜRZBURG.	38		
HODOČAŠĆE HKM WÜRZBURG U MARIJU BISTRICU	38		
ODRŽAN ČETVRTI ANTUNOVSKI HOD MLADIH U ZAGREBU	39		
<i>Imenovanja naše braće</i>			
FRA IVAN KARLIĆ IZABRAN ZA REDOVI- TOG ČLANA PAMI-a I ODLIKOVAN NAGRADOM DEKANA KBF-a	40		
FRA TOMISLAV GLAVNIK NOVI RAVNATELJ HRVATSKOG CARITASA.	40		
PRIZNANJE VERITASU ZA 60 GODINA IZLAŽENJA	41		
NOVO PREDSJEDNIŠTVO VFZ-a	41		
<i>Kulturološki kutak</i>			
OBRANA DIPLOMSKOG RADA FRA FRANJE ČOLAKOVCA	42		
KAPITALNO DJELO O PULSKOME KOMPLEKSU SVETOG FRANJE	42		

Fraternitas

službeno glasilo

*Hrvatske provincije sv. Jeronima
franjevaca konventualaca*

Br. 1/2022

Izdaje:

Hrvatska provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca
HR – 10000 Zagreb, Sveti Duh 31
tel. (01) 3771 888; fax (01) 3773 754
www.ofmconv.hr
ofmconv@ofmconv.hr

Uredio: Zlatko Vlahek

Odgovara: Miljenko HontiĆ
Sveti Duh 31, 10000 Zagreb

Tisak: Denona d.o.o., Getaldićeva 1, Zagreb

ISSN 1332-7941

uvodno slovo

BITI SLUŽITELJI

Draga i poštovana braćo, Gospodin Vam dao svoj mir!

Iza nas je još jedan Redoviti provincijski kapitul. Zahvaljujem Svevišnjem Gospodinu na svim milostima koje nam je darovao po ovom Kapitolu. I osobno se zahvaljujem Bogu na Njegovom novom pozivu unutar već prihvaćenog, redovničkog i svećeničkog, da budem služitelj – ministar ove Provincije. U isto vrijeme zahvaljujem i svoj braći na povjerenju koje su mi iskazali preko izbora novog Provincijskog ministra.

Svjestan sam svoje manjkavosti i ljudske ograničenosti za ovu službu te unaprijed računam na molitvenu podršku cijele Provincije. Svjestan sam da nisam ja taj koji će svojom sposobnošću voditi ovu našu Provinciju, nego je to sam Svevišnji koji se želi služiti i nama nevrijednim slugama. Nadam se da će mi iskustvo koje sam stekao, posebno na planu Reda, kroz dvanaest godina u službi generalnog definitora, u svemu tome dobro doći, ali smatram da je od toga još važnija moja i naša otvorenost i raspoloživost Božjem Duhu kako bismo bili što bolje oruđe s kojim će se On služiti u ovom narednom razdoblju. Zato se od prvog dana preporučam u vaše molitve kao i u molitve svih onih koje susrećem i poznajem. U isto vrijeme preporučam i čitavo naše Provincijsko bratstvo u molitve da budemo u Duhu Božjem, jedno srce i jedna duša.

U izboru članova uprave Provincije, na prvom dijelu kapitula, kao i izbora gvardijana i drugih službi te premještanja u Provinciji, na drugom dijelu kapitula, vodio sam se principom uključivosti i povezivanja različitosti. Svaki provincijski kapitul je izazov i nova prilika za cijelu zajednicu da se obnovi u svojem zajedništvu i služenju Gospodinu.

...

Početak ove godine bio je obilježen ne tako čestim fenomenom, a to je da su se petorica naše braće u prvih pet mjeseci preselila u vječnost. Ovom prigodom još jednom zahvaljujem Gospodinu za njihovo dugogodišnje požrtvovno služenje u našem bratstvu i za dar njihovog života. Dok pomalo s tugom primjećujemo kako se naše bratstvo u prvih pet mjeseci osjetno smanjilo, s radošću gledamo kako nas Gospodin i dalje blagoslivlja novim zvanjima. Naime, ove godine šestorica mladića su predala svoje molbe da započnu život u našoj zajednici. Tako da ćemo od jeseni imati 16 odgajanika (14 u Zagrebu, 1 u Asizu i 1 u Rimu), što budi novu nadu za rast i procvat naše zajednice. Posebna radost ove godine su i dva nova svećenika koji su već raspoređeni na svoje nove službe. I dalje svima stavljam na srce molitvu za nova duhovna zvanja u Provinciji, Redu i u cijeloj Crkvi.

Novu upravu Provincije, ali i sve bratstvo dočekali su neki posebni izazovi zbog rješavanja nekih projekata iz prethodnog mandata. Nadam se da ćemo ozbiljnim i odgovornim pristupom, uzdajući se u Božju providnost i to uspjeti dobro riješiti.

...

Ono što smatram važnim jest svakodnevno posvješćivanje našeg »biti«, odnosno smisla vlastitog poziva. Važno je gledati ono što je Božja volja, a ne naš osobni interes. Poznato nam je da u odazivu na življenje Evanđelja nema postavljanja uvjeta. Nema izabiranja posebnih okolnosti. Na početku našeg poziva Isus je i nama rekao: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga.« (Mt 16, 24-26). Dakle, ono što je nužno potrebno jest

besprigovorno predanje Božjoj volji i vjera, da Gospodin zna što čini, da je On taj koji želi djelovati u nama i po nama.

Franjo je uvijek iznad svega želio da, *»kako sam, tako i njegova braća, obiluju takvim djelima koja će biti na slavu Gospodinu«*, i to konkretizira: *»Kao što mir naviještate ustima, tako ga još više imajte u svojim srcima.«* (*Legenda trojice drugova, XIV*).

Upravo to mi se čini ključnim i doista važnim za naš svakodnevni život. Nastojati imati mir u srcu, to zapravo znači imati Božjeg Duha u sebi i u njemu se uvijek obnavljati. Zato je važno biti pažljiv na svoje srce i bdjeti nad njim. Kad god primijetimo da je u njemu nezadovoljstvo, kad iz naših usta izlazi zajedljiva kritika i više negativnosti nego onog pozitivnog, kad drugoga ne doživljavamo kao svoga brata, nego kao suparnika, onda je to znak da nismo usidreni u Božjoj ljubavi i da u našem srcu nema njegovog mira. Znak je to da smo negdje iskočili s pravog, Božjeg puta. Zato je potrebno zaustaviti se i vratiti u »središte«, a to se događa u tišini iskrene molitve. Tu ćemo prepoznati svoje sebičnosti i moći ih napustiti te jasnije razabrati Božji govor i poziv na ono što je stvarno Njegova volja.

Jer, što nam koristi ići propovijedati drugima o miru i dobru, (a upravo to je bitna karakteristika nas franjevaca), ako toga mira i dobra nema u našim srcima, u našim zajednicama, u našoj Provinciji. Lijepo nam govore i dokumenti Crkve: *»da se svi trebaju sjetiti da je bratsko zajedništvo, kao takvo, već apostolat, to jest da izravno pridonosi djelu evangelizacije«*. (*Bratski život u zajednici br. 54*)

Zato uz pomoć iskrene molitve, koju želimo i u ovom četverogodištu posebno obnoviti i više konkretizirati preko istinskih i zauzetijih bratskih odnosa, koji nužno podrazumijevaju našu međusobnu dobrotu, namjernost, iskrenost pa i strpljivost jednih s drugima (*usp. ČPP, I. i II. poglavlje*), velikodušno se stavimo Bogu na raspolaganje da se On može proslaviti u našim životima, a ne da se slavimo mi sami. Nastojmo biti potpora jedni drugima, u poteškoćama, a ne zapreka i smutnja ili nezainteresirana indiferentnost (*usp. ČPP, III. i IV. poglavlje*).

Zato neka ne bude u našoj Provinciji onih koji bi se osjećali zakinuti ili zapostavljeni radi neke službe ili premještaja. Službe i premještaji su tu samo zato da se može ostvariti veća i bolja harmonija svjedočenja onog Božjeg te konkretnije služenje Crkvi. Neka ljudi koji će nas susretati, kao i drugi redovnici i članovi Crkve, mognu za našu Provinciju doista reći, *gledaj kako se ljube*. Unatoč tome što su različiti, unatoč tome što drugačije razmišljaju i imaju svoj osobni stil, ipak znaju ostaviti ono manje važno, ono što je koji put obojano sebičnim interesima, a naći se i zajednički prionuti uz ono bitno, ono što je doista Božje. To će biti najbolji način promocije zvanja i svjedočenja Radosne vijesti u današnjem svijetu. Neka se uistinu u našim životima prepozna da smo *Braća zajednice*, po nadahnuću Asiškog Siromaška!

• • •

U svemu tome neka nas prati zagovor i pomoć našeg utemeljitelja, sv. Franje te zaštitnika naše Provincije, sv. Jeronima! Posebno pak neka nam u svemu bude uzor i nadahnuće naša Bezgrešna Djevica Marija, Kraljica Franjevačkog Reda, a njezina zaštita i zagovor neka nas svagda prate!

*fra Miljenko Hontić,
provincijalni ministar*

Redovnička je zajednica mjesto gdje se događa svagdašnji prijelaz od »ja« k »mi«, od moje obveze k obvezi koja je povjerena zajednici, od traženja onoga »što je moje« k traženju onoga »što je Kristovo«.

Tada redovnička zajednica postaje mjestom gdje se svakodnevno uči stjecanje obnovljenog mentaliteta, a ovaj pak omogućuje življenje bratskog zajedništva kroz bogatstvo raznolikih darova, te istovremeno usmjeruje te darove prema bratstvu i suodgovornosti u apostolskom planu.

(Bratski život u zajednici br. 39)

naša provincija

IMAMO NOVOGA PROVINCIJALA: FRA MILJENKO HONTIĆ

Dana 2. veljače 2022., s početkom u 11.30 sati, Pretkapitularna izborna komisija održala je svoju petu redovitu sjednicu, na kojoj su otvorene glasovnice III. izbornog kruga za izbor provincijalnog ministra i prebrojeni su glasovi.

Komisija je do određenog roka, to jest do 31. siječnja, primila 58 glasovnica.

Glasove su dobili:

fra Miljenko Hontić	42
fra Tomislav Glavnik	6
fra Vladimir Vidović	6
fra Ivan Bradarić	3
fra Alojzije Mikić	1

Ukupan broj glasača bio je 60, a 2 glasovnice nisu stigle.

Za izbor provincijalnog ministra bila je potrebna apsolutna većina od 30 glasova. Fra Miljenko Hontić dobio je 42 glasa i time je izabran za provincijalnog ministra. U skladu s odredbama Generalnih statuta, čl. 117. st. 1. izabranom je priopćen izbor i od njega smo dobili pristanak.

Nadalje, u skladu s odredbama Konstitucija br. 191. zatražili smo i dobili potvrdu generalnog ministra kako bismo mogli objaviti izbor. Novoizabrani provincijalni ministar Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca je fra Miljenko Hontić.

S poštovanjem,

U Zagrebu, 2. veljače 2022. godine

Pretkapitularna izborna komisija

Sretan Uskrs!

*Nek usklikne sad nebesko mnoštvo anđela,
nek uskliknu službenici Božji
i s pobjede tolikog Kralja neka jekne trublja spasenja!
Nek se raduje i zemlja tolikim obasjana bljeskom
i rasvijetljena sjajem vječnoga Kralja neka osjeti
da je nestalo po čitavome svijetu mraka!*

(iz Hvalospjeva uskrsnoj svijeći)

Draga braćo i sestre, godišnja proslava svetkovine Uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista, neka obnovi u svima nama istinsku radost prema daru spasenja i prema uskrsnom svijetlu koje je raspršilo svaku tminu grijeha i zloće. Ta uskrsna svjetlost i radost neka ispuni naša srca i obnovi čitav naš život! Sretan i blagoslovljen Uskrs želi

fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar

I. DIO PROVINCIJSKOG KAPITULA

ZAPOČELO SLAVLJE REDOVITOG KAPITULA HRVATSKE PROVINCIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

Dana 14. veljače 2022. godine započelo je slavlje redovitog kapitula Hrvatske Provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca. Kapitul je započeo slavljenjem svete mise zaziva Duha Svetoga, u kapelici Svetoga Duha, koju je predslavio generalni ministar Reda fra Carlos Trovarelli. U svojoj homiliji, fra Carlos uputio je riječi poticaja i nadahnuća braći kapitularcima za bolje raspoznavanje darova, razlučivanje koje zahtijeva stav siromaštva duhom i dijalog s Bogom. Svatko od nas nalazi se na putu, kao i Izabrani narod, te je potrebno uvijek oslušivati Božji glas, kao što je to činio i Zakej, zaključio je fra Carlos. Slušati i biti spreman odgovoriti te činiti to polako, nije gubljenje vremena, nego davanje vremenu darovanom od Boga.

Kapitulu predsjedava generalni ministar Reda fra Carlos A. Trovarelli, koji je i otvorio rad ovim riječima: Pozivam sve da vode brigu o dobrobiti provincije: provjeravanjem života i djelatnosti njezine braće u duhu Evanđelja, našega Pravila i naših Konstitucija te naučavanja Crkve; izborom provincijskog ministra i svih onih koji, prema našim pravilima moraju obavljati službu vlasti i poticanja; planiranjem hoda provincije za sljedeće četiri godine, te tražeći prikladna rješenja za probleme koje će kapitul smatrati potrebnim da se s njima suoči. Neka se sve to događa u ozračju molitve, bratstva, uzajamnog uvažavanja, zajedničkog razlučivanja, na što veću slavu Božju, u iskrenu traženju dobra ove provincije i čitava Reda, pod vodstvom Duha Svetoga i zaštitom Bezgrešne Djevice Marije, Zaštitnice našega Reda, njezina zaručnika sv. Josipa, svih franjevačkih svetaca i svetica i naročito našega serafskog Oca sv. Franje, čiji blagoslov zazivam na sve vas.

Na početku prve sjednice, fra Pero Džida održao je nagovor duhovnog i poticajnog karaktera. Fra Pero je u svome nagovoru stavio naglasak na služenju braći kao što je to Krist činio, na službu koja sadrži zadaću i dužnost te na vlast u Crkvi i prvenstvu u ljubavi, nesebičnosti, odricanju i praštanju. Također je progovorio o autoritetima, njihovoj vlasti, služenju i provođenju u djelo istoga.

Nakon duhovnoga nagovora, uslijedilo je formiranje radnih tijela Kapitula. Budući da je za novog provincijala prethodno izabran i potvrđen fra Miljenko Hontić, na ovom kapitulu preuzet će službu te će biti izabrana i nova uprava Provincije u narednim danima.

FRA MILJENKO HONTIĆ PREUZE SLUŽBU PROVINCIJALNOG MINISTRA

U srijedu, 16. veljače 2022. godine, na redovitom kapitulu službu provincijalnog ministra Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca preuzeo je fra Miljenko Hontić.

Uz molitvu srednjeg časa te ispovijest vjere, koju je novoizabrani provincijal izrekao pred generalnim ministrom Reda fra Carlosom Trovarelijem, braća su izrazila svoje poštovanje i poslušnost.

Večernje euharistijsko slavlje održano je u Župi Sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu, koju je predslavio fra Miljenko Hontić, novoizabrani provincijalni ministar, u zajedništvu sa svom braćom okupljenom na Kapitolu. Brojni članovi župne zajednice te članovi brojne franjevačke obitelji, Franjevačkoga svjetovnog reda, Franjevačke mladeži i Vojske Bezgrešne došli su podijeliti radost zajedništva u ovom svečanom trenutku.

NOVA UPRAVA

Posljednjegadana radaprvo g dijelare dovitogaprovincijskogkapitulaHrvatskeprovincijesvetogJeronima franjevac konventualaca izabrana je Uprava provincije za sljedeće četverogodište. Braća su izabrala fra Peru Džidu, fra Martina Jakovića, fra Zlatka Vlaheka, fra Josipa Petonjića i fra Vladimira Vidovića za defintore. Fra Martin Jaković vršit će i službu Vikara Provincije, fra Josip Petonjić službu egzaktora, a fra Zlatko Vlahek je novi Tajnik Provincije. Ekonom provincije je fra Marko Vrdoljak.

Kapitul, pod predsjedanjem generalnog ministra fra Carlosa Trovarellija, započeo je radom u ponedjeljak, 14. veljače. Kapitul se odvija u dva dijela. Drugi dio održat će se u Samostanu Svetoga Duha u Zagrebu od 25.4. 2022. godine i na njemu će se izabrati gvardijani i druge provincijske službe.

II. DIO PROVINCISKOG KAPITULA

NOVI GWARDIJANI, ODGOJITELJI I DRUGE SLUŽBE U HRVATSKOJ PROVINCIJI SVETOG JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

Drugi dio redovitoga provincijskog kapitula Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca održao se u zagrebačkom samostanu Svetoga Duha 25. i 26. travnja 2022. godine.

Glavna zadaća drugog dijela Provincijskog kapitula je donošenje Četverogodišnjeg plana i programa te izbor gvardijana, odgojitelja i drugih službi koje se biraju na Kapitolu.

Četverogodišnji plan i program određuje buduće prioritete, postavlja ciljeve, traži sredstva i preusmjera snage. Smjernice koje će Provincijska uprava i sva braća Provincije nastojati ostvariti u sljedećem četverogodištu sastavljene su na temelju izvješća raznih povjerenstava na prvom dijelu Kapitula i na temelju radnog predloška koji je pripremila provincijska uprava, a pri izradi su korišteni i opći dokumenti i smjernice Reda.

U utorak 26. svibnja na drugom dijelu redovitoga Provincijskog kapitula izabrani su novi gvardijani u samostanima Provincije, zatim odgojitelji te ravnatelj Doma svetog Antuna i glavni urednik Veritasa.

Za gvardijana samostana sv. Frane u Cresu izabran je fra Vitomir Glavaš, za gvardijana samostana sv. Franje u Puli izabran je fra Đuro Honti, za gvardijana samostana sv. Frane u Šibeniku izabran je fra Josip Ivanović, za gvardijana samostana sv. Frane u Splitu izabran je fra Martin Jaković, za gvardijana samostana sv. Jere u Visu izabran je fra Pero Kelava, za gvardijana samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima izabran je fra Josip Blažević, za gvardijana samostana sv. Antuna Padovanskoga u Sisku izabran je fra Ivan Bradarić, za gvardijana samostana sv. Antuna Padovanskoga u Novom Marofu izabran je fra Martin Dretvić, za gvardijana samostana Uznesenja Blažene Djevice Marije u Molvama izabran je fra Zdravko Tuba i za gvardijana samostana Svetoga Duha u Zagrebu izabran je fra Josip Petonjić.

Za odgojitelja bogoslova u narednom četverogodištu izabran je fra Stjepan Brčina, za odgojitelja postulanata izabran je fra Josip Petonjić i za odgojitelja sjemeništaraca izabran je fra Zvonimir Pervan.

Za ravnatelja Doma svetog Antuna (u koji je uključeno karitativno i medijsko poslanje Provincije: Pučka kuhinja na Svetom Duhu, studentski dom i Veritas) i za predsjednika Uredničkog vijeća Veritasa i glavnog urednika izabran je fra Vladimir Vidović.

IZVRŠENA PRIMOPREDAJA SLUŽBE TAJNIKA PROVINCIJE

Dana 1. ožujka 2022. u prostorijama Provincijalata došlo je do primopredaje provincijske dužnosti tajnika Provincije. Dosadašnji tajnik, fra Ljudevit Maračić, predao je sve vezano uz ovu službu novom tajniku, fra Zlatku Vlaheku. Spomenutim danom fra Zlatko je uveden u službu i preuzeo vođenje svih poslova koji u duhu propisa Konstitucija i Generalnih statuta, kao i naše provincijske prakse, potpadaju pod ovu službu.

IZVRŠENA PRIMOPREDAJA EKONOMSKIH SLUŽBI

U utorak, 1. ožujka 2022. godine u prostorijama Provincijalata došlo je do primopredaje provincijske dužnosti ekonoma i egzaktora Provincije. Na primopredaji su prisustvovali fra Miljenko Honti, provincijalni ministar, fra Vitomir Glavaš, dosadašnji ekonom Provincije, i fra Marko Vrdoljak, novoizabrani ekonom Provincije, te fra Stjepan Brčina, dosadašnji egzaktor Provincije, i fra Josip Petonjić, novoizabra-

ni egzaktor Provincije. Dosadašnji ekonom fra Vitomir Glavaš, predao je svu dokumentaciju i vrijednosne papire novome ekonomu Provincije, fra Marku Vrdoljaku, a dosadašnji egzaktor fra Stjepan Brčina u onome što pripada njegovoj službi, učinio je isto svome nasljedniku, fra Josipu Petonjiću, tako da su ovim danom novi provincijski dužnosnici s obzirom na ekonomsko poslovanje preuzeli sve obveze i punu odgovornost za povjerene im službe.

ODRŽAN PRVI TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI

Od 30. siječnja do 4. veljače 2022. u Zagrebu je održan prvi turnus duhovnih vježbi na temu »Put sjedinjenja«.

Voditelj duhovnih vježbi bio je p. Miljenko Sušac, SMM.

Ove godine p. Miljenko privodi kraju trogodišnji ciklus koji je započeo 2020. temom »Put čišćenja«, nastavio prošle godine temom »Put prosvjetljenja« i ove godine završava temom »Put sjedinjenja«. Kroz tradiciju Crkve, dokumenata crkvenog Učiteljstva i svetačku tradiciju, popraćene vlastitim primjerima, voditelj je sudionicima predstavio klasični katolički nauk o svetosti, danas često i zanemaren. Kratkim i sadržajnim predavanjima duhovnik je pobudio zanimanje sudionika za teme s kojima se svećenici susreću na putu osobnoga duhovnog rasta ali i kao ispovjednici i pratitelji duša. U prvom turnusu sudjelovalo je petnaestero braće: trojica iz Splita (fra Bernardin Filinić, fra Damjan Glavaš i fra Paško Mandurić), dvojica iz Pule (fra Nikica Batista i fra Nikola Rožanković), po dva iz Vinkovaca (fra Martin Dretvić i fra Matej Milić), po jedan iz Siska (fra Michael Pavić) i Molva (fra Miroslav Štuban) i jedan iz Njemačke (fra Ivan Penava iz Wuerzburga). Iz zagrebačkog samostana sudjelovala su petorica braće (fra Josip Blažević, fra Filip Musa, fra Đuro Crlenjak, fra Ivan Karlić, fra Igor Horvat).

Za ostale turnuse (mjesto, voditelj i vrijeme) odlučit će nova provincijska uprava, a o. Miljenku Sušcu iskrena zahvala za raspoloživost i vođenje duhovnih vježbi proteklih godina.

NOVI PROVINCijski STATUTI

S radošću javljamo da su iz tiska izašli novi Provincijski statuti! Naime kao što je poznato, na Izvanrednom kapitolu koji je održan u Zagrebu 6. i 7. listopada 2020., sukladno novom zakonodavstvu Reda franjevac konventualaca, priređen je novi tekst Provincijskih statuta. Nakon što je generalni definitorij Reda, sukladno s općim normama Zakonika crkvenog prava (CIC, nak. 587, § 4) i novim odredbama Reda (Konstitucije, br. 7, § 4) pregledao i svojom odlukom od 3. svibnja 2021., (Prot. N. 0460/2021) pristao da se Provincijski statuti proglase, uz uklanjanja uočenih manjih pogrešaka i precizaciju određenih točaka. Provincijski definitorij je na svojoj redovitoj sjednici, održanoj u Zagrebu 29. travnja 2021., razmotrio i jednoglasno usvojio primjedbe Generalnog definitorija. Nakon što su primjedbe i ukazane točke, promijenjene i precizirane, u travnju o. g. izašli su iz tiska novi Provincijski statuti, koji će biti predani svakom bratu Provincije.

Nova Uprava Provincije nastavila i svome kraju privela rad na obnovi naših Provincijskih statuta, te iskreno zahvaljuje prošloj Upravi na velikom uloženom radu i trudu oko prilagodbe novih Provincijskih statuta sukladno novim Konstitucijama i Generalnim statutima, ponajprije bivšem provincijalnom ministru fra Josipu Blaževiću te bivšem tajniku Provincije fra Ljudevitu Maračiću.

Stoga ostajemo u radosti i nadi da će sva braća s ljubavlju i ponizna duha prihvatiti odredbe Provincijskih statuta, sigurni da i o njihovu opsluživanju ovisi napredak i rast u svetosti i obnovi našega redovničkog života, koja ima pridonijeti procvatu naše Provincije.

U nadi da ćemo kao provincijsko bratstvo u rečenome uspjeti, utječemo se zagovoru Bezgrešne Djevice Marije, Serafskom Ocu Sv. Franji i Sv. Jeronimu kao i ostalim našim franjevačkim svecima!

iz našega reda

PISMO MINISTRA GENERALA: POZIV NA MOLITVU I SOLIDARNOST

Prot. N. 0236/2022

Rim, 3. ožujka 2022.

Draga braćo,

u novije vrijeme naš uobičajeni franjevački pozdrav »Mir i dobro!« zadobio je novi sadržaj koji nadi-
lazi običnu želju da postane molitva, odgovoran odnos i konkretna solidarnost.

Globalno se još uvijek borimo s neočekivanom pandemijom, dok se na regionalnoj razini množe situ-
acije sukoba, nepravde i patnje, neke su skrivenije, a druge poznatije.

Invazija Ukrajine razvija se pred našim očima. Posljedice humanitarnog izvanrednog stanja, posebno
u Europi, hitne su i ozbiljne. Pet zajednica Kustodije Svetog Križa u Ukrajini izravno je i ozbiljno uklju-
čeno u ovu humanitarnu hitnu situaciju. U dočeku izbjeglica, zajedno s njima, brzo i učinkovito je orga-
nizirana naša prisutnost u susjednim zemljama.

Apeliram na solidarnost cijelog Reda u ovoj izvanrednoj situaciji. Potrebna nam je svaka vrsta pomoći,
ali prije svega ekonomska. Nekoliko ministara i skrbnika već je u kontaktu s nama, a siguran sam da će i
drugi htjeti poslati svoje ponude. Stoga oglašavamo ove bankovne račune na koje možete ponuditi svoj
doprinos.

Srdačno Vas pozdravljam! Ostanimo ujedinjeni u molitvi i bratskoj bliskosti!

fra Carlos A. Trovarelli, generalni ministar

PISMO GENERALNOG MINISTRA: BRAĆA MISIONARI U DANSKOJ

Prot. N. 1024/2021.

Rim, 22. prosinca 2021.

Dragom fra Josipu Blaževiću, provincijalnom ministru u Hrvatskoj

Predmet: *Fratri misionari u Danskoj*

Prisutnost naše braće u skandinavskim zemljama od temeljne je važnosti za Red, stoga je prethodna
Uprava Reda snažno podržala povratak braće u Dansku, koji se ostvario u veljači 2017. Tako se misijom
u Kopenhagenu ojačala naša prisutnost u Sjevernoj Europi, budući da su naši fratri od 1990. godine pri-
sutni i u Švedskoj. Zajednicu u Kopenhagenu trenutno čine fra Tomislav Cvetko (Hrvatska Provincija),
fra Tomas Majcen (Slovenska Provincija) i fra Stjepan Bejo (Filipinska Kustodija).

Svjestan sam da za sve vas, a posebno za Hrvatsku Provinciju koja je preuzela odgovornost za ovu mi-
siju na Provincijskom kapitolu 2018. godine, ovaj projekt predstavlja značajnu žrtvu. Provincija koja ima
ozbiljne poteškoće s popunjavanjem vlastitih samostana na poseban način osjeća dodatne napore koje je
potrebno uložiti u održavanje misije u inozemstvu. S druge strane, čvrstog smo uvjerenja da Provincije i
Kustodije koje ulažu u misionarsku prisutnost, pokazuju posebnu unutarnju dinamiku i entuzijazam te
doprinosu vitalnosti vlastite jurisdikcije.

Uistinu bih vam želio srdačno zahvaliti na vašoj prisutnosti i svjedočenju na danskome teritoriju, gdje braća provode vrlo dragocjen apostolat: pastoralni rad u dvjema povjerenim im župama, pomoć u mjesnom i nacionalnom OFS-u, duhovna pomoć redovnicama, molitvene skupine, služenje u filipinskoj i hrvatskoj misiji te mnoge druge inicijative.

Nedavni bratski posjet Generalnog asistenta CEF-a, fra Igora Salmića, održan od 26. studenog do 1. prosinca 2021. godine, bio je zamišljen kao jednostavan znak zahvalnosti i zanimanja Uprave Reda za njihov apostolski rad među vjernicima katolicima kojih je vrlo malo, ali koji uistinu cijene svetoga Franju i njegovu duhovnost. Osim toga, vidimo veliku mogućnost za ekumensku misiju s protestantskim svijetom, koji je vrlo otvoren za franjevačku karizmu.

U spomenutom posjetu, Generalni je asistent imao priliku iz prve ruke primijetiti bogato zalaganje braće u svjedočenju bratskoga i apostolskoga života, koji su već do sada urodili brojnim duhovnim plodovima. Mjesni biskup Kopenhaga, mons. Czesław Kozon iznimno cijeni rad braće i čvrsto podupire njihovo poslanje. Nadamo se da bi se u budućnosti mogla otvoriti još jedna naša prisutnost u Danskoj te na taj način osnažiti naša povezanost s drugim našim zajednicama prisutnima u Švedskoj.

Sljedeći korak ucjepljenju zajednice u mjesnu stvarnost bio bi kanonsko osnivanje samostana odgovornoga za misiju i sastavljanje ugovora između Hrvatske Provincije kao odgovorne nositeljice, s jedne te Slovenske Provincije i Filipinske Kustodije s druge strane, koje ovu misiju podupiru velikodušnom solidarnošću braće. Nadam se, u tom smislu, da će na kapitulima vaših jurisdikcija, u veljači 2022. godine, danska misija naići na podršku i konkretno zanimanje.

Sa svoje strane, još jednom izražavam svoju zahvalnost za rad i djelovanje braće u Danskoj te vas potičem da nastavite ovim poslanjem, a ono vrlo dobro odražava jedan od glavnih prioriteta Reda u ovome šestogodišnjemu razdoblju (2019.-2025.) koje je stavilo osobit naglasak na misionarski vid djelovanja braće među temeljne osnove naše franjevačke karizme.

Gospodin vas blagoslovio i čuvao!

fra Carlos Trovarelli, generalni ministar

PISMO GENERALNOG MINISTRA: *MOLVE*

Fra Miljenko HONTIĆ, *provincijski ministar*
Hrvatska provincija sv. Jeronima

Predragi Miljenko,
i subraćo iz Provincijskog definitorija,

prigoda za ovo pismo proizlazi iz želje da odgovorim na vašu molbu (Prot. N. 113/2022-P-CU od 6. svibnja 2022.) u vezi sa društveno-pastoralnim projektima u Molvama, o kojima smo imali prigodu razgovarati osobno, kao i na Generalnom definitoriju.

Kao što i sam dobro kažete, pitanje projekata koji se ostvaruju u Molvama predmet su rasprava već poprilično vremena. U stvari, preko nekih službenih priopćenja već sam u vezi s time intervenirao sa svrhom da ponudim Hrvatskoj provinciji sv. Jeronima svoja razmišljanja i zaključke.

Uvažavam službeni čin odluke vašega Provincijskog definitorija koji je, proteklog 27. travnja, »jednoglasno donio odluku da podrži« projekte i »pažljivo prati /njihovu/ realizaciju«.

Dragi fra Miljenko, u svojem dopisu ti tražiš »moju podršku i potvrdu« za spomenute projekte »na tragu postupka koji su u prošlosti u Sloveniji bili dogovorili fra Josip Blažević i Dominique Mathieu«, odgovarajući provincijski ministar i generalni asistent područja.

U vezi s time, a poštujući procedure i praktički »putokaz«, odgovaram kako slijedi:

Generalna uprava, sa svoje strane, nije vezana odobravanjem projekata koje kao takve trebaju odobriti i podržati mjerodavni organizmi: Provincijski kapituli ili Provincijski definatorij.

U proteklosti pristigla nam je vaša molba da se odobri stvar koje je nadiđen krov/granica troškova bilo određenih našim zakonodavstvom ili od strane Svete Stolice.

Zbog svojevremeno već protumačenih razloga, nisam Generalnom definatoriju bio podnio projekte na izglasavanje, pa prema tome nisam ni prosljedio na odobrenje Kongregaciji za posvećeni život i družbe apostolskog života.

Umjesto toga sugerirao sam druga moguća rješenja u okviru legaliteta (u stvari, to je ono što je izraženo u razgovoru prethodnoga provincijskog ministra i generalnog asistenta u Sloveniji), tražeći alternativni i dijakronički oblik predstavljanja i odobravanja projekata, kako bi sama Provincija bila u stanju odobravati svaku njihovu etapu ostvarenja.

Čini mi se kako mogu ustvrditi da se sve to i ostvarilo, vidjevši da su djela o kojima je riječ dobrom mjerom na putu svojeg ostvarenja. Osim toga, prema onome što mi je priopćeno i u svjetlu ugovora dozrelih *na licu mjesta*, gotovo cjelokupan iznos financiranja izgrađenoga – sjedišta projekata – pada na teret javih mjesnih i međunarodnih tijela, koja su uspostavljena u partnerstvu s Provincijom.

Zbog svih tih razloga, smatram s naše strane stvar razjašnjenom, bez potrebe daljnjih izjašnjavanja sa strane Generalne uprave.

Jedinu sugestiju koju namjeravam ponuditi jest stvaranje pismenog ugovora između Molvarskog samostana, Varaždinske biskupije i Provincije, a u vezi s vlasništvom nekretnina i odgovornošću svih strana koje ugovaraju.

U nadi da sam uspio u namjeri da objasnim naš položaj, upućujem tebi, dragi Ministre, i tvojoj subraći iz Provincijskog definatorija, svoj bratski pozdrav i želju za uspješno djelovanje.

fra Carlos A. Trovarelli, generalni ministar

PISMO GENERALNOG MINISTRA: PREMJEŠTAJ POSTULATURE U ZAGREB

Prot. N. 0599/2022

Rim, 5 srpnja 2022.

Fra Miljenko HONTIĆ, provincijalni ministar
Provincija Sv. Jeronima u Hrvatskoj

Gospodin Ti dao svoj mir!

Prigoda ovog pisma proizlazi iz želje da odgovorim na Tvoju dragocjenu molbu (Prot. N. 215/2022-P-PO) od 30. lipnja 2022.) u vezi premještaja odgojne kuće postulanata, iz samostana Svetog Frane na Cresu u samostan Svetog Duha u Zagrebu. Ovu odluku ste zajedno donijeli Ti i Tvoj Definatorij, 20. lipnja 2022., nakon što ste saslušali mišljenje odgojitelja.

Ovim dopisom obavještavam Te da nemam ništa što bi bilo protivno toj odluci, koja je sama po sebi u vašoj nadležnosti (usp. Konstitucije br. 132 § 1), stoga nastavite svoj rad s blagoslovom Gospodina premještajem postulature iz Cresa u Zagreb.

Svako dobro cijeloj Provinciji, Tebi, odgojiteljima i novim postulantima,

fra Carlos Trovarelli, generalni ministar

IZABRANO NOVO VODSTVO POGLAVARA CENTRALNE EUROPSKE FEDERACIJE FRA- NJEVACA KONVENTUALACA (CEF-A)

U uskrsnom tjednu, od 19. do 23. travnja o. g., u samostanu Olimje Slovenske provincije sv. Josipa franjevac konventualaca, održan je redoviti godišnji susret poglavara Centralne Europske Federacije franjevac konventualaca.

Nakon podnesenih izvještaja o stanju u pojedinim Provincijama i Redu, te predstavljanja zajedničkih projekata, birano je novo vodstvo srednjoeuropske Federacije. U nazočnosti generalnog definitora Reda franjevac konventualaca fra Igora Salmića (član slovenske Provincije), za predsjednika je izabran fra Milan Kos (slovenski provincijalni ministar), za potpredsjednika fra Miljenko Hontiće (hrvatski provincijalni ministar), a za tajnika fra Andreas Murk (njemački provincijalni ministar).

Na daljnjem dijelu susreta analizirana je aktualna situacija u pojedinim jurisdikcijama i razmišljalo se o budućnosti Reda u Europi. Posebno se raspravljalo o mogućoj boljoj suradnji na razini srednje Europe te o promicanju zvanja na tom području.

JUNIORENTREFFEN I GODIŠNJI SUSRET POGLAVARA CEF-A

U Uskrsnom tjednu tradicionalno se održava susret bogoslova i postulanta naše srednjoeuropske federacije, a ove godine s tim susretom se poklopila i godišnja sjednica poglavara CEF-a. Tako su se i ove godine, (nakon dvije godine pauze zbog pandemije), na Vazmeni utorak, naši bogoslovi i postulanti zajedno sa svojim odgojiteljem fra Stjepanom Brčinom i provincijalnim ministrom fra Miljenkom Hontiće, uputili u Olimje (Slovenija) na Juniorentreffen. Posebnost ovoga susreta između bogoslova, odgojitelja i provincijala i kustosa Središnje Europe našega Reda bila je ta da je to prvi susret nakon izbijanja pandemije. Ono što je primijećeno jest da smo od odgajanika bili samo mi iz Hrvatske i jedan đakon iz Njemačke. Druge jurisdikcije nemaju nikoga u odgoju. Na susretu su, dakle, bili prisutni provincijal, odgojitelj, tri bogoslova i dva postulanta iz Hrvatske, zatim, đakon iz Njemačke zajedno sa svojim provincijalom; provincijal Slovenske provincije i odgojitelj za bogoslove, kustos Austrijsko-švicarske kustodije, delegati Varšavske i Krakovske provincije za fratre u Njemačkoj, kao i delegat rumunjskih fratara u Njemačkoj; dok su predstavnici iz Generalne kurije bili fra Igor Salmić, generalni asistent Reda za područje Središnje Europe, i fra Maximilian Sembering, tajnik za odgoj u našem Redu.

Prvi dan susreta počeo je zajedničkom molitvom večernje i bratskom večerom i druženjem. Srijeda je bila popunjena različitim susretima i radom u grupama. Tako su bogoslovi, postulanti, đakon i odgojitelji imali susret s fra Maximilianom, koji im je predstavio neke od glavnih postavki vezanih uz novi dokument o odgoju – koji je inače odobren od Generalnog kapitula 2019. *ad experimentum* a konačno odobrenje se očekuje na Generalnom kapitolu 2025. godine. U isto vrijeme su poglavari imali svoj susret na kojem se analizirala aktualna situacija u pojedinim jurisdikcijama i razmišljalo o budućnosti Reda u Europi.

U četvrtak su poglavari imali izbore za novo vodstvo naše Federacije. Za predsjednika je izabran fra Milan Kos, za potpredsjednika fra Miljenko Hontiće, a za tajnika fra Andreas Murk. U isto vrijeme odgajnici i njihovi odgojitelji pošli su na mali obilazak nedaleko od Olimja. Fra Jože Strojin, časni brat u Olimju, odveo ih je u malo slovensko mjesto Zagorje, gdje su obišli baroknu župnu crkvu i spilju Gospe

Lurdske, koja je jedna od nezaobilaznih točaka na marijanskom hodočasničkom putu u Sloveniji. Popodne, nakon ručka i obilaska samostana i crkve, svatko je nastavio sa svojim susretom i radom. To će reći da su se odgajanci i odgojitelji sastali s fra Igorom Salmičem i razgovarali o stanju u Redu o pitanju zvanja i identiteta, dok su poglavari imali formativni susret s tajnikom za odgoj.

Petak je, pak, bio dan izleta za sve. Zajedno su otišli do Ptujске Gore i slavili svetu misu. Svakako treba naglasiti gostoljubivost slovenskih fratara i njihovu bratsku dobrodošlicu. Iza svečane mise, koju je predvodio slovenski provincijal fra Milan Kos, uslijedio je zajednički ručak i odlazak prema Ptuj. Tamo su obišli jednu župnu crkvu u kojoj su izmiješani stilovi romanike, gotike i baroka te samostan, provincijsku kuću Slovenske provincije, i čuli njegovu bogatu povijest iz usta fra Milana Kosa i fra Igora Salmiča. Susret je zaključen zajedničkom večerom i molitvom večernje. U subotu, odmah nakon svete mise i doručka, oprostili su se jedni od drugih i krenuli svojim kućama.

Svakako, treba reći da se molitva održavala na različitim jezicima (talijanskom, njemačkom, engleskom, latinskom, slovenskom i hrvatskom), ovisno o tome tko je predvodio molitvu dana i svetu misu. Tako su ih svojim propovijedima, koja su bila dnevna razmišljanja na evanđelje dana, poticali generalni asistent te njemački, slovenski i hrvatski provincijal. Ne treba izostaviti ni to kako je priroda toga kraja prelijepa i nudi mogućnost uživanja u šetnji po šumi, odlaska na Jelenov greben ili pak planinarenja u gorja. Na kraju svega, zahvalni dragome Bogu, preporučamo ih sve u vaše molitve.

dnevnik oca provincijala

Susret o. Provincijala sa sisječkim biskupom mons. Vladom Košićem

U redovnom pohodu braći Provincije, fra Miljenko Hontić, posjetio je u petak 4. ožujka 2022. godine, sisački samostan Svetoga Antuna Pado-vanskoga te porazgovarao s fra Michaelom Pavićem, gvardijanom i župnikom, i fra Antunom Radovanićem, župnim vikarom. Nakon posjeta braći sisačkog samostana, u biskupijskom ordinarijatu u Sisku o. Provincijala te braću sisačkog samostana primio je sisački biskup mons. Vlado Košić. U razgovoru je biskup novome Provincijalu poželio Božji blagoslov u povjerenosti mu i odgovornoj službi te mu preporučio potrebe Sisačke biskupije, dok je o. Provincijal upoznao biskupa sa aktualnim stanjem u Provinciji.

O. Provincijal u bratskom pohodu braći u Italiji

U razdoblju od 6. do 9. ožujka, fra Miljenko Hontić u pratnji fra Stjepana Brčine, odgojitelja provincijskih ustanova i promicatelja za duhovna zvanja Provincije, pohodio je braću koja žive, studiraju i djeluju u Italiji.

Pohod je započeo posjetom našem novaku, fra Sandiju Aščiću u Asizu, gdje je o. Provincijal porazgovarao s kustosom Svetog Samostana fra Markom Moronijem te magistrom novaka fra Vincenzom Espositom i s našim novakom, fra Sandijem. Teme razgovora bile su aktualno stanje u Svetom samostanu i situacija u Novicijatu. Također se razgovaralo i o novom tečaju talijanskog jezika za našega novog kandidata za Novicijat. Polaganje privremenih zavjeta ovogodišnje grupe novaka, među kojima je i naš fra Sandi Aščić, predviđeno je za 23. srpnja 2022. Pratimo našeg novaka na tome putu molitvama, mislima i bratskom podrškom!

Nakon posjeta Asizu, o. Provincijal zajedno sa fra Stjepanom Brčinom uputio se u Vječni Grad,

gdje se susreo s našim đakonom fra Zvonimirom Pervanom, koji je izvijestio braću o svom studijskom putu prema završetku doktorske disertacije, čemu se braća u Provinciji posebno raduju.

Prigodni susret u Rimu uslijedio je u razgovoru o. Provincijala s fra Carlosom Trovarellijem, Generalnim Ministrom Reda, i s fra Robertom Brandinellijem, provincijalom Padovanske Provincije. Bila je to prigoda da se porazgovara o nekim aktualnim temama.

Po povratku, fra Miljenko Hontić i fra Stjepan Brčina, pohodili su fra Josipa Ivanovića, koji se nalazi na studiju i pastoralnom služenju hodočasnika u Padovi, te se upoznali sa stanjem i studijskim programom fra Josipa, kao i njegovim ispomaganjem u bazilici Svetog Antuna u Padovi.

Sva braća koja se nazale na studiju i službi u Italiji, dobrog su zdravlja, vedroga serafskog duha te pozdravljaju svu braću Provincije.

O. Provincijal u bratskom pohodu samostanu Uznesenja BDM u Molvama

Dana 10. ožujka 2022. godine, fra Miljenko Hontić pohodio je braću samostana Uznesenja BDM u Molvama, gdje je razgovarao s gvardijanom i župnikom fra Zdravkom Tubom i fra Miroslavom Štubanom, vikarom. Upoznao se sa zdravstvenim stanjem braće, kao i planovima dovršenja građevinskih radova.

O. Provincijal u bratskom pohodu samostanu Svetoga Antuna u Novom Marofu

U petak 11. ožujka, fra Miljenko Hontić pohodio je braću samostana Svetog Antuna Padovanskog u Novome Marofu. Razgovarao je s braćom samostana, upoznao se sa zdravstvenim stanjem

starije braće i s pastoralnim aktivnostima župe. U prigodnom susretu, o. Provincijal je porazgovarao sa zajednicom sestara Franjevki misionarki iz Asiza, čiju prisutnost naročito Provincija prepoznaje i cijeni za sve što su doprinijele za braću Provincije.

Susret o. Provincijala s varaždinskim biskupom mons. Božom Radošem

Nakon bratskog posjeta novomaroškom samostanu, o. Provincijal se u popodnevnom satima susreo s varaždinskim biskupom, mons. Božom Radošem u biskupskom ordinarijatu u Varaždinu. U razgovoru se dotaknulo tema pastoralnog djelovanja naše braće na području Varaždinske biskupije, s aktualnim stanjem gradnje Duhovno-pastoralnog centra »Oaza Bezgrešne« u Molvama i s drugim temama. Varaždinski biskup mons. Bože Radoš poželio je novome o. Provincijalu Božji blagoslov i snagu Duha Svetoga u služenju braći Provincije te cjelokupnoj Crkvi u Hrvata.

Susret o. Provincijala sa zagrebačkim nadbiskupom i kardinalom mons. Josipom Bozanićem

Dana 15. ožujka 2022. godine u prijepodnevnom satima, o. Provincijal se susreo sa zagrebačkim nadbiskupom i kardinalom mons. Josipom Bozanićem u prostorijama privremenog ordinarijata Zagrebačke nadbiskupije. Na početku susreta kardinal je ponovno čestitao o. Provincijalu na povjerenju službi i poželio njemu i novoj upravi Provincije obilje Božjeg blagoslova.

U srdačnom razgovoru nadbiskup i kardinal mons. Josip Bozanić i o. Provincijal fra Miljenko Hontić razmotrili su, između ostalog, aktualne izazove apostolskog i pastoralnog djelovanja Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca na području Zagrebačke nadbiskupije.

Pohod o. Provincijala braći Provincije

Kao što je bilo najavljeno u prošlom broju INFO-a, u drugoj polovici ožujka, o. Provincijal pohodio je braću samostana: Pule, Cresa, Šibenika, Splita i Visa. U prigodnim susretima fra Miljenko se upoznao sa zdravstvenim stanjem naše braće, njihovim očekivanjima, željama te projektima kojima se želi pridonijeti poboljšanju vitalnosti naše Provincije.

U tom periodu posjeta braći, o. Provincijal se susreo sa šibenskim biskupom, mons. Tomislavom Rogićem, te splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem i nadbiskupom koadjutorom Draženom Kutlešom.

Posjet o. Provincijala braći u Njemačkoj

Od 28. do 31. ožujka 2022. fra Miljenko Hontić pohodio je našu braću u Njemačkoj. Prvi posjet bio je Hrvatskoj katoličkoj misiji Hanau, koju vodi fra Ivan Kovačević. Tu se susreo i s fra Perom Šestakom, voditeljem misije u Neumuensteru na području biskupije Hamburg, koji je za tu prigodu vlakom došao u Hanau. Drugi dan o. Provincijal je s fra Ivanom Kovačevićem pohodio i Biskupiju Fulda, gdje se susreo s mjesnim biskupom mons. dr. Michaelom Gerberom i pomoćnim biskupom mons. dr. Karlheinzom Diezom, te župnikom Hans-Paulom Dehmom, odgovornim za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u Biskupiji Fulda, među kojima su i HKM Hanau i HKM Kassel.

U srdačnom je razgovoru izraženo uzajamno zadovoljstvo suradnje HKM Hanau s mjesnom Crkvom, a razmatrana je i aktualna situacija Katoličke crkve u Njemačkoj i koje su pritom mogućnosti i perspektive hrvatske pastve u toj Biskupiji. Razmišljalo se i što bi valjalo više činiti kako bi se katolici drugih materinskih jezika bolje integrirali u strukture Katoličke Crkve u Njemačkoj, a da pritom ne izgube svoj identitet. Razgovaralo se i o temi novog sistema ekonomskog funkcioniranja

između Biskupije i Provincije, budući da je Njemačka Provincija odlučila prestati dosadašnjim financijskim posredovanjem. Na kraju je mons. Gerber zahvalio provincijalu fra Miljenku Hontiću za dugogodišnje vođenje katoličke misije Hanau od strane braće Hrvatske provincije, čiji članovi svojim posebnostima obogaćuju i Biskupiju Fulda.

Posljednja dva dana o. Provincijal je odsjeo u samostanu u Würzburgu, gdje se susreo s fra Ivanom Penavom, voditeljem misije u Würzburgu i Aschaffenburgu, i s fra Milanom Gelom, koji djeluje na pola radnog vremena na misiji Tübingen, Reutlingen i Metzingen, a na pola radnog vremena polazi studij dogmatike na teološkom fakultetu u Tübingenu.

Osim toga o. Provincijal se susreo i razgovarao s njemačkim provincijalom fra Andreasom Murkom, gvardijanom samostana u Würzburgu te s provincijskim ekonomom njemačke provincije fra Josefom Bodensteinerom.

Susret je prošao u bratskom i srdačnom ozračju, a sva četvorica braće su dobrog zdravlja i raspoloženja te pozdravljaju ostalu braću Provincije.

Susret đakovačko-osječkog nadbiskupa mons. Đure Hranića i provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića

Prigodom bratskog pohoda i u ispomoći braći samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima, od 9. do 12. travnja 2022. godine, o. Provincijal se u utorak, 12. travnja 2022. u ordinarijatu Đakovačko-osječke nadbiskupije sastao s đakovačko-osječkim nadbiskupom mons. Đurom Hranićem. Bila je to prigoda za razgovor o pastoralnim planovima i drugim temama vezanim uz našu Provinciju.

rad defnitorija

PRVA SJEDNICA DEFINITORIJA

Prva sjednica Defnitorija izabranog na Redovitome provincijskom kapitolu u sastavu: fra Miljenka Hontića, provincijalnog ministra, fra Martina Jakovića, vikara Provincije, fra Zlatka Vlaheka, tajnika Provincije, fra Pere Džide, fra Josipa Petonjića, provincijskog egzaktora i fra Vladimira Vidovića, započela je 17. veljače 2022. u 14 sati, a završila je u 14.45 sati.

Sjednici su prisustvovali fra Carlos Trovarelli, generalni ministar i fra Igor Salmić, generalni asistent. Nakon pozdrava, Generalni ministar se osvrnuo na rezultate glasovanja i zahvalio braći što su prihvatila odgovorne provincijske službe. Generalni ministar iznio je u nekoliko točaka što očekuje od defnitora, odnosno po čemu će vrednovati njihov rad te je dao neke poticajne savjete.

Fra Igor Salmić, Generalni asistent, napomenuo je kako se u narednom četverogodištu obilježavaju obljetnice vezane uz život Svetog Franje; 800 godina Potvrđenog pravila (1223.); Prvih živih jaslica u Grecciu (1223.); Zadobivanja stigmi na La Verni (1224.), te Preminuća Serafskog oca Franje (4. listopada 1226.). O tim obljetnicama prigodno bi bilo napraviti program slavlja u svim samostanima Provincije.

Fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, zahvalio je Generalnom ministru i Generalnom asistentu te im je poželio ugodan boravak u Hrvatskoj, a braću defnitoare zamolio da porazmisle o idejama i načinima izrade novog *instrumentum laboris*, što će biti glavna tema sljedećeg Defnitorija.

Fra Carlos Trovarelli, Generalni ministar, na kraju sjednice, zahvalio je još jednom svima, te je naglasio svoju osobnu raspoloživost, kao i raspoloživost Generalnog asistenata, u svim situacijama u kojima bi se mogla naći nova provincijska uprava bilo za savjet bilo za pomoć. Na kraju je poželio

dobar rad svima i udijelio Defnitoriju svoj blagoslov.

Sljedeća sjednica Defnitorija održava se u četvrtak 3. ožujka 2022. godine u 10 sati.

DRUGA SJEDNICA DEFINITORIJA

Druga redovita sjednica Defnitorija održana je u četvrtak 3. ožujka 2022. godine u Zagrebu, s početkom u 10 sati. Sjednica je započela molitvom u Klerikatu, a potom je uslijedila rasprava točaka dnevnog reda u prostorijama Provincijalata. Sjednici su prisustvovali svi defnitori. Uz predah, druga sjednica defnitorija završila je u 12:45 minuta.

U pozdravnom i uvodnom govoru, fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, osvrnuo se na evanđelje dana, a potom se pristupilo drugim točkama dnevnog reda. Pročitana je zapisnik prve sjednice Defnitorija, koji je jednoglasno usvojen.

Iz točke aktualnosti, osvrnuto se na posljednju sjednicu Defnitorija prošle uprave Provincije, čemu bi trebalo ponovno otvoriti raspravu glede nekih pojedinih pitanja.

Govor o mirovinskom osiguranju braće, tema je koja iziskuje detaljnije produbljivanje i razmišljanje o najboljem načinu donošenja novih konkretnih odluka.

Izrada *instrumentum laboris* za novi ČPP, povjerena je komisiji dvaju člana: fra Vladimira Vidovića i fra Josipa Petonjića, koji bi na temelju zapisnika radne grupe na Kapitolu i iznošenim novim prijedlozima, izradili prvi radni predložak »*instrumentum laboris*«, sa jasnim ciljem što se želi postići i koji smjer Provincija želi postaviti.

Defnitorij je jednoglasno odobrio izdavanje zbornika radova fra Ljudevitu Maračiću u čast o povodu 60. obljetnice svećeničkog ređenja.

Provincijski statuti koji bi uskoro trebali izaći iz tiska, što zbog određenih poteškoća nije bilo mo-

guće, tema je o kojoj je fra Miljenko bio upoznat od bivšeg tajnika, fra Ljudevita.

Pod točkom *razno*, raspravljalo se o knjižnici, uređenju Provincijalata, kupnji automobila o. Provincijala, te o pomoći Ukrajini.

Sljedeća sjednica Definitorija predviđena je prije održavanja II. dijela Kapitula, krajem ožujka, o čemu će braća biti naknadno obaviješteni.

TREĆA SJEDNICA DEFINITORIJA

Prvi dan sjednice Definitorija

Redovita treća sjednica Definitorija održana je u srijedu i četvrtak, 6-7. travnja 2022. u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorija. Nakon molitvenog trenutka u klerikatskoj kapelici sv. Josipa Kupertinskog, uslijedilo je čitanje zapisnika druge sjednice definitorija, koji je jednoglasno usvojen.

Uslijedio je rad na točkama dnevnog reda: informiranje o posljednjoj provjeri teksta Provincijskih statuta prije izdanja, temi orgulja i obećane isplate iznosa koja je obećala prošla Uprava Provincije, načinu na pružanju konkretne financijske pomoći fratrima u Ukrajini, o provincijskim automobilima te kombija koji je stavljen na raspolaganje šibenskom samostanu. O. Provincijal je predstavio plan premještanja braće, koja bi trebala uslijediti u ljetnom razdoblju. Odlučeno je da se drugi turnus duhovnih vježbi održi u Cresu, od 4. do 9. rujna, a voditelj će biti p. Miljenko Sušac, SMM. Tjedan permanentne formacije predviđen je nakon završetka drugog turnusa duhovnih vježbi od 12. do 16. rujna, a o predavaču će se pobrinuti jedan od odgojitelja. Naš klerik druge godine filozofije, fra Erik Matejak, od jeseni će nastaviti studij u Rimu na našem Papinskom teološkom fakultetu sv. Bonaventure.

O ekonomskim stvarima i pitanjima izvijestio je fra Marko Vrdoljak, ekonom Provincije: da se troškovi bolesne i starije braće koja su u domovima, pokrivaju s računa Provincije; dnevni troškovi duhovnih vježbi ili kapitula samostanu koji ugošćuje braću određen je za 150 kn uz misnu nakanu,

dok fratri koji žive u tom samostanu plaćaju samo polovicu iznosa; braći u Njemačkoj povisuje se mjesečni doprinos u iznosu od 200 eura za osobne potrebe.

Pročitano je pismo fra Ivana Bradarića te je odobreno da se uz imenovanje gvardijana šibenskog samostana traži od mjesnog biskupa i imenovanje rektorom nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića. Pismo fra Augustina Kordića, sa zamolbom da se proces pokretanja blaženim o. Celestina Tomića ubrza, od strane Definitorija je podržan. Pismo fra Željka Klarića, u kojemu pruža mogućnost organiziranja duhovne obnove za obitelji i bračne parove u Cresu, podržan je od Definitora, ali uz napomenu da se ne mora nužno sve odvijati u samostanu na Cresu.

U točki Molve, o. Provincijal je upoznao braću defintore s pravnom situacijom odnosa imovinskih čestica između Varaždinske biskupije i Provincije, te se traži od Generalnoga ministra dozvola za gradnju kako bi se riješilo pravno pitanje odnosa Varaždinske biskupije i Provincije.

Drugi dan sjednice Definitorija

Nakon kratke molitve, o. Provincijal osvrnuo se na nadolazeći Drugi dio provincijskog kapitula, te su određeni predsjedatelji euharistijskog slavlja za svaki pojedini dan.

Svećeničko ređenje fra Zvonimira Pervana i fra Franje Čolakovca bit će 28. svibnja, najavljeno je iz Nadbiskupskoga duhovnog stola Zagrebačke nadbiskupije.

Najviše vremena uložilo se u zajedničko čitanje *instrumentum laboris* za ČPP, kako bi se što bolje zaokružile i pojasnile smjernice na kojima se želi osobito raditi u sljedećem četverogodištu.

Na sjednicu Definitorija bio je došao fra Tomislav Glavnik, gvardijan zagrebačkog samostana, te predstavio tok donacija te samih različitih obećanih donacijskih iznosa koji bi trebali pristići za isplatu orgulja.

Pozivom na sudjelovanje na 14. Danima hrvatskih svetaca i blaženika za subotu 28. svibnja trebali bismo kao Provincija glazbeno animirati misno slavlje, te predstaviti program o našim fra Celestinu Tomiću i fra Placidu Corteseu, koji su u procesu proglašenja blaženim.

Pod točkom *Fraternitas*, odlučeno je od Definitorija da se od sada tiska dva puta godišnje a ne 3-4 puta kako je to ranije bio običaj.

Treća sjednica Definitorija završila je u četvrtak u ranim popodnevnim satima.

Sljedeća sjednica Definitorija bit će po završetku drugog dijela redovitoga provincijskog kapitula.

ČETVRTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovita četvrta sjednica Definitorija održana je u četvrtak, 28. travnja 2022. godine u prostorijama Provincijalata u Zagrebu, nakon završenoga drugog dijela redovnog provincijskog kapitula. Sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorija. Nakon molitvenog trenutka, uslijedilo je čitanje zapisnika treće sjednice Definitorija, koji je jednoglasno usvojen.

Uslijedio je rad na točkama dnevnog reda: o. Provincijal je informirao definitore da je voditelj drugog turnusa duhovnih vježbi na Cresu, od 4. do 9. rujna 2022., p. Miljenko Sušac SMM potvrdio svoj dolazak; predloženo je da se tekst Provincijskih statuta ponovno pregleda detaljnije te provjere eventualne pogreške. Nadalje, prihvaćeno je da kao Provincija sudjelujemo na 14. Danima hrvatskih blaženika i svetaca u Križevcima, gdje će misno slavlje predslaviti o. Provincijal, uz animaciju užeg dijela »Ansambla Kolbe« i naših odgajnika s magistrom.

Prihvaćena je molba udruge UNUO da Provincija i ove godine podrži njihovu akciju »Amorova žlica«, dok se na molbu ronilačkog poduzeća STIGA d.o.o. zatražila dodatna pojašnjenja.

Upućene molbe za svećeničko ređenje naših đakona, fra Zvonimira Pervana i fra Franje Čolakovca usvojene su i odobrene.

O točki primopredaja gvardijanskih službi, predloženo je da se o. Provincijal zajedno sa braćom Provincije osobno dogovori o datumu primopredaje koji je predviđen za vrijeme od 15. lipnja – do prve polovice srpnja.

Prijedlog da se ponovno napišu vlastoručne oporuke braće i dostave na Provincijalat podržan je, a braća će naknadno biti obaviještena o tome.

Usvojena je i podržana molba udruge Stepinac, da fra Josip Petonjić bude njihov duhovni asistent. Pod točkom razno iznijele su se informacije o našoj bolesnoj i starijoj braći, te drugim temama.

Četvrta sjednica Definitorija završila je u 18:50 sati završnom molitvom.

IZVANREDNA SJEDNICA DEFINITORIJA

U ponedjeljak, 30. svibnja 2022. u prostorijama Provincijalata održana je izvanredna sjednica definitorija s početkom u 10:30 sati. Sjednica je započela molitvenim trenutkom. Potom je uslijedila rasprava točaka dnevnog reda. Sjednici su prisustvovali definitori: fra Miljenko Hontić, fra Zlatko Vlahek, fra Vladimir Vidović, fra Josip Petonjić i preko poziva u odlučivanju određenih točaka fra Martin Jaković. Fra Pero Džida nije bio prisutan.

Kao prvu točku dnevnog reda raspravljalo se o ravnatelju Doma Sv. Maksimilijana Kolbea, te je prijedlog provincijalnog ministra da tu službu preuzme fra Marko Vrdoljak, Definitorij podržao.

Treća sjednica dnevnog reda bila je molba fra Igora Horvata za financijsku pomoć obitelji, što je Definitorij podržao i odobrio.

U četvrtoj točki provincijalni ministar ponovno je otvorio temu premještaja braće Provincije, te je obavijestio definitore kako bi s pojedinom braćom eventualni premještaj u samostan u kojem je prethodio dotični brat boravio, mogao prouzročiti probleme. Nadalje, fra Franjo Čolakovac bit će predložen za župnog vikara u Molvama, gdje mora biti početkom kolovoza, dok fra Zvonimir Pervan ostaje u Zagrebu kao magistar sjemeništaraca i župni vikar, te preuzima službe iza Velike Gospe, kada mora biti u Zagrebu. Fra Roko Bedalov od 1. srpnja trebao bi biti u Splitu. Fra Teofil Majić bit će premješten u Split, fra Bernardin Filinić u Pulu, dok fra Tomislav Glavnik zadržava status »de familia« u zagrebačkom samostanu. Ostala braća bit će premještena po već iznesenom rasporedu. Pri-

mopredaja gvardijanske službe u Zagrebu bit će 8. lipnja, a župničke službe 20. lipnja; u Novom Marofu 30. lipnja; u Šibeniku 4. srpnja a u Sisku 7. srpnja.

Između točaka dnevnog reda, pristupilo se temi osmišljavanja nekretnina suspendiranih samostana, o čemu bi valjalo podrobnije razmišljati i na nekoj budućoj sjednici Definitorijske posvetiti više vremena s konkretnim prijedlozima.

Peta točka dnevnog reda bila je tema osnivanja samostana u Kopenhagenu, u Danskoj. Fra Miljenko je objasnio zahtjeve pravnog postupka osnivanje samostana, naglasio da bi suradnja s filipinskom kustodijom koja ustupa fratra, bila »ad tempus« ili filijacija, kako to već naša pravna administracija zahtijeva.

U šestoj točki dnevnog reda pristupilo se imenovanju predsjednika provincijskih komisija. Imenovanja su sljedeća:

- Nacionalni duhovni asistent OFS-a: fra Ivan Bradarić (područno i nacionalno vijeće)
- Nacionalni duhovni asistent Frame: fra Filip Pušić
- Nacionalni duhovni asistent Vojske Bezgrešne: fra Zdravko Tuba
- Predsjednik Komisije za odgoj i izobrazbu braće: fra Miljenko Hontić
- Povjerenik za trajnu formaciju: fra Martin Jaković
- Predsjednik Komisije za ekonomiju i gradnju: fra Marko Vrdoljak
- Predsjednik uredničkog vijeća Veritas: fra Vladimir Vidović
- Voditelj Provincijskog centra za duhovna zvanja: fra Stjepan Brčina
- Predstojnik Doma sv. Maksimilijana Kolbea: fra Marko Vrdoljak
- Ravnatelj Doma sv. Antuna Padovanskog: fra Vladimir Vidović
- Provincijski povjerenik za misijsko djelovanje: fra Tomislav Cvetko
- Provincijski povjerenik za skrb o kulturnom blagu: fra Zlatko Vlahek
- Provincijski povjerenik za pravdu, mir i dijalog: fra Franjo Čolakovac
- Provincijski povjerenik za ekumenizam i dijalog: fra Josip Petonjić

- Provincijski arhivar i knjižničar: fra Ivan Karlić (kako ovaj nije prihvatio tu službu, preuzeo ju je fra Zlatko Vlahek)

Komisija za odgoj i izobrazbu braće: fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, predsjednik; fra Stjepan Brčina, mag. klerika, promicatelj zvanja; fra Josip Petonjić, mag. postulanata; fra Zvonimir Pervan, mag. sjemeništara i fra Vilček Novački.

Komisija za ekonomiju i gradnju: fra Marko Vrdoljak, provincijski ekonom, predsjednik; fra Đuro Hontić, fra Zdravko Tuba, fra Željko Klarić

Uredničko vijeće Veritasa: fra Vladimir Vidović, predsjednik; fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar; fra Zvonimir Pervan, fra Ivan M. Lotar, Tanja Maleš, Mirjam Brgles i Dubravka Mandaković

Upravno vijeće Doma sv. Antuna Padovanskog: fra Vladimir Vidović predsjednik, fra Josip Petonjić, fra Ivan M. Lotar

Centar za promicanje zvanja: fra Stjepan Brčina, fra Ivan M. Lotar, fra Vladimir Vidović, fra Josip Petonjić, fra Zvonimir Pervan

Pod točkom razno, Provincijalni ministar je pozvao definitore da u što većem broju sudjeluju na proslavama mladih misa na kojima će i sam prisustvovati.

Izvanredna sjednica Definitorijske završena je u 14:30 minuta završnom molitvom.

PETA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovita peta sjednica Definitorijske održana je ponedjeljak, 20. lipnja 2022. u Zagrebu s početkom u 9.30. Sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorijske. Nakon molitve srednjeg časa, u kapelici sv. Josipa Kupertinskog, uslijedilo je u kapitularnoj dvorani čitanje zapisnika izvanredne sjednice Definitorijske od 30. svibnja, koji je jednoglasno usvojen. Nakon toga nastavilo se radom na točkama dnevnog reda:

Provincijalni ministar je upoznao definitore s kandidatima za postulaturu koji su predali svoje molbe, uz izvješće njihovih župnika za ulazak u

našu zajednicu. Ove godine do sada su molbe predala šestorica kandidata: Josip Ribić iz Okučana, Marko Bilanović iz Velike Gorice, Blaž Žagač iz Splita, dok iz Zagreba dolaze: Marko Laštro, Andrija Čorluka i Dominik Milanović. Svi kandidati su primljeni u postulaturu, koja će započeti 9. rujna 2022. u Zagrebu.

Pročitana je molba postulanta Antonija Knezovića i izvještaj fra Stjepana Brčine za ulazak u noviciat. Molba Antonija Knezovića usvojena je od definitora, te će Antonio započeti godinu novicijata u Asizu od 6. kolovoza ove godine.

Pristigla molba fra Sandija Aščića, novaka u Asizu, popraćena izvještajem magistra novaka, usvojena je od strane definitora, te će svoje privremene zavjete fra Sandi polagati u Asizu 23. srpnja. Za našega drugog novaka, fra Franka Gečevića, stiglo je pozitivno mišljenje njegova odgojitelja, no kako još nije pristigla njegova molba, o tome će se naknadno raspravljati. Prijedlog je, ako sve bude u redu, nakon odobrenja Definitorija, polaganje prvih zavjeta fra Franka bit će 9. rujna 2022. u crkvi Sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu.

Molba fra Ante Koudele za primanjem službe lektorata je usvojena.

Uslijedilo je imenovanje predsjednika provincijskih komisija i službi, nakon što je od prošle sjednice došlo do promjene i izmjene u nekim pojedinim službama:

- Nacionalni duhovni asistent OFS-a (kao i područni i mjesni): fra Ivan Bradarić
- Nacionalni duhovni asistent Frame (i područni i mjesni): fra Filip Pušić
- Nacionalni duhovni asistent Vojske Bezgrešne: fra Zdravko Tuba
- Predsjednik Komisije za odgoj i izobrazbu braće: fra Miljenko Hontić
- Povjerenik za trajnu formaciju braće: fra Martin Jaković
- Predsjednik uredničkog vijeća Veritas: fra Vladimir Vidović
- Voditelj Provincijskog centra za duhovna zvanja: fra Stjepan Brčina
- Predsjednik Komisije za ekonomiju i gradnju: fra Marko Vrdoljak
- Ravnatelj Doma Sv. Maksimilijana Kolbea: fra Marko Vrdoljak

- Ravnatelj Doma Sv. Antuna Padovanskog: fra Vladimir Vidović
- Provincijski povjerenik za misijsko djelovanje: fra Tomislav Cvetko
- Provincijski povjerenik za skrb o kulturnom blagu: fra Zlatko Vlahek
- Provincijski povjerenik za pravdu, mir i ekologiju: fra Željko Klarić
- Provincijski povjerenik za ekumenizam i dijalog: fra Josip Petonjić
- Provincijski arhivar i knjižničar: fra Zlatko Vlahek

Nakon toga razmotreni su još neki premještaji braće u Provinciji, koji nisu vezani uz gvardijanske i župne službe.

Uslijedilo je prvo tromjesečno ekonomsko izvješće. Započeto je čitanjem izvješća egzaktora Provincije fra Josipa Petonjića, a potom i ekonoma Provincije fra Marka Vrdoljaka, o proteklom tromjesečnom razdoblju. Istaknuto je da pojedini samostani nisu uplatili taksu od 20% Provinciji, na što će biti zamoljeni da učine to u skladu s našim zakonodavstvom.

Za delegata braće Provincije u Njemačkoj jednoglasno je od Definitorija izabran fra Ivan Kovačević. Odlučeno je također da se tvrtki Brunowerk otkaže najam stana koji koristi Hrvatska katolička misija u Würzburgu u ulici Virchowstrasse 20, budući da fra Ivan više ne živi u njemu nego u samostanu u Würzburgu.

U točki za izgradnju orgulja, posvećeno je dosta vremena u traženjima adekvatnih rješenja za isplatu novca koju traži firma »Škrabel«. U popodnevnom dijelu na sjednici Definitorija prisustvovao je i g. Škrabl, voditelj tvrtke koja je izgradila orgulje u Zagrebu. Ustanovljeno je da je ostao veliki dug za orgulje te su razmotreni načini za isplatu duga.

Pristigao je dopis Kustosa Svetog Samostana u Asizu, u kojem potiče i moli svu braću Reda, da, prema Generalnim statutima br. 32, borave kroz izvjesno vrijeme u Asizu. To je potaknulo raspravu definitora, te je molba podržana, a stav je definitora da će se prema mogućnostima svoj braći Provincije omogućiti boravak barem kroz neko vrijeme u Asizu, na izvoru franjevaštva, u dogovoru s o. Provincijalom i Kustosom Svetog Samostana u Asizu.

Pod točkom duhovnih vježbi, pristupilo se pružanju mogućnosti braći Provincije za sudjelovanje na trećem turnusu duhovnih vježbi. Podsjećamo, da će se drugi turnus duhovnih vježbi održati na Cresu, od 4. do 9. rujna 2022., a koje će voditi p. Miljenko Sušac, monfortanac. Treći turnus duhovnih vježbi održat će se u Splitu od 7. do 11. studenog 2022., a njih će voditi fra Pero Džida. Konstitucije Reda u broju 46 §1. kažu: *»Svake godine neka braća sudjeluju na zajedničkim duhovnim vježbama u trajanju od pet punih dana. Oni koji ne mogu prisustvovati zajedničkim duhovnim vježbama, neka ih obave na drugačiji način uz dopuštenje provincijalnog ministra ili kustosa. Gvardijan neka bdije da braća sudjeluju u duhovnim vježbama«*. Braća Provincije su zamoljena da se već sada organiziraju i prijave za duhovne vježbe u drugom ili trećem turnusu. Prijave je najbolje uputiti na tajništvo Provincije.

Pod točkom trajne formacije za svu braću Provincije, obaviješteno je da će se ove godine tjedan formacije održati u Cresu od 12. (s ručkom) do 16. rujna (doručkom).

Planerski sastanak gvardijana bit će u Zagrebu 29. rujna, a proslava Dana Provincije 30. rujna, te će tom prigodom o pastoralu braka i obitelji predavanje održati fra Željko Klarić.

Susret sa slovenskom braćom ili »srećanje« ove godine upriličilo bi se o završetku proslave 100. obljetnice osnutka samostana Svetog Duha u Zagrebu na blagdan Sv. Franje Asiškog, 4. listopada, te bi tom prigodom trebala izaći monografija zagrebačkog samostana i crkve, koju uređuje g. Dragan Damjanović.

Predloženo je da se godišnji provincijski plan za sljedeću godinu, pošalje prije početka nadolazeće pastoralne godine, kako bi se svi gvardijani i župnici mogli prilagoditi provincijskim događanjima i slavljenjima.

II. IZVANREDNA SJEDNICA DEFINITORIJA

II. izvanredna sjednica Definitorija održana je u četvrtak 2. srpnja 2022. u Zagrebu u prostorijama

Provincijalata s početkom u 13:30 sati. Sjednica je započela kratkom molitvom, kojoj su prisustvovali svi definitori, osim fra Martina Jakovića, koji je o odlučivanju bio upitan telefonskim putem. Potom je uslijedila rasprava točaka dnevnog reda:

Prva točka bila je molba fra Ivana M. Lotara, u kojoj moli da se financijski pomogne njegovoj obitelji. Nakon što je pročitana molba, te se opširnije upoznalo s detaljima situacije u kojoj se obitelj fra Ivana M. Lotara našla, Definitorij je podržao molbu da se pomogne obitelji u traženom iznosu.

Druga točka dnevnog reda bio je dopis koji je došao na e-mail adresu tajništva, u kojem je tvrtka STIGA d.o.o. pojasnila detalje koji su bili prethodno traženi od Definitorija, te nakon pročitane dopisa, mišljenje je definitora da se odgodi na godinu dana ponuda tvrtke STIGA d.o.o., u kojem traže najam prostora viškog samostana.

Treća točka dnevnog reda bila je rasprava o pristiglim dopisima teološkog fakulteta iz Đakova i s Jordanovca (isusovci) u kojima mole da fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije predaje kolegij liturgike. Stav je definitora pozitivan u smislu da podržavaju ponudenu mogućnost da fra Zlatko predaje kolegij liturgike na spomenutim učilištima dobivši od fra Zlatka sigurnost da mu to neće smetati u obavljanju službe tajnika Provincije.

Pod zadnjom točkom raspravljalo se o trajnoj formaciji, te je usvojen prijedlog da kao drugi predavač bude fra Diego Deklić, koji bi održao predavanje na temu franjevaštva, uz već upitanog predavača don Đuliana Trdića, koji je prihvatio doći kao predavač na susret, a teme bi bile »Izazovi svećeničkog poziva« i »Vrednovanje kvalitete svećeničkog života«.

Za sastanak gvardijana koji je predviđen 29. rujna treba pripremiti dnevni red i teme. Tajnik će pogledati prijašnje susrete kako bi se nastavilo u istom smjeru s prijašnjim susretima.

Sjednica je završila u 15 sati završnom molitvom.

naši mladi

DUHOVNE VJEŽBE U SPLITU TE POSJET DUBROVNIKU I MEĐUGORJU

Bogoslovi, postulanti i sjemeništarci, zajedno sa svojim odgojiteljem fra Stjepanom Brčinom, krenuli su putem Splita (24. veljače) na duhovne vježbe. Na putu do Splita posjetili smo Memorijalni centar »Nikola Tesla« u Smiljanu i upoznali se s njegovom poviješću. Nakon obilaska muzeja put smo nastavili prema Splitu.

Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Josip Petonjić, a kao tema uzeta su tri redovnička zavjeta: poslušnost, siromaštvo i čistoća. Po dolasku u Split, fratri su ih ugodno dočekali i ugostili. Navečer, iza večere, službeno su i započele duhovne vježbe zazivom Svetoga Duha i zajedničkom molitvom povečerja.

Dani u slijedu, sve do ponedjeljka ujutro, bili su organizirani tako da su jutro započinjali molitvom službe čitanja i jutarnje (7:30), nakon toga slijedio je doručak i prvo predavanje u danu (9:30), zatim slobodno vrijeme do svete mise i molitve srednjeg časa (11:30). U svetoj misi voditelj duhovnih vježbi imao je kratku homiliju na evanđelje toga dana. Ručak je, kao i obično u splitskom samostanu, bio u 12 sati i 30 minuta. Drugo predavanje u danu bilo je zakazano poslije podne (16:30), a iza njega dano je slobodno vrijeme za osobnu meditaciju i razmišljanje. Dan smo zaključili molitvom večernje (19:00), večerom i zajedničkim druženjem. Fra Josip Petonjić svoja predavanja temeljio je na zavjetu siromaštva, s kojim je i krenuo. Njegova predavanja potaknula su na promišljanje i ponovno razmišljanje o zavjetima koje su ovi bogoslovi obećali Bogu, dok se postulanti i sjemeništarci tek spremaju za njih.

U subotu navečer, uz iznimku, sudjelovali su na večernjoj svetoj misi i klanjanju u crkvi sv. Frane na Obali, koju je slavio fra Stjepan Brčina. Bila je to

ujedno i duhovna obnova za mlade koju je on održao u Splitu zajedno s članovima evangelizacijske zajednice »Sveti Duh«. Također, nedjeljne svete mise slavili smo s narodom. Bila je to ujedno i prigoda za promociju duhovnih zvanja. Naši odgajanci su predstavili i podijelili mladima i vjernicima naš časopis »Vox minorum« i pozvali vjernike da mole za nova duhovna zvanja. Ujedno je to bila i prigoda da ih pozovemo na Antunovski hod mladih.

S obzirom na to da fratri drže i župu Sustipan, tamo su na misu otišli i predstavili se župljanima fra Ante Koudela i fra Erik Matejak; dok su ostali bili prisutni na misi u crkvi sv. Frane na Obali. Svoje duhovne vježbe završili smo u ponedjeljak (27. veljače) ujutro sa svetom misom i molitvom jutarnje.

Poslije Splita, krenuli smo još i dalje, putem juga, točnije u Dubrovnik. Tamo smo obišli zidine grada i njegovu bogatu jezgru, nakon čega smo put nastavili dalje, u Međugorje. Tamo smo se zadržali dva dana. Zajedno smo obišli Brdo ukazanja te smo, uspinjući se, molili kronicu. Sudjelovali smo zajedno s ostalim hodočasnicima i na misama u župi, gdje smo dočekali i početak korizme (Čistu srijedu – Pepelnicu). Također, bilo je vremena i za osobne pobožnosti. Uz Međugorje, jedno poslije podne proveli smo i u Mostaru. U srijedu (2. ožujka) smo se vratili u Zagreb.

Duhovno i rekreativno obnovljeni započnemo lakše svoj drugi dio formacijske godine. Hvala svima koji su doprinijeli da ovaj tjedan koji smo skupa proživjeli bude tako lijep i blagoslovljen. Sve naše odgajaničke preporučam u vaše molitve. Mir i dobro!

Luka Tetec, sjemeništarc

DANI OTVORENIH VRATA KLERIKATA U ŠIBENIKU

Preko vikenda, od 25. do 27. ožujka 2022. održali su se Dani otvorenih vrata klerikata u našem samostanu Svetog Frane u Šibeniku. Ovom programu su pristupila četvorica mladića koja in-

tenzivno razmišljaju o duhovnom pozivu. Kroz godinu dana ovi mladići su bili praćeni u razlučivanju poziva a ovo je bila njihova posljednja etapa razlučivanja poziva prije konačne odluke. Kroz ovaj vikend kandidati su imali prigodu upoznati još jedan naš samostan, njegovo bogatstvo i ljepote, upoznati bratstvo samostana te sudjelovati zajedno s njima u molitvenom i bratskom životu. Temelj za razlučivanje njihova poziva bili su biblijski i franjevački tekstovi koju su se svakodnevno razmatrali. Za neke od njih ovo je bio prvi posjet Šibeniku, pa su imali prigode upoznati sam grad i njegove znamenitosti. Mladići dolaze iz raznih dijelova Hrvatske (Zagreb, Križevci, Kutina). U nedjelju nakon ručka i podijeljenih dojmova službeno su završeni Dani.

Ovom prigodom zahvaljujemo gvardijanu šibenskog samostana fra Ivanu Bradariću, kao i svoj braći zajednice koji su ugostili i svojim primjerom potaknuli ove mladiće na intenzivnije razmišljanje o redovničkom životu. Sve njih uključujemo u naše zajedničke molitve proseći Gospodara žetve da pošalje nove radnike u žetvu naše Provincije!

GODIŠNJI SUSRET SJEMENIŠTARACA I ODGOJITELJA 2022.

Susret dijecezanskih i redovničkih sjemeništara u pratnji njihovih odgojitelja nakon trogodišnje stanke održan je ove godine od 29. travnja do 1. svibnja na području Splitsko-Makarske nadbiskupije u biskupijskom svetištu Majke Božje Lurdске u Vepricu.

Na susretu su sudjelovali sjemeništarc i iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine: domaćini susreta – Nadbiskupsko sjemenište u Splitu (5); zatim Nadbiskupsko sjemenište »Zmajević« u Zadru (5); Međubiskupijsko sjemenište u Zagrebu (16); Franjevačko sjemenište Slavonski Brod (4); Nadbiskupsko sjemenište u Travniku u BiH (5) te naši sjemeništarc i (3): Jerko Šuperba, Ivan Mario Manojlović i Luka Tetec.

U pratnji su bili fra Stjepan Brčina, koji je po dolasku u Split produžio put do Međugorja, na 50. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica, i

fra Josip Petonjić, koji je sa sjemeništarcima sudjelovao u susretu.

Susret je započeo u petak večerom u 19 sati, a potom nastavljen Gospinom krunicom u svetištu (špilji).

Drugi dan susreta započeo je jutarnjom molitvom u 7:45 te je slijedio doručak i Sveta misa u 9:30. U sportskom prijedopodnevju održan je malonogometni turnir, gdje su naši sjemeništarci zajedno sa sjemeništarcima Franjevačkog sjemeništa iz Slavenskog Broda tvorili ekipu nazvanu »FRA-TRI« i pri tome osvojili pehar za 3. mjesto.

Iza sportskih događaja uslijedio je ručak, a potom izlet u Park prirode Biokovo, koji je uključivao posjet poznatom vidikovcu Skywalk Biokovo i uspinjanje na vrh Sv. Jure (1762 m). Po povratku s izleta s nestrpljenjem je dočekaana zajednička večera na kojoj se sjemeništarcima pridružio i Splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić. Dan je završio molitvom krunice u 21 sat.

U nedjelju trećega dana susreta, koji je započeo jutarnjom molitvom i doručkom, sjemeništarci su se zajedno s odgojiteljima uputili u obilazak Makarske, a potom na Svetu misu u katedrali sv. Marka, koju je predslavio vlč. Petar Mlakar, duhovnik MSZ-a, a propovijedao preč. Matija Pavlaković, rektor MSZ-a. Po završetku Svete mise i zajedničkoga ručka ovogodišnji susret je zaključen uz pjesmu zahvale i iščekivanja novoga susreta.

Susret je protekao u vrlo veselom i ugodnom raspoloženju, u kojemu su sjemeništarci stekli priliku za razmjenu iskustava života u sjemeništu i mogućnost za bolje upoznavanje i stjecanje novih prijateljstava.

Luka Tetec, sjemeništarac

POSJET NOVAKU FRA FRANKU GEČEVIĆU

Provincijalni ministar, fra Miljenko Hontić u pratnji fra Josipa Petonjića, magistra postulanata, boravio je od 18. do 21. svibnja u Poljskoj u posjetu našem novaku fra Franku Gečeviću, te se susreo s

fra Grzegorzom Bartosikom, provincijalnim ministrom Varšavske provincije.

Po dolasku u Varšavu, dočekaao ih je varšavski provincijal, koji ih je proveo gradom Łódźom, nakon čega su sudjelovali na Susretu bogoslovnih sjemeništa, kojemu je domaćin bilo Bogoslovno sjemenište franjevac konventualaca Varšavske provincije.

Susret se sastojao od molitvenog programa, večere – roštilja koju su u svome vrtu pripremili bogoslovi domaćini, i natjecanja u nogometu, na kojemu su naši fratri osvojili prvo mjesto.

Drugoga dana pohoda Poljskoj, fra Miljenko i fra Josip posjetili su mjesto Smardzewice, samostan i kuću novicijata, u kojima naš fra Franko Gečević provodi svoju godinu novicijata.

Tamošnji fratri našu su braću dočekali otvorena i radosna srca u obogaćujućem iskustvu zajedničkoga, franjevačkog života. Na kraju dana naša su se braća uputila prema Varšavi gdje su dobrotom varšavskoga provincijalnog ministra fra Grzegorza, zajedno s nekolicinom fratarata, bili počašćeni bratskom večerom.

Trećega dana pohoda Poljskoj, fra Miljenko i fra Josip imali su priliku posjetiti mnogobrojne crkve u središtu Varšave te vidjeti važne povijesne

znamenitosti i kulturne spomenike što varšavske, što opće, poljske povijesti. U obilasku ih je pratio fra Jacek Ciupinski, član samostana u Miedniewicama. Nakon obilaska Varšave, naša su se braća uputila u mjesto Miedniewice, gdje je fra Jacek trenutno na službi, te su sudjelovali u svibanjskim pobožnostima i euharistijskom slavlju.

Posljednjega dana naša su braća u pratnji varšavskoga provincijala, posjetili Kraljevsku palaču u Varšavi, gdje su imali priliku bolje se upoznati sa slavnom poljskom poviješću i vrijednom kulturnom baštinom.

Zahvalni svoj braći u Poljskoj na srdačnom gostoprimstvu i bratskoj ljubaznosti, radujemo se prilici da i oni posjete i upoznaju našu domovinu Hrvatsku.

KARDINAL BOZANIĆ ZAREDIO FRA ZVONIMIRA PERVA- NA I FRA FRANJU ČOLAKOVCA

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u subotu 28. svibnja euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Sv. pape Ivana XXIII. u zagrebačkoj Dubravi, tijekom kojega je zaredio devetnaesticu novih svećenika.

Na početku slavlja kardinal Bozanić pozdravio je sve okupljene i pozvao da »molimo za one zbog kojih smo ovdje došli.« U homiliji kardinal je rekao: »U Duhu Svetom zahvaljujem Bogu za vas, za milost Božju koja vam je dana u Kristu Isusu, za dar vaših života, poziva i odaziva. Dragi ređenici, vaša nazočnost u ovom slavlju sa svom jasnoćom govori da Gospodin poziva. Isus Krist, uskrsl i živi, prisutan među nama, nastavlja pozivati i danas. I ne samo to. Gospodin ima povjerenja u nas i vjeruje da smo sposobni na njegov poziv odgovoriti svojim životnim predanjem. On vrednuje naše sposobnosti i našu odlučnost da ga slijedimo

Obraćajući se ređenima kardinal je istaknuo: »Isus se daruje svojim. Isus se nastavlja darivati. Najveći znak Isusove prisutnosti među nama jest

Euharistija, jer Bog želi zauvijek biti s nama. A vi, dragi đakoni, ređenjem za prezbitere postat ćete na neki način sakrament Euharistije, jer Euharistije nema bez svećenika. Budite uvijek u poniznosti srca svjesni tog uzvišenog poziva i poslanja. Vršite ga sa strahopoštovanjem, vjerno i pobožno. Uvijek raspirujući milosni dar Božji koji je u vama po polaganju mojih ruku (usp. 2 Tim 1, 6).«

Na kraju homilije kardinal je istaknuo: »Vi ste, dragi đakoni, za geslo svećeničkog ređenja izabrali Isusove riječi: *‘Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje’* (Iv 15, 13). Današnje evanđelje završava Isusovim pozivom: *‘Idi za mnom!’* Stoga i vi idite za Isusom slijedeći njegov primjer ljubavi.«

Prije završnog blagoslova kardinal Bozanić čestitao je novozaređenim svećenicima, njihovim obiteljima, prijateljima i župnim zajednicama. Na kraju slavlja devetnaestorica ređenika podijelila su okupljenima mladomisnički blagoslov.

Na misnom slavlju koncelebrirali su pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski, generalni vikar i moderator NDS-a mons. Tomislav Subotičanec, biskupski vikar i kancelar NDS-a preč. Marko Kovač, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta preč. Željko Tanjić, dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta preč. Josip Šimunović, redovnički provincijali, rektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu preč. Željko Faltak, odgojitelji i duhovnici NBS-a, te okupljeni svećenici.

Sveti red prezbiterata primili su za Zagrebačku nadbiskupiju: vlč. Krešimir BABIĆ, vlč. Petar BELINA, vlč. Mate CIKOJA, vlč. Domagoj KORUŽNJAK, vlč. Antonio KOVAČIĆ, vlč. Patrik PAULIĆ, vlč. Filip ŠEŠEK, vlč. Ivan VUJEVIĆ; za Hrvatsku franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda: fra Vinko BRKOVIĆ, OFM, fra Marko ĆOSIĆ, OFM, fra Ivan IVANKOVIĆ, OFM, fra Antonio KIRIN, OFM; za Hrvatsku dominikansku provinciju Navještenja BDM: fr. Marin GOLUBOVIĆ, OP, fr. Mario Ilija UDOVIČIĆ, OP; za Hrvatsku karmelsku provinciju svetog oca Josipa: o. Ante JAKUS, OCD; za Hrvatsku provinciju sv. Jeronima franjevaca konventualaca: fra Franjo ČOLAKOVAC, OFMConv., fra Zvonimir PERVAN, OFMConv.; za Hrvatsku kapucinsku provinciju sv. Leopolda Bogdana Mandića: fra Josip MILATOVIĆ, OFMCap, fra Ivan PERIĆ, OFMCap, izviještio je *Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije*.

iz naših samostana

GENERALNI MINISTAR O. CARLOS TROVARELLI U MOLVAMA I MARIJI BISTRICI

U petak, 18. veljače 2022. godine, Generalni ministar Reda franjevaca konventualaca fra Carlos Trovarelli uz pratnju fra Igora Salmiča, Generalnog definitora za srednju Europu, i fra Zlatka Vlaheka, tajnika Provincije, posjetio je Marijino svetište i samostan Uznesenja BDM u Molvama. Razgledao je gradilište Duhovno-pastoralnog centra »Oaza Bezgrešne«, te se upoznao sa projektom u izgradnji. Generalnog ministra fra Carlosa na kratko je došao pozdraviti načelnik općine Molve gosp. Zdravko Ivančan, koji mu je pojasnio način financiranja ovog projekta od strane Općine Molve. Braći molvarskog samostana zahvaljujemo na srdačnom gostoprimstvu i bratskoj raspoloživosti ostvarenog susreta!

Tragom marijanskih duhovnih stopa, nakon posjeta samostanu u Molvama, o. General je posjetio nacionalno marijansko svetište Marija Bistrica.

GENERALNI MINISTAR O. CARLOS TROVARELLI U SISKU

Zainteresiran stvarnim stanjem posljedica potresa, o čemu se više puta govorilo na prvom dijelu redovnog kapitula, Generalni ministar fra Carlos Trovarelli izrazio je želju da posjeti naš samostan u Sisku. Braća sisačkog samostana, fra Mihael Pa-

vić, gvardijan, i fra Antun Radovanić, radosno su prihvatili Generalovu želju te uz pratnju fra Igora Salmiča, Generalnog asistenta Reda, i fra Zlatka Vlaheka, tajnika Provincije, predstavili potresom stradale filijalne kapele župe sv. Josipa radnika u Sisku te srdačno ih pogostili delicijama posavsko-moslavačkog kraja. U popodnevnim satima o. General se susreo sa sisačkim biskupom, mons. Vladom Košićem, koji ga je primio i pokazao stradalima katedralu te upoznao sa stradalim crkvama biskupije. Braći sisačkog samostana srdačno zahvaljujemo na bratskoj susretljivosti!

PUČKE MISIJE NA SVETOM DUHU U ZAGREBU

U župi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu u Zagrebu, održane su pučke misije, povodom proslave 100. obljetnice dolaska franjevaca konventualaca na Sveti Duh i 90. obljetnice osnutka župe.

Početak pučkih misija započeo je misnim slavljem koje je prevodio mons. Ivan Šaško, te je tijekom slavlja u službu misionara uveo salezijance don Damira Stojića, župnika Župe Duha Svetoga na Jarunu, i don Mihovila Kurkuta, glavnog urednika izdavačke kuće »Salesiana«. Uvodeći u slavlje, biskup je istaknuo da su župne misije vrijeme »oslušivanja i molitve, učenja i produbljivanja istina vjere, razlučivanja i odlučivanja, obnavljanja i novih početaka, nadahnuća i obraćenja«.

Tijekom deset dana misionari, spomenuti salezijanci don Damir Stojić i don Mihovil Kurkut, predslavili su mise te susrećući se s pojedinim vjerničkim krugovima imali prigodne nagovore.

Završetak pučkih misija zaključene su misnim slavljem, koje je predvodio o. Provincijal, fra Miljenko Hontiće, a suslavili su župnik fra Roko Bedalov i fra Vladimir Vidović.

Fra Miljenko je u homiliji, osvrnuvši se na najviještena čitanja – posebno na prisposodobu o izgubljenom sinu, rekao da svaki susret sa živim Bogom u čovjeku stvara prostor slobode i ozračje prave radosti. Dodao je da Bog ljude želi osloboditi ropstva grijeha da bi bili sretni kao njegova ljubljena djeca, što su postali Isusovim utjelovljenjem, mukom i uskrsnućem.

Pitanje: »Jesmo li svjesni tko smo mi?« o. Hon-
tić izdvojio je kao ključno u prispodobi koju je Isus
izložio onima koji su ga kritizirali.

Predslavitelj je istaknuo da Bog poštuje čovjekovu slobodu, ali daje znakove svoje brige kojom ga traži. »Zato nemojmo dopustiti da nas Otac nebeski previše čeka, da previše lutamo i nemojmo dopustiti sebi da budemo u njegovoj kući, a ponašamo se i živimo kao sluge koji misle da će nešto svojom dobrotom, svojom pravednošću zaraditi. Ma, sve nam je darovano, braćo i sestre!«, naglasio je.

Zaključio je da nema veće radosti i smisla života od življenja istine da smo ljubljeni sinovi Božji.

Prije završetka mise, župnik Bedalov zahvalio je don Damiru i don Mihovilu na vođenju misija, a zahvalu je u ime župljana izrekla i predstavni-
ca Župnog pastoralnog vijeća. Fra Roko je tako-
đer zahvalio don Damiru što je, pripremajući se za
Pučke misije, sa svojim župljanima na Jarunu sku-
pljao pomoć za Pučku kuhinju na Svetom Duhu.
Potom je don Mihovil uputio kratki završni poti-
caj s naglaskom na Božjoj dobroti.

Na kraju mise o. Provincijal je na misijski križ koji ima stalno mjesto u župnoj crkvi, ispod poruke »Spasi dušu svoju«, dodao 2022. godinu.

OTVORENA HODOČASNIČKA 2022. GODINA

Marijino svetište – Molve

U Župi Uznesenja BDM u Marijinu svetište u Molyama, na Uskrsni ponedjeljak otvorena je hodočasnička 2022. godina. Središnje euharistijsko slavlje u 11.00 sati predslavio je prečasni Anđe-

lko Koščak, biskupski vikar za kler Varaždinske biskupije, uz koncelebraciju o. Miljenka Hontića, provincijalnog ministra Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, i o. Zdravka Tube, gvardijana i čuvara svetišta. Propovjednik je istaknuo da se u prvom danu po Uskrsu, o otvorenju hodočasničke godine, nalazimo u podravskoj katedrali u Marijinu svetištu, gdje uključujemo u svoje molitve sve vjernike i hodočasnike koji će kao djeca tijekom ove godine dolaziti Majci Božjoj.

Euharistijsko slavlje u 9.00 sati kod zavjetne kapelice Majke Božje Molvarske predslavio je o. Đuro HontiĆ, gvardijan u Puli, uz koncelebraciju o. Martina Jakovića, vikara Provincije i gvardijana u Splitu, i o. Miroslava Štubana, župnog vikara.

U ovom smo euharistijskom slavlju Gospodinu preporučili potrebe svih Marijinih štovatelja moleći svakom čovjeku hrabrost u življenju radosne vijesti u današnjem vremenu. Marija Majka i nada svih vjernika neka čuva i prati one koji se utječu njoj u zagovor.

Svim hodočasnicima želimo dobrodošlicu u Marijino svetište. Program hodočasničke godine moći ćete pratiti na: www.zupa-molve.com ili Facebook: Marijino svetište Molve.

NESIGURNOŠĆU OSI- GURANI – ILI, TRI TATA I TRI FRATRA

Rano ujutro 19. travnja, na Vazmeni utorak, točno u 2.35, braću je probudio protuprovalni alarm. Nije to prvi put da se ovaj alarm aktivira. Znalo se to dogoditi i ranije, i po danju i po noći. Očito su preosjetljivi senzori znali uhvatiti minimalnu kretnju ponekog kukca ili možda miša te bi se tako alarm aktivirao. Inače, ne znamo koji bi drugi razlog mogao biti. Nije se to često događalo – možda jedanput ili dvaput na godinu. I ovaj put, čim se alarm aktivirao, žurno sam ustao da ga isključim i prekontroliram stanje preko video nadzora.

Sobica u kojoj se nalazi cijeli protuprovalni, protupožarni i video sustav nalazi se na katu gdje spavaju fratri, u malenoj sobici preko puta zajed-

ničke sobe. Zatekao sam širom otvoren prozor kao i škure, što se nikada ranije nije dogodilo. Ova je sobica uvijek zatvorena. Kablovi za napajanje su bili počupani i sustav isključen. Odmah je bilo jasno da je to djelo neke sile izvana. Nakon što sam nekako deaktivirao alarm, izašao sam na hodnik ugledao odškrinuta vrata od baštinske knjižnice i dijelove rascijepanih vrata. Jeza. Odmah mi je kroz glavu prošla misao: netko je došao po vrijedne knjige iz naše knjižnice.

Vratio sam se natrag i nazvao policiju koja je ubrzo došla. Interventna policija je samo konstatala da se radi o provali te su rekli da oni moraju ostati čuvati lokaciju do dolaska kriminalističke policije. Ovi su došli tek oko 8.00 sati i započeli pregledom i rekonstrukcijom događaja.

Nakon uvida u sačuvani i snimljeni video materijal, tijek ovoga zločina je tekao otprilike ovako.

Točno u 1.00 pojavljuju se trojica zamaskiranih mladića, čije se crte lica ne vide, ulaze u samostanski vrt preko zida koji dijeli vrt od susjednih kuća na strani od mora. Uspinju se na zid, onesposobljuju kameru koja prati dvorište i ulaze u dvorište. Tu se uspinju uz malenu nadstrešnicu do sobice s videonadzorom i onesposobljuju cijeli sustav. Vjerojatno se s krova vraćaju dolje i ulaze u samostan kroz staklena vrata te nastavljaju put do sakristije. U sakristiji su provalili samo one dijelove ormara u kojima se čuva novac. Sve su počistili. U crkvu nisu ulazili. Nema znakova obijanja niti jednih drugih vrata te nije jasno kako su se uspeli na kat do knjižnice. Tu su onesposobili sve kamere, ali su prethodno na nekoliko kamera ipak snimljena njihova zamaskirana tijela. Obišli su sve prostorije koje su bile otvorene, čak su bili i na tavanu. Došli su do arhiva, ali na sreću nisu provalili. Pošli su na zvonik i pokupili puno prašine te su ostavili dragocjene tragove.

Uslijedilo je provaljivanje baštinske knjižnice. Vrata ove knjižnice su solidna od tvrde hrastovine, s tri zaključavanja. Reklo bi se da su teško osvojiva. I njihovo provaljivanje je teklo polagano i malo duže. Što ih je navelo da provaljuju samo ova vrata i nijedna druga, ne znamo. Odgovor se doduše nameće sam po sebi, ali to će nadamo se istraga sve otkriti – nadamo se vrlo brzo. Nakon što su provalili vrata, aktivirao se zvučni alarm.

Ostaje također potpuno nejasno kako se alarm mogao aktivirati ako su lopovi prethodno sve bili isključili. Želimo vjerovati da je to moćna pomoć i zaštita sv. Ante, na šesti njegov utorak koji se ovdje kod nas veoma svečano slavi. Jer, upravo taj urlajući zvuk alarma lopove je nagnao u bijeg u nepoznatom pravcu. Nije vidljivo kamo su pobjegli, ali se pretpostavlja da su koristili isti put kao i kod dolaska.

Tijekom dana policija je dugo i detaljno istraživala i obavila sve što je u njihovoj domeni. O svemu sam obavijestio i Ministarstvo kulture preko tajnika g. Poljička. Već drugi dan je knjižnicu posjetila predstavica Sveučilišne knjižnice iz Splita, koja je napravila očevid za potrebe MK i utvrdila da nije otuđena niti jedna knjiga. I druge gradske kulturne institucije kao i one raznih ministarstava zanimale su se za stanje nakon provale, a neki su i osobno dolazili.

Lopovi ipak nisu otišli praznih ruku. Osim što im je pri bijegu ispao pajser i dijelovi rukavica, ponijeli su sa sobom nekoliko tisuća kuna. Nama su pak u samostanu ostavili neopisiv jezu i osjećaj nesigurnosti. Starija braća su također pogođena i uznemirena ovim događajima, ali je zasada sve pod kontrolom.

Bogu hvala za providonosne preventivne mjere koje smo prethodnih godina provodili za bolju sigurnost i zaštitu naše baštinske knjižnice i cijeloga samostana, a u vidu postavljanja rešetki i spomenutog sustava zaštite. Nije savršeno, ali je puno pomoglo da se ne dogodi gori scenarij.

Napominjem da je slična provala bila i u noći Velikoga četvrtka u prostorije župnog ureda i crkve na Vidicima. I tamo su provedene slične metode nedopuštenog i neprimjerenog ulaska u crkvene prostore noćnih »hodočasnika«.

Sustav videonadzora i protuprovalni alarmi su ponovno osposobljeni, ulazna vrata knjižnice su prikovana. Sada je svima jasno da se umjesto drvenih vrata hitno moraju ugraditi protuprovalna i protupožarna vrata. Imamo obećanje od strane MK da će i oni u tome pripomoći.

fra Ivan Bradarić, šibenski gvardijan

»NEKA IMAJU DUHA GOSPODNJEGA« – PROSLAVA 30 GODI- NA FRAME

U subotu, 30. travnja, na Svetom Duhu u Zagrebu održala se svečana proslava 30. godišnjice osnutka Franjevačke mladeži (Frame) u Hrvatskoj.

Bivši i sadašnji Framaši, duhovni asistenti i asistentice te članovi Franjevačkoga svjetovnog reda i njihove obitelji, njih oko 1000, proslavu su započeli u crkvi svetog Antuna Padovanskog, na Svetom Duhu. Ovo veliko mnoštvo, članova velike franjevačke obitelji, pristiglo iz svih dijelova Hrvatske (pet područja), započelo je slavljem svete mise, kojoj je prethodila molitva franjevačke krunice. Prije svete mise sve nazočne je pozdravio župnik župe sv. Antuna Padovanskog, fra Roko Bedalov. Svetu Misu predslavio je krčki biskup, mons. Ivica Petanjak, a misno slavlje uzveličao je svojom prisutnošću Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua, koji je na misi bio u koncelebraciji i na kraju je pozdravio Framaše i čestitao im njihovu obljetnicu.

Na svetoj misi bili su prisutni i franjevački provincijalni ministri ili njihovi vikari te brojni duhovni asistenti Frame, kao i časne sestre, također asistentice Frame.

Biskup Petanjek u svojoj se propovijedi posebno dotaknuo teme bratstva i što znači živjeti franjevačku karizmu u današnje vrijeme. Misu je animirao zbor VoluntasTua, u kojoj pjevaju i sviraju framaši Frame Zagreb – Leopold Bogdan Mandić.

Na kraju mise u ime organizatora i nacionalnih duhovnih asistenata Frame, svima se zahvalio fra Filip Pušić, darujući i prigodni poklon pojedinim predstavnicima na slavlju, koje je priredila nacionalna središnjica Frame.

Nakon misnoga slavlja, na prostoru i ispred Pučke kuhinje Franjevac konventualaca bio je ručak za sve pristigle, a Pučka kuhinja ga je osigurala i pripremila. Poslije ručka okupljeni su se vratili u crkvu na euharistijsko klanjanje. Na klanjanju je pjevao zbor Frame Kloštar Ivanić, a klanjanje je vodio fra Josip Ćibarić, OFMCap.

Nakon prvog dijela proslave program se prebacio u obližnje Hrvatsko katoličko sveučilište (HKS). Ispred HKS-a. Framaši nisu odoljeli da svoju radost i javno ne očituju te su zaplesali nekoliko plesova prije početka drugog dijela programa.

Nacionalna predsjednica Frame Ana Matić i nacionalni duhovni asistent fra Ivica Janjić, OFM, pozdravili su okupljene na početku programa. Okupljenima su se obratili i fra Dragutin Bedeničić, OFM, jedan od osnivača Frame u Hrvatskoj, sestra Hedviga, klarisa, nacionalna ministra OFS-a s. Anđa Slunjski, i provincijalni ministar OFM Conv, fra Miljenko Hontić. Uz to je otpjevana i himna susreta *Duha Gospodnjeg nam podari*.

Potom je brat Igor Kanižaj ukratko predstavio Framašku monografiju, koja će izaći povodom 30. obljetnice osnutka Frame, a planira se da će svjetlo dana ugledati krajem lipnja.

Nakon predstavljene monografije, nekolicina Framasa i bogoslova izvela je dva skeča – *Conditio fidei* i *Papa Franjo i frižider*. Prvi nas je natjerao na razmišljanje o važnim životnim pitanjima, a drugi nas je nasmijao, ali i potakao da promislimo koliko smo spremni služiti drugima.

Duhovni nagovori također su nezaobilazan dio framaških okupljanja. Fra Ante Vučković, OFM, održao je nagovor na temu gesla susreta, citata svetog Franje Asiškog »Neka imaju Duha Gospodnjega«.

Ples i pjesma koje su Framaši započeli netom prije programa na HKS-u nastavila se u zabavnom, a ujedno i posljednjem dijelu programa. S pjesmom je započeo zbor Voluntas Tua. Animiranje je nastavio glazbenik i tekstopisac, jedan od osnivača Frame u Hrvatskoj, fra Ivan Matić, OFM. Radost zajedništva proširila se cijelom dvoranom, pjevalo se i plesalo u svakom kutku. Sljedeći izvođač bio je gost iznenađenja – slavljenički tim »Božja pobjeda«. Oni su svojim dolaskom razveselili Framaše, koji su nastavili pjevanjem i plesanjem.

Međutim, koliko god da je proslava bila lijepa, morala je završiti. Nakon izvedbe »Božje pobjede«, okupljeni su se uputili svojim domovima. Frame je ovom proslavom ponovo svjedočila svoju radost i životnost franjevačke karizme u Hrvatskoj. Vjerujemo kako bi naš serafski Otac sveti Franjo bio ponosan.

Laura Lazić, Frama Zagreb – Sveti Duh

NAJAVA GODINE BISKUPA ĐURE KOKŠE

U utorak 17. svibnja 2022. u 12.00 sati u Društvenom domu (multimedijalna dvorana), Trg kralja Tomislava 11 u Molvama održana je konferencija za medije u povodu predstavljanja *Godine biskupa Đure Kokše*.

U 19.00 sati u župnoj crkvi euharistijsko slavlje predslavio je o. Miljenko Hontić, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, te je otvorio *Godinu biskupa Đure Kokše*.

Općina i Župa Molve, u suradnji s Društvom za povjesnicu i starine Molve i drugim partnerima, ove godine obilježavaju 100. godišnjicu rođenja svojeg istaknutog mještanina biskupa Đure Kokše (1922.-2022.). Tom prigodom Općinsko vijeće Općine Molve ovu godinu proglasilo je *Godinom biskupa Đure Kokše*.

Obilježavanje godišnjice započelo je 17. svibnja, na Biskupov rođendan, a završava 26. studenog, na datum njegove smrti. Između tih datuma održat će se bogat duhovni i kulturni program: misna slavlja, dokumentarna izložba i znanstveni skup o biskupovu životu i radu, izložba umjetničkih djela iz biskupove kolekcije i još mnogo toga. Cjelokupni program bit će predstavljen na konferenciji za medije.

Biskup Đuro Kokša rođen je 17. svibnja 1922. u Molvama. Osnovnu je školu završio u Molvama, gimnaziju u Zagrebu, gdje je započeo i filozofsko-teološki studij, koji je završio u Rimu. Za svećenika je zaređen 1947. u Rimu, gdje je završio magisterij iz filozofije, teologije, crkvene povijesti i crkvenog prava te doktorat iz teologije. Od 1959. do 1979. bio je rektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, a 1978. imenovan je pomoćnim zagrebačkim biskupom. Godine 1983. imenovan je kanonikom Prvostolnoga kaptola zagrebačkoga. Osim kao svećenik, istaknuo se i kao veliki intelektualac te ljubitelj umjetnosti i kulture: objavio je nekoliko knjiga i pjesničkih antologija, a bavio se i književnim radom i prevođenjem. Za života je sakupio bogatu zbirku umjetničkih slika i skulptura. Preminuo je 26. studenog 1998.

Partneri Godine biskupa Đure Kokše u Molvama: Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima u Rimu, Varaždinska biskupija, Hrvatsko katoličko sveučilište, Ured za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije, Hrvatski državni arhiv – Odjel Depozit Zagrebačke nadbiskupije, Muzej grada Koprivnice.

Program obilježavanja Godine biskupa Đure Kokše u Molvama

17. svibnja 2022. – spomen-dan rođenja biskupa Đure Kokše

- **Sveta misa** u crkvi Uznesenja BDM u Molvama, predslavi o. Miljenko Hontić, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca

6. lipnja 2022. – Duhovski ponedjeljak, proštenje u Molvama

- **Sveta misa** u crkvi Uznesenja BDM u Molvama, predslavi mons. Josip Mrzaljak, biskup u miru
- Otvorenje **dokumentarne izložbe o biskupu Đuri Kokši** u Galeriji Molvarškoga likovnog kruga, u suradnji s Muzejom grada Koprivnice i Nadbiskupskim arhivom Zagrebačke nadbiskupije

15. kolovoza 2022. – Velika Gospa, Dan Općine Molve, proštenje u Molvama

- **Sveta misa** u crkvi Uznesenja BDM u Molvama, predslavi mons. Bože Radoš, varaždinski biskup
- Otkrivanje **spomen-ploče** na rodnoj kući biskupa Đure Kokše u Molvama

26. studenog 2022. – spomen-dan smrti biskupa Đure Kokše

- Otvorenje **izložbe umjetničkih djela iz zbirke biskupa Đure Kokše** u Galeriji Molvarškoga likovnog kruga u Molvama, u suradnji s Uredom za kulturu Zagrebačke nadbiskupije
- **Znanstveni skup o životu i djelu biskupa Đure Kokše** u Društvenom domu u Molvama, u suradnji s Hrvatskim katoličkim sveučilištem

BLAGOSLOV TEMELJA DOMA ZA OSOBE STARIJE DOBI »PUNINA ŽIVOTA«

**»Ponosan na dom i kraj svoj«,
otvorenje dokumentarne izložbe u povodu
100. obljetnice rođenja biskupa Đure Kokše**

Duhovski ponedjeljak u našoj župi svečano je proslavljen euharistijskim slavljem u 11.00 sati koje je predslavio mons. Josip Mrzljak, biskup u miru. U koncelecijaciji su bili o. Martin Jaković, vikar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca i gvardijan u Splitu, o. Đuro Hončić, gvardijan u Puli, o. Josip Petonjić, definitor i gvardijan u Zagrebu, Matija Berljak, profesor emeritus, preč. Tomislav Antekolović, Marijan Kovačić, župnik u Virju, Damir Slamek, župnik u Novom Virju, Miro Denac, župnik u Donji Mosti, o. Miroslav Štuban i o. Zdravko Tuba, gvardijan i čuvar svetišta.

Uz prisutne vjernike i hodočasnike na svetoj su misi bili i predstavnici civilne vlasti Koprivničko-križevačke županije i Općine Molve.

U svojoj je propovijedi biskup podsjetio na Marijine blagdane i Njezinu neodvojivost od Isusa. »Kada slavimo Mariju i promatramo njezin život, slavimo i promatramo i Isusov život. Bili su zajedno u svim trenucima života kao što i svaka majka u obitelji prati svoju djecu. Poput Marije i mi trebamo biti uvijek otvoreni Božjoj riječi, to je poruka Duhova. Marija je Majka Crkve. Marija i dalje prati djelo svojega Sina. Biti otvoreni poticajima koje Marija daje poput onih koje je dala u Fatimi, Lurdu te ih pomoću Duha Svetoga razumjeti. Truditi se razumjeti ono što Bog govori danas nama«, riječi su i poticaji koje je biskup uputio svima prisutnima.

Nakon svete mise slijedio je blagoslov temelja Doma za osobe starije dobi »Punina života«. Temelje je blagoslovio mons. Josip Mrzljak te je položio *Povelju* blagoslova u same temelje.

Euharistijskom slavlju prethodila je konferencija za medije na kojoj je predstavljen projekt a

sudjelovali su načelnik Općine Molve Zdravko Ivančan, dožupan Koprivničko-križevačke županije Ratimir Ljubić, predstavnik izvođača radova Mirko Habijanec, pročelnik Upravnog odbora za financije, proračun i javne nabave Darko Masnec i gvardijan i župnik molvarskog samostana Zdravko Tuba. »Problem usamljenosti bio je poticaj da naš samostan prihvati novu granu djelatnosti i socijalnu dimenziju za naše članove zajednice. Zahvaljujem svim partnerima na projektu što su prepoznali važnost ovog projekta i dali nam podršku u njegovoj realizaciji. Naši bližnji će kroz ovaj program dnevnog boravka dobiti novi sustav u kojem se neće osjećati sami i napušteni već će kroz zajedništvo osjetiti dostojanstvo života«, rekao je o. Zdravko Tuba, gvardijan i voditelj projekta.

Potom je slijedilo u Galeriji Molvarskoga likovnog kruga otvaranje izložbe pod nazivom »Ponosan na dom i kraj svoj«, posvećene 100. obljetnici rođenja biskupa Đure Kokše (1922. – 1998.).

Izložba je drugi događaj u sklopu *Godine biskupa Đure Kokše* u Molvama, koju su osmislili i organizirali Župa Uznesenja BDM Molve, Općina Molve, Društvo za povjesnicu i starine Molve, Muzej grada Koprivnice i Ured za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije. Autor postava izložbe i popratnog kataloga je mag. hist. Nikola Cik, povjesničar i kustos u Muzeju grada Koprivnice, koji je prisutne i upoznao sa sadržajem izložbe koja je tek početak istraživanja života biskupa Đure Kokše. Prisutnima se obratio ravnatelj Muzeja grada Koprivnice dr. sc. Robert Čimin, istaknuvši radost što Muzej može sudjelovati u otvorenju izložbe ali i u znanstvenom skupu koji se priprema za studeni. Zahvalio je kustosu Nikoli Ciku što se odlučio na istraživanje života biskupa Đure Kokše, o kome nije jednostavno govoriti jer je riječ o čovjeku velike energije, velikoga radnog naboja, velikog znanja, čovjeku koji je bio poliglot, erudit i ono što nas jako veseli jest njegovo prikupljanje umjetnina.«

Prisutnima se obratio i sam mons. Josip Mrzljak, koji je otvorio izložbu. Kako je u svom govoru spomenuo, mons. Josip Mrzljak je nakon smrti biskupa Kokše dobio njegov ured u kojem je nastavio svoj rad kao biskup.

Otvorenje izložbe obogatio je ženski pjevački sastav Kulturno-umjetničkog društva Molve.

DOVRŠENA OBNOVA DRVENOG OLTARA SV. STJEPANA U CRKVI SV. FRANE U ŠIBENIKU

Uz veliki blagdan visokog jubileja 599. obljetnice posvete crkve sv. Frane u Šibeniku, u utorak 31. svibnja, i uz slavlje dvanaestoga utorka sv. Ante, ova drevna šibenska crkva ima još jedan vrijedan spomen i događaj toga istog dana. Nakon više od dvanaest godina dovršena je obnova drvenoga baroknog oltara sv. Stjepana, koja je trajala od 2009. godine do danas. Konačno će biti maknute skele i oltar će zasjati u svečanom ruhu.

Svetu misu predslavio je fra Ivan Bradarić gvardijan samostana sv. Frane i rektor Hrvatskoga nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku. On je tijekom slavlja svete mise blagoslovio novo-obnovljeni oltar sv. Stjepana.

Ovaj oltar potječe iz 1642. godine, a djelo je mletačkog altarista Girolama Ridolfija. Oltarnu palu naslikao je Matej Pončun (Matteo Ponzoni), a prikazuje lik sv. Stjepana prvomučenika i sv. Augustina, biskupa i crkvenog naučitelja. Ovo je jedan od četiri drvena oltara koja su izrađena i u crkvu sv. Frane u Šibeniku postavljena između 1638. i 1642. godine. To je vrijeme intenzivnog preuređenja crkvenog interijera u barokni stil, koji je i danas ostao najdominantniji u ovoj crkvi.

Drveni oltari iz crkve sv. Frane u Šibeniku (oltar sv. Stjepana, oltar sv. Josipa, oltar sv. Klare i oltar Bezgrješnog začeća) imaju svojstvo kulturnog dobra Republike Hrvatske.

Radove na obnovi oltara radila je tvrtka »Tika art« iz Šibenika po rukama Tihane Milak, a financiran je u cijelosti sredstvima Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

BLAGOSLOVLJENE NOVE ORGULJE U CRKVI SV. ANTUNA PADOVANSKOG NA SVETOM DUHU

Misno slavlje s blagoslovom i kolaudacijom novih orgulja u crkvi sv. Antuna na zagrebačkom Svetom Duhu 3. lipnja je predvodio apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua, u zajedništvu s provincijalom franjevac konventualaca fra Miljenkom Hontičem, mons. Zvonimirom Sekeljkom i franjevcima svetoduškog samostana.

U homiliji je nuncij Lingua spomenuo riječi iz Konstitucije II. Vatikanskog sabora o svetoj liturgiji Sacrosanctum Concilium, da je »svrha liturgijske glazbe uzdići naš duh, kako bismo dospjeli do kontemplacije 'slave Božje'. U isto nas vrijeme poziva da uronimo u dubinu, u svoju nutrinu, kako bismo nastavili hod prema svetosti.« Potom je podsjetio da je tijekom jednoga ekumenskog molitvenog susreta, papa Franjo usporedio kršćanski život sa skladbom koju moramo svirati prenoseći radosnu vijest Evanđelja.

»Ako glazba Evanđelja prestane odzvanjati u našim domovima, na našim trgovima, na radnim mjestima, u politici i ekonomiji, ugasit ćemo melodiju koja nas je poticala da branimo dostojanstvo svakog muškarca i svake žene, neovisno o porijeklu, zatvarajući nas u 'moje', zaboravljajući na 'naše': zajednički dom svih nas! Ako glazba Evanđelja prestane svirati, izgubit ćemo zvukove koji će voditi naš život prema nebu, ukopavajući nas u jedno od najgorih zala našega vremena – u usamljenost i izoliranost«, citirao je Papine riječi nuncij Lingua.

Na kraju kratke homilije nuncij je poželio da svi koji uđu u ovu crkvu i čuju zvuk orgulja, pomisle kako i njihov život treba biti ugodna glazba, refren ljubavi koji privlači, koji ih približava drugima, te zaključio: »Ako budemo, izlazeći iz crkve, i mi uskladili svoje srce i svoje misli s Isusovim srcem

i mislima, naš će život postati nebeski sklad, jer ćemo i mi svirati evanđeosku skladbu.«

Nove orgulje Nuncij je blagoslovio nakon popričesne molitve, a na kolaudacijskom koncertu svirali su glavni orguljaš svetoduške crkve, mr. Milan Hibšer, te prof. Hvalimira Bledšnajder, prof. Ante Knešaurek i prof. Pavao Mašić. Orgulje su, u povodu 100. obljetnice dolaska franjevac konventualaca na Sveti Duh, izgrađene u radionici Orglarstvo Škrabl d.o.o. iz Brestovca kraj Rogaške Slatine. Mjere orgulja su 12 x 10,2 x 3 m. Sastoje se od 2710 svirala i imaju 41 registar, 3 manuala i pedal.

PROSLAVLJENA DVA VELIKA JUBILEJA KOD FRANJEVACA NA SVETOM DUHU

Svečano misno slavlje povodom stote obljetnice osnutka samostana franjevac konventualaca i 90. obljetnice osnutka Župe sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu, u župnoj crkvi 5. lipnja predvodio je izaslanik zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško.

Suslavili su provincijal franjevac konventualaca fra Miljenko Hontić i franjevci iz svetoduškog samostana, ali i predstavnici gotovo svih samostana u Provinciji.

Gvardijan fra Tomislav Glavnik podsjetio je na riječi nadbiskupa Bauera s blagoslova svetoduškog samostana 4. listopada 1922.: »Svrha je dolaska franjevac konventualaca na Sveti Duh da tu šire svjetlo vjere, da puk upute u vršenju kršćanskih dužnosti i vode ga konačnom spasenju. Preporučam svima da se okupe oko ovih poslanika Božjih, da ih slušaju i pomažu jer će samo tako, u prijateljskim odnosima, cvasti kršćanski život. Doista, život Crkve, zajednice vjernika, vođen Duhom Svetim, omogućio je utemeljenje župe sv. Antuna prije 90 godina. Od tada do danas zajednički gradimo živu Crkvu, propovijedajući Krista raspetoga i uskrsloga, Božju mudrost i Božju snagu.«

Na kraju svoga obraćanja fra Tomislav je biskupu Šašku predao važan dokument: »Ponosni i ispunjeni zahvalnošću, u ime našeg samostana, župe sv. Antuna i okupljenog naroda predajemo vam dokumentaciju, za koju su svi hrvatski biskupi dali prethodnu suglasnost, te Vas molim da je uručite kardinalu Josipu Bozaniću, da je proslijedi Svetoj Stolicu s molbom da ova župna crkva bude proglašena papinskom malom bazilikom, *basilica minor*. Tako će ova crkva svojim časnim naslovom postati znakom koji će govoriti: 'Neka bude jedno tijelo, jedan Duh, jedan Gospodin, jedna vjera, jedan krst, jedan Bog i Otac sviju, nad svima, po svima i u svima. Tako neka bude, amen.«

Biskup Šaško je u homiliji protumačio otajstvo Pedesetnice, ističući da je tek prihvaćena ljubav ključ čitanja tog događaja, ali i čitavog otajstva Crkve, ljudskoga života i života svijeta. Potom je govorio o stotinu godina nazočnosti franjevac konventualaca na Svetom Duhu: »Ovdje je naviještano Evanđelje, slavljene sakramenti i očitovana ljubav prema bližnjima. Živeći evanđeoske savjete po primjeru sv. Franje, franjevci konventualci svojim svjedočanstvom, zajedništvom i predanošću stotinu godina ovdje očituju prisutnost Duha, bez koje bi Zagreb bio duhovno siromašniji. Ta se prisutnost osjeća u životu na raznim područjima naše Nadbiskupije, počevši od župe i svih vidika pastoralne, zatim u teologiji, kulturi, umjetnosti, medijima, te u brižnosti za vrednote u hrvatskoj domovini.«

Nakon popričesne molitve biskup Šaško blagoslovio je novu fresku »Pedesetnica«, rad akademskog slikara Tihomira Lončara. Freska je postavljena na ogradi kora, ispod novih orgulja.

Franjevci konventualci u Zagreb su došli 1921. godine nakon progonstva iz Cresa, a samostan koji su podigli uz crkvicu Svetoga Duha 4. listopada 1922. godine blagoslovio je tadašnji zagrebački nadbiskup Antun Bauer. Izgradnja crkve Sv. Antuna započela je 1931. godine, u vrijeme obilježavanja 700. obljetnice Svečeve smrti. Istoimena župa osnovana je 1. siječnja 1932. godine, a prvu misu u novoj crkvi predslavio je zagrebački nadbiskup koadjutor, danas bl. Alojzije Stepinac.

PRIMOPREDAJA GVARDIJANSKE SLUŽBE U SAMOSTA- NU SV. ANTUNA PA- DOVANSKOGA U VINKOVcima

Dana 6. svibnja 2022. godine, u samostanu Sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima izvršena je primopredaja gvardijanske službe. Novi gvardijan vinkovačkog samostana, fra Josip Blažević, preuzeo je službu gvardijana od dosadašnjeg gvardijana fra Miljenka Hontića. Primopredaji su prisustvovali fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar i bivši vinkovački gvardijan, fra Vladimir Vidović definator i provincijalov delegat pri primopredaji, fra Marko Vrdoljak, ekonom Provincije, uz prisutnu svu braću vinkovačkog samostana.

PRIMOPREDA- JA GWARDIJANSKE SLUŽBE U SAMOSTA- NU SVETOG DUHA U ZAGREBU

U samostanu Svetog Duha u Zagrebu, 15. lipnja 2022. izvršena je primopredaja gvardijanske službe između dosadašnjega gvardijana fra Tomislava Glavnika i novog gvardijana fra Josipa Petonjića. Primopredaja gvardijanske službe izvršena je na samostanskom kapitolu pod predsjedanjem provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića.

Novom zagrebačkom gvardijanu, fra Josipu Petonjiću, želimo Božji blagoslov u izvršavanju nove, povjerene mu službe!

PRIMOPREDA- JA GWARDIJANSKE SLUŽBE U SAMOSTA- NU SV. ANTUNA PA- DOVANSKOG U NO- VOM MAROFU

U samostanu Sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu, 30. lipnja o. g., izvršena je primopredaja gvardijanske službe dosadašnjega gvardijana fra Nikole Šanteka i novog gvardijana fra Martina Dretvića. Primopredaja gvardijanske službe izvršena je na samostanskom kapitolu, pod predsjedanjem provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića, uz pratnju ekonoma Provincije, fra Marka Vrdoljaka.

Novom novomarofskom gvardijanu, fra Martinu Dretviću, želimo Božji blagoslov u izvršavanju nove, povjerene mu službe!

PRIMOPREDA- JA GWARDIJANSKE SLUŽBE U SAMOSTA- NU SV. FRANE U ŠIBENIKU

U samostanu Sv. Frane u Šibeniku, 4. srpnja o. g., izvršena je primopredaja gvardijanske službe dosadašnjeg gvardijana fra Ivana Bradarića i novoga gvardijana fra Josipa Ivanovića. Primopredaja gvardijanske službe izvršena je na samostanskom kapitolu, pod predsjedanjem vikara Provincije, koji je ujedno i splitski gvardijan, fra Martina Jakovića.

Novom šibenskom gvardijanu i rektoru nacionalnog svetišta Sv. Nikole Tavelića, fra Josipu Ivanoviću, želimo Božji blagoslov u izvršavanju nove, povjerene mu službe!

PRIMOPREDA- JA GWARDIJANSKE SLUŽBE U SAMOSTA- NU SV. ANTUNA U SISKU

U samostanu Sv. Antuna Padovanskoga u Sisku, 7. srpnja o. g., izvršena je primopredaja gvardijanske službe dosadašnjega gvardijana fra Michaela Pavića i novoga gvardijana fra Ivana Bradarića. Primopredaja gvardijanske službe izvršena je na samostanskom kapitolu, pod predsjedanjem provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića, uz pratnju ekonoma Provincije, fra Marka Vrdoljaka.

Novom sisačkom gvardijanu fra Ivanu Bradariću, želimo Božji blagoslov u izvršavanju nove, poverene mu službe!

MINISTRICA NATAŠA TRAMIŠAK U POSJETU PUČKOJ KUHINJI NA SVETOM DUHU

Ministrica regionalnoga razvoja i fondova Europske unije u Vladi Republike Hrvatske Nataša Tramišak u utorak 11. siječnja posjetila je Dom sv. Antuna i Pučku kuhinju na Svetom Duhu. U vrlo srdačnom i prijateljskom razgovoru ministrica je upoznata sa svim vrlo raznolikim djelatnostima Doma sv. Antuna: Veritas – Glasnik sv. Antuna Padovanskoga, studentskim domom i osobito s karitativnim poslanjem Pučke kuhinje. Susretu su prisustvovali i fra Tomislav Glavnik, vikar Provincije i gvardijan Samostan Svetog Duha u Zagrebu, upoznavši ministricu sa stoljetnom prisutnošću franjevac konventualaca u Zagrebu te brojnim drugim aktivnostima koje se događaju u okviru samostana i Župa Sv. Antuna Padovanskog, te Jelena Đugum, ravnateljica Uprave za stručnu podršku razvoju poljoprivrede pri Ministarstvu poljoprivrede RH.

NAJAVE DOGAĐANJA

Draga braćo, obavještavamo vas o događanjima u narednom periodu:

- Mlada misa fra Franje Čolakovca 17. srpnja 2022. u Gradištu.
- Zavjetovanje fra Sandija Aščića 23. srpnja 2022. u Asizu.
- Duhovno-rekreativni susret mladih na Cresu od 27. srpnja do 3 kolovoza - vodi fra Stjepan Brčina
- Početak novicijata fra Antonija Knezovića, 6. kolovoza 2022. u Asizu.
- Mlada misa fra Zvonimira Pervana 7. kolovoza 2022. u Livnu.
- Proslava Velike Gospe 15. kolovoza 2022. u Molvama.
- Drugi turnus duhovnih vježbi, od 4. do 9. rujna u Cresu, voditelj p. Miljenko Sušec SMM.
- Treći turnus duhovnih vježbi, od 7. do 11. studenog u Splitu, voditelj fra Pero Džida.
- Zavjetovanje fra Franka Gečevića 9. rujna u Zagrebu.
- Ulazak u postulaturu šestorice kandidata 9. rujna u Zagrebu.
- Dani Trajne formacije od 12. do 16. rujna u Cresu.
- Sastanak gvardijana 29. rujna u Zagrebu.
- Proslava Dana Provincije 30. rujna u Zagrebu.
- 7. listopada »Srećanje« braće Hrvatske i Slovenske provincije u Ptuj, u povodu 50. godišnjice osamostaljenja Slovenske minoritske province sv. Jožefa.

iz inozemstva

JUBILARNA 100. OBLJETNICA SMRTI ČASNOGA SLUGE BOŽJEGA FRA WENANTYJA KATARZYNCA

JAVLJANJE NAŠEG NOVAKA
FRA FRANKA GEČEVIĆA
IZ POLJSKE

»O. Wenanty nije težio za izvanrednim stvarima, ali je one redovne izvršavao na izvanredan način« rekao je o njemu njegov prijatelj sv. Maksimilijan Maria Kolbe.

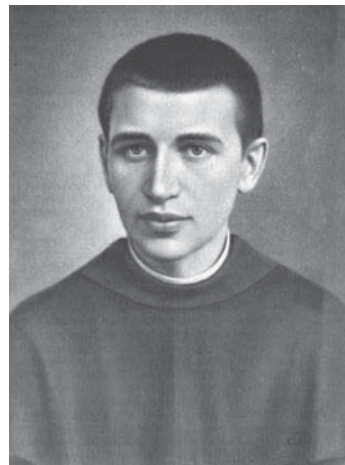
Jubilarna godina 100. obljetnice smrti Časnoga Sluge Božjega Wenantyja Katarzyńca [Venantija Katažinjca] došla je kraju. U dvodnevnom slavlju (30.-31. ožujka 2022.) u Kalvariji Paclawskoj, blizu Przemyśla u Poljskoj, sudjelovali su među ostalima generalni ministar našega franjevačkog reda, fra Carlos Trovarelli, predsjednik Federacije FEMO-a (Federacija Srednje i Istočne Europe), braća koja se pripremaju na redovnički i svećenički život zajedno sa svojim odgojiteljima iz tog dijela svijeta te braća iz Poljske i štovatelji ovoga kandidata za oltar.

»Ne slavimo smrt oca Wenantyja, već njegovo – kako vjerujemo – rođenje za nebo. Tu smo zato da bismo zahvalili Gospodinu Bogu za njegov lijep život, za njegovu vjeru, nadu i ljubav. Oduševljava nas ta osoba, njegov nauk, a prije svega njegovo svjedočanstvo« – rekao je o. Marian Gołąb, provincijal franjevaca iz Krakova, predsjednik Federacije Srednje i Istočne Europe.

»I molimo se Bogu za čudo, za izvanredni znak koji će biti za nas, za Crkvu, za Svetog Oca dokaz

da je došlo vrijeme njegova uznesenja na oltar« – dodaje predsjednik FEMO.

Tu iznimno živu osobu s prijeloma 19. na 20. st. predstavili su kazališni i filmski glumci iz Varšave u jednočinki s epilogom u režiji Michała Cho- rońskiego.

Slično je to učinio o. prof. Zdzisław Kijas iz Rima, generalni postulator Reda, koji je u svojoj konferenciji povezo Wenantyja Katarzyńca i njegova pet godina mlađeg prijatelja Maksimilijana Mariju Kolbea, dokazujući kako »sveći otkrivaju svece«.

»Maksimilijan je otkrio svetost svoga subrata. Puno je učinio kako bi ju i drugi otkrili, njegova subraća i cijeli red...« Maksimilijan je dopingirao Wenantyja, a Wenanty Maksimilijana. Međusobno su se dopingirali, kako ne bi sustali na putu do savršenosti. Jedan drugome nisu zavidjeli, već su htjeli da drugi raste i postaje ljepšim« – uvjeravao je franjevac.

Generalni ministar našega Reda fra Carlos Alberto Trovarelli tijekom susreta s klericima, juniorima, novacima (među kojima je i naš novak fra Franko na godini kušnje u Poljskoj), postulantima te njihovim nadređenima i odgojiteljima poticao je između ostalog i na to kako bi braća slijedeći primjer o. Wenantyja mogli otkrivati i ispunjavati volju Božju u stvarnosti u kojoj se nalaze; kako bi se preobražavali po Evanđelju, obraćali i stvarali nove odnose; kako bi postajali misijskom zajednicom; kako bi bili transparentni; kako bi postajali sve sličniji Kristu; kako bi jedni drugima i svijetu donosili nadu; kako bi umirali sebi, a živjeli za druge; kako bi oni kojima služe ili onima kojima će tek služiti, kasnije o njima mogli reći: »Oni su nas voljeli«. Generalni ministar o. Carlos otkriva

smisao *poziva*, a to je *prihvaćati pogled ljubavi našega Oca*.

U prigodnoj homiliji General Reda je ukazivao na Časnog Slugu Božjeg kao uzor za nasljedovanje, čovjeka koji je snažno vjerovao u to što je živio i htio je to proživljavati na savršen način.

S obzirom na rat koji je u tijeku za granicom na Ukrajini, dva kilometra dalje od ovog mjesta, braća su se molila za mir za tu izmučenu zemlju. Na kraju upravo tamo u Obydowiu kraj Lavova rodio se Časni Sluga Božji Wenanty Katarzyniec i iz tog kraja je iz Kamieńca Podolskog doputovala u Kalwariju Paclawsku čudotvorna slika Majke Božje koja sluša.

»Naš susret odvija se u posebnom vremenu – nedaleko od ovog mjesta, s druge strane granice, događa se okrutan rat. Rat koji donosi uništenje, smrt nevinih, očaj i bol mnoštva ljudi. Zato čeznemo da u ove dane s ovoga svetog brda teče molitva za mir, za prestanak rata i za nadu. Sam o. Wenanty, u vremenu prijetnje invazijom ruske vojske 1914. g., svojom pribranošću i molitvom vraćao je mir duha ljudima obuzetima strahom. Neka i sada bude naš zagovornik u Boga« – rekao je voditelj FEMO o. M. Gołąb.

U simboličnoj gesti braća su pustila četiri bijele golubice da bi, kao u biblijskom opisu potopa, postale najavom novog života u miru.

Generalni ministar Reda zaputio se do kapelice Majke Božje Fatimske u pograničnom području, koja je 40-ih godina 20. st. mnogo propatila jer je pucano na nju od strane sovjetskih vojnika i tek je prije četiri godine obnovljena.

Časni Sluga Božji Wenanty Katarzyniec bio je franjevac konventualac; prepoznat kao dobar ispovjednik i propovjednik. Začarao je vjernike svojom pobožnošću, skromnošću i revnošću. Bio je također odgojiteljem novaka, a kasnije predavačem filozofije i grčkog u Lavovu. Istovremeno je služio teško bolesnima i časnim sestrama. Živio je jedva 32 godine (1889.-1921.). Umro je na glasu svetosti. »O. Wenanty nije težio za izvanrednim stvarima, ali je one redovne izvršavao na izvanredan način« – rekao je o njemu njegov prijatelj sv. Maksimilijan Maria Kolbe. Vrijedi napomenuti kako uz grob Wenantya leže sličice s devetnicom i na hrvatskom jeziku! Budući blaženik čeka i na molitve hrvatskoga naroda, kako bi se zauzimao za njih pred licem Nebeskoga Oca.

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA U NJEMAČKOJ

Od 31. ožujka do 3. travnja 2022. godine u Hrvatskim katoličkim zajednicama u Reutlingenu, Metzingenu i Tübingenu, kao i u Balingenu i Ebingenu, održana je korizmena duhovna obnova. Ovogodišnju duhovnu obnovu, na poziv voditelja spomenutih zajednica vlč. Andrije Župarića i vlč. Senka Antunovića, vodio je fra Vladimir Vidović, franjevac konventualac iz Zagreba. U četvrtak 31. ožujka 2022. godine je bila upriličena ispovijed u zajednici u Balingenu, a nakon ispovijedi je slavljena sveta misa u crkvi Svetoga Duha, u kojoj se redovito okupljaju tamošnji Hrvati. U petak 1. travnja 2022. godine u popodnevnom satima bila je mogućnost za ispovijed u crkvi sv. Wolfganga u Reutlingenu. Nakon ispovijedi fra Vladimir je vodio pobožnost Križnoga puta, a u 19.00 sati je slavljena sveta misa. Nakon svete mise bilo je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. U subotu 2. travnja u prijepodnevnom satima voditelj duhovne obnove je održao katehezu o sakramentu ispovijedi za krizmanike i prvopričesnike u Reutlingenu, a poslije kateheze je bila prilika za pojedinačnu ispovijed za Hrvate u Reutlingenu. Istoga dana u popodnevnom satima je također bila prigoda za ispovijed u crkvi Svetoga Križa u Ebingenu, u kojoj se već desetljećima slavi sveta misa na hrvatskome jeziku. Nakon molitve krunice, fra Vladimir je predslavio misno slavlje. Na Petu korizmenu nedjelju, 17. travnja 2022. godine, voditelj duhovne obnove predslavio je svete mise u Reutlingenu, Metzingenu i Tübingenu. U propovijedi u kojoj se propovjednik dotaknuo teme grijeha i obraćenja, bilo je govora o tome da je čovjek ljubljen od Boga, što se najbolje vidi u Isusovu odnosu prema ženi koju su zatekli u preljubu. Isto tako, kao što je Isus pozvao spomenutu ženu na nov način života – života bez grijeha – svaki je vjernik pozvan gledati naprijed, uzdati se u Boga i boriti se protiv grijeha, napomenuo je fra Vladimir.

Na svim svetima misama je suslavio i fra Milan Gelo, župni vikar za Hrvate u Tübingenu, a na svetim misama su pjevali mješoviti zborovi i zborovi

mladih, pod ravnanjem Ilije Uvalića (Balingen i Ebingen), Anna Marije Rezo (Reutlingen), Anastazije Piličić (Metzingen) i Vlatke Vukašinac (Tübingen). Na kraju misnih slavlja okupljenim su se obratili i domaći župnici, zahvalivši fra Vladimiru na dolasku i izrazivši svoju radost na dobrome odazivu vjernika na ovogodišnju korizmenu duhovnu obnovu, koju su zajedno organizirale dvije susjedne zajednice.

Na prijedlog i poziv vlč. Župarića i vlč. Antunovića na svim su misnim slavljinama prikupljali priloge za rad Pučke kuhinje u Zagrebu, u kojoj se svakodnevno podijeli više od 400 obroka i koju vodi fra Vladimir Vidović. Osim toga, svi su vjernici mogli nabaviti knjige i molitvenike iz ponude Veritasa – Glasnika sv. Antuna Padovanskoga, čiji je glavni urednik također fra Vladimir.

IZBOR SVECA ZAŠTITNIKA ZA HRVATSKU KATOLIČKU MISIJU WÜRZBURG

U nedjelju 22. svibnja 2022. godine nakon nedjeljnih misa u crkvi sv. Josipa u Würzburgu i u crkvi sv. Mihaela u Aschaffenburgu održani su slobodni izbori za sveca zaštitnika Hrvatske katoličke misije Würzburg. Izborima su pridruženi i rezultati izbora održani u drugim misijskim mjestima 14. svibnja 2022. u Bad Mergentheimu, i 21. svibnja 2022. u Schweinfurtu.

Nakon što je Hrvatska katolička misije Aschaffenburg od 1. siječnja 2022. godine pripojena Hrvatskoj katoličkoj misiji Würzburg, novi župnik fra Ivan Penava nakon svetih misa održao je više savjetovanja i razgovora s vjernicima te se osjetila potreba redefiniranja naše hrvatske katoličke prisutnosti unutar Katoličke Crkve u Njemačkoj i unutar cjelokupnoga njemačkog društva. Kao prvi korak poduzet je izbor zajedničkog sveca zaštitnika. Novoizabrani sveci zaštitnici za misije su: Würzburg – sv. Antuna Padovanski; Aschaffenburg – bl. Alojzije Stepinac; Bad Mergentheimu

– sv. Antun Padovanski; Schweinfurt – sv. Antun Padovanski.

Posveta Hrvatske katoličke misije pod zaštitu sv. Antuna Padovanskog bit će u nedjelju 12. lipnja 2022. godine na misi u 12 sati u crkvi sv. Josipa u Würzburgu, kada će papinski nuncij u Njemačkoj mons. Nikola Eterović podijeliti krizmu za jedanaestero hrvatskih krizmanika.

U ovoj godini kada franjevci u Njemačkoj slave 800. obljetnicu svoje prisutnosti, i to ovdje u gradu Würzburgu gdje se nalazi najstariji aktivni franjevački samostan, prigoda je da sv. Antun još više po franjevcima konventualcima, koji vode Hrvatsku katoličku misiju Würzburg, povežu hrvatski i njemački narod u ispovijedanju vjere u Isusa Krista.

HODOČAŠĆE HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE WÜRZBURG U MARIJU BISTRICU

Prepuni stadion Maksimir s oko 55 000 sudionika dočekao je i našu zajednicu vjernika koji su se u subotnjoj noći 4. lipnja 2022. iz njemačkog grada Würzburga uputili u hrvatski glavni grad Zagreb. Bio je to šesti po redu koncert duhovne glazbe »Progledaj srcem«, na kojemu je nastupilo sedamnaest izvođača uz preko stotinu pratećih glazbenika, slaveći svojim pjesmama uskrsga Krista.

Dolazak skupine vjernika iz Würzburga organizirao je odjel za pastoral mladih pri Hrvatskoj katoličkoj misiji u Würzburg, pod vodstvom župnika fra Ivana Penave OFMConv. Uoči ovoga Duhovskog bdjenja održan je na stadionu i duhovno-molitveni pretprogram, ispunjen duhovnim nagovorima i molitvom krunice, za vrijeme kojeg je bila i mogućnost svete ispovijedi. Oduševljeni würzburški mladi vjernici radosno su stojeći na nogama skoro cijeli četverosatni koncert pratili svojim pjevanjem i plesanjem. Kako je i sam voditelj koncerta na početku najavio, među gledateljima je bila cijela nogometna momčad katoličkih

biskupa i provincijala, od msgr. Josipa kard. Božanića, zagrebačkog nadbiskupa preko msgr. Giorgia Lingue, vatikanskog nuncija u Hrvatskog, sve do provincijala franjevac konventualaca fra Miljenka Hontića.

Vrhunac glazbenog-scenskog spektakla odvio se uz pjesmu kojom se slavio Isus Krist, a noćno nebo obasjala su svjetla slavljeničkog vatrometa njemu u čast. Potom je duhovnu misao predvodio p. Boris Jozić, dok su njegove riječ scenskim prikazom pratili mladi članovi udruge »Arka«.

Koncert je kroz molitvu i pjesmu snagom Duha Svetoga učvrstio zajedništvo katoličkih vjernika uoči čijeg blagdana je sam koncert i održan. Na koncertu su se okupili ne samo vjernici iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, već i mnogi iz Austrije, Švicarske, Slovenije i Italije, a u würzburškoj grupi vjernika uz Hrvate bilo je i nekoliko Nijemaca i Rumunja, koji su radosnim glasom slavili Boga. Cjelokupni program održan je u produkciji obiteljske televizije Laudato TV.

Drugog dana svojega hodočašća na sam blagdan Duha Svetoga würzburški vjernici posjetili su Hrvatsko nacionalno svetište Mariju Bistricu i klauzurni karmel u kojem je sestra redovnica mladima iznijela svoje životno svjedočanstvo. U popodnevnim satima hodočasnici su posjetili hrvatsko svetište sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, koje je slavilo 100 godina dolaska franjevac konventualaca u Zagreb i 90 godina postojanja župe sv. Antuna Padovanskog. U svetištu ih je primio župnik fra Roko Bedalov i nakon upoznavanja s poviješću svetišta poveo ih do relikvijara s autentičnim relikvijama sv. Antuna i s njima se molitvom stavio pod zagovor sveca. Potom su se vjernici uputili u obilazak grada Zagreba, koji je završio posjetom katoličkoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije.

Prije puta kući prema Würzburgu trećeg dana hodočašća, na Duhovski ponedjeljak 6. lipnja 2022., mladi vjernici Hrvatske misije sudjelovali su na svetoj misi u mjesnoj župi Uskrsnuća Gospodnjeg u Sessvetskom Kraljevcu, gdje su bili smješteni. S nadom da će se ovako veliki koncert duhovne glazbe i sljedeće godine ponoviti, würzburški vjernici su se oprostili od Zagreba i u večernjim satima stigli u Würzburg.

ODRŽAN ČETVRTI ANTUNOVSKI HOD MLADIH U ZAGREBU

U suradnji centra za promociju duhovnih zvanja franjevaca konventualaca provincije svetog Jeronima i dvije župe svetog Antuna, u Sesevskim Selima i na Svetom Duhu, organizirano je već četvrtu godinu zaredom hodočašće u čast svetog Antuna, već poznatog kao Sveca svega svijeta, koji je i ove godine pove-
zao istok i zapad glavnoga grada, ali i cijelu Hrvatsku pa i šire.

Glavni organizator ovog hoda je fra Stjepan Brčina, koji je ujedno i promicatelj duhovnih zvanja, a predvodio je i snažnu molitvu pred tisućama okupljenih na trgu. Svoju viziju i djelo gradi neprestano uz pomoć više od 100 mladih, koji se mjesecima spremaju za ovaj događaj, tehnički i molitveno, a okupljaju se u Evangelizacijskoj zajednici Svetog Duha.

Više od četiri tisuće mladih došlo je pri-
jeti svoje molitve i zavjete Isusu po zagovoru
omiljenog sveca, a hodočasnika je, osim iz
Zagreba, bilo od Slavonije do Dubrovnika, iz
Bosne i Hercegovine, pa čak i Austrije, Švicar-
ske i Njemačke.

Umor i teškoće puta nisu uspjele spriječiti vojsku vjernika da propješače 16 kilometara uz pjesmu i ples na svakom koraku, a posebno je znakovit bio performans na Trgu bana Jelačića, koji je izvela plesna skupina Evangelizacijske zajednice Svetog Duha, a svjedoči o borbi i pobjedi dobra nad zlom.

Radost je bila glavna riječ koja je odzvanjala medijima za ovaj događaj koji je pokazao ponos mladih koji pripadaju jednome Kralju i ne boje se to pokazati na ulicama i periferijama, donoseći ga tamo gdje je najpotrebnije.

imenovanja naše braće

FRA IVAN KARLIĆ IZABRAN ZA REDO- VITOG ČLANA PA- MI-A I ODLIKOVAN NAGRADOM DEKANA KBF-A

Tajništvo Provincije dobilo je dvostruki dopis koji radosno dijelimo s braćom Provincije, o priznanju rada na znanstvenom području našeg brata fra Ivana Karlića.

Prvi dopis odnosi se na dan 22. siječnja 2022. Godine, kada je fra Ivan Karlić promaknut za »redovitog člana« Papinske međunarodne marijanske akademije (PAMI) u Rimu, na kojoj je do sada bio »dopisni član«.

Drugi dopis odnosi se na dan 11. ožujka 2022. godine, kada je na proslavi Dana Fakulteta, fra Ivan Karlić primio »nagradu dekana« KBF-a za uspješnu i kvalitetnu nacionalnu i međunarodnu

promociju djelatnosti Hrvatskoga mariološkog instituta KBF-a Sveučilišta u Zagrebu, a prilikom imenovanja redovitim članom PAMI-a.

Fra Ivanu Karliću čestitamo i želimo da i nadalje svojim požrtvovnim radom doprinosi znanstvenim produbljivanjima dogmatskih tema, te na taj način osvjetljava intelektualno lice naše Provincije!

FRA TOMISLAV GLAVNIK NOVI RAV- NATELJ HRVATSKOG CARITASA

Na 64. redovnom plenarnom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije, održanom od 26. do 28. travnja 2022. u Zagrebu, fra Tomislav Glavnik, OFMConv., imenovan je ravnateljem Hrvatskoga Caritasa.

Vijest o imenovanju objavio je predsjednik Hrvatskoga Caritasa, varaždinski biskup Bože Radoš, na konferenciji za medije nakon zasjedanja HBK.

Fra Tomislav Glavnik naslijedit će mons. Fabijana Svalinu, koji je službu ravnatelja Hrvatskoga Caritasa obnašao od srpnja 2010. godine, a u listopadu 2021. imenovan je za biskupa koadjutora Srijemske biskupije.

O. Glavnik, lic. iur. can., rođen je 9. veljače 1975. u Sisku. Svečane zavjete u Redu manje braće konventualaca položio je 30. rujna 1998. Za prezbitera je zaređen u Zagrebu 10. lipnja 2000.

Među službama koje je obnašao spominjemo: član je Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, Pravne komisije HBK, kao i Mješovite komisije HBK za povrat oduzete imovine.

PRIZNANJE VERITASU – GLASNI- KU SV. ANTUNA PA- DOVANSKOG ZA 60 GODINA IZLAŽENJA

U sklopu proslave 56. svjetskog dana društvenih komunikacija, u utorak 24. svibnja 2022. na Hrvatskome katoličkom sveučilištu (Universitas Studiorum Catholica Croatica), Hrvatsko društvo katoličkih novinara dodijelilo je nagrade i priznanja. Među nagrađenima je i naš mjesečnik, koji je dobio priznanje za 60 godina izlaženja. Prvi broj Veritasa izašao je o Uskrsu 1962. godine. Nagradu je preuzeo fra Vladimir Vidović, glavni urednik, a na prigodnom programu i svečanosti dodjele bili

su prisutni fra Miljenko Hontiđ, provincijalni ministar, fra Ivan M. Lotar, zamjenik glavnog urednika, i fra Filip Pušić.

IZABRANO NOVO PREDSJEDNIŠTVO VIJEĆA FRANJEVAČ- KIH ZAJEDNICA

Vijeće franjevačkih zajednica u RH i BiH održalo je 25. svibnja 2022. godine u Franjevačkom samostanu o. Ante Antića u Splitu – Trstenik svoju redovitu sjednicu, na kojoj je izabralo novo Predsjedništvo Vijeća. Za predsjednicu je izabrana s. M. Darija Jovanović (vrhovna poglavarica Sestara franjevkica Bezgrješnog začeca iz Dubrovnika), za potpredsjednika je izabran fra Zdravko Dadić (provincijal Franjevačke provincije sv. Križa – Bosne Srebrene), a za trećeg člana predsjedništva fra Marko Mrše (provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja). Četvrti član Predsjedništva, tajnik, izabran je na sjednici u siječnju.

Na istoj sjednici kao članovi nekih povjerenstava izabrana su i dvojica naše braće:

- za pročelnika Povjerenstva za izdanje novoga Franjevačkog misala izabran je fra Zlatko Vlahek,
- za člana Povjerenstva za duhovnost izabran je fra Đuro Hontiđ.

Našoj braći čestitamo i želimo uspješan rad u dotičnim povjerenstvima VFZ-a!

OBRANA DIPLOMSKOG RADA FRA FRANJE ČOLAKOVCA

Fra Franjo Čolakovac, student Teološko-religijskih znanosti, smjer »Crkvena kulturna dobra« na Katoličkom bogoslovnom fakultetu, 21. veljače 2022. godine uspješno je obranio svoj diplomski rad na temu »*Arhitektura crkve svetoga Antuna Padovanskog na Svetom Duhu u Zagrebu*«. Rad govori o modernoj arhitekturi koja je evolucija u dizajnu koji se dogodio početkom XX. stoljeća. Arhitekti, poput ostalih umjetnika, grade na prošlosti koja je bila i inspiracija arhitektu Jurju Denzleru za projekt crkve svetog Antuna Padovanskog. Važnost crkve svetog Antuna leži u jednostavnosti, funkcionalnosti, a opet inovativnosti modernom interijeru, koji je građen na konceptu bazilikalne crkve. Utjecaj duha moderne i novih liturgijskih strujanja, koja su označila početak XX. stoljeća, utjecala su na formiranje arhitektonskog poimanja sakralnog prostora. Arhitekt Denzler uspješno je unio duh »moderne« u crkvu svetoga Antuna. Tako je grad Zagreb 1934. godine dobio monumentalnu građevinu koja je remek-djelo moderne crkvene arhitekture.

Rad je obranjen pred stručnim ispitnim povjerenstvom u sastavu: doc. dr. sc. Ivan Dodlek, predsjednik komisije, te doc. dr. sc. Zoran Sokol Gojnik i prof. dr. sc. Ante Crnčević.

Fra Franjo je obranjenim radom stekao naslov mag. teološko – religijskih znanosti za crkvena kulturna dobra.

Fra Franji čestitamo na obrani znanstvenog rada i želimo mu da svojim saznanjima obogati našu Provinciju!

KAPITALNO DJELO O PULSKOME KOMPLEKSU SVETOG FRANJE

Naša crkva sv. Franje u Puli u petak, 8. svibnja o. g., bila je poprište predavljanja velikoga i poprilično teškoga djela o arhitektonsko-umjetničkim elementima ovoga franjevačkoga drevnoga zdanja pod pulskim Kaštelom, jednoga od najrepzentativnijih uzoraka franjevačke gotike, ne samo u nas nego i šire. Djelo je godinama pripremao i, konačno, dovršio ovog proljeća autor Attilio Krizmanić, nešto stariji školski kolega našega fra Ljudevita, s kojim je 1947. podijelio radost prve pričesti u tadašnjoj crkvi sv. Josipa, i s kojim je – makar ne baš identičnih vjerskih uvjerenja ni prakse, prijateljeval cijelog života.

Uz spomenuto predavljanje, koje je okupilo dio kreme pulske kulturne i umjetničke elite, vezana su dva neobična događaja. Svega tjedan dana pred sam događaj, Krizmanić je nenadano preminuo, makar je i ranije bolovao, ali je korona očito ubrzala kraj. I drugo, ovaj uvaženi stručnjak arhitekture srednjega vijeka, nagradu grada Pule za životno djelo dobio je isto tako posmrtno, svega tri dana prije predavljanja monografije, tako da nije doživio dvostruku radost koju takvi događaji i priznanja pružaju.

I još nešto, prije nego se odlučio na tisak ovoga zaista i već na prvi izvanjski pogled impozantnog djela, autor je svojem spomenutom prijatelju iz djetinjstva ponudio da mu posreduje kako bi djelo objavila neka crkvena ustanova franjevačkoga Reda, kojemu od početaka i pripada ova crkva i pripadajući joj samostan. Priželjkivao je da to bude izdavač iz Padove, ali nakon nekih zastoja na toj relaciji, ponudio je Provinciji da preuzme tu ulogu, koja dakako sa sobom nosi i poprilične materijalne izdatke. Vidjevši da stvar zapinje, obratio

se rovinjskome Centro di ricerche storiche, koji objavljuje svoje radove na talijanskom jeziku, pa je to ujedno i odgovor zašto se Krizmanićev »Franjevački kompleks« pojavljuje na talijanskom jeziku. Doduše, tome je poprilično pridonijela i činjenica da je Attilio Krizmanić na toj temi baš i doktorirao u Italiji, pa su mu originalni predlošci i pisani talijanskim jezikom. A zahvaljujući i tome naša stara crkva sv. Franje bit će poznatija širem čitateljstvu, jer navedeni rovinjski Centar surađuje i razmjenjuje materijale s preko stotinu europskih, pretežito talijanskih knjižnica i znanstvenih ustanova.

Djelo impozantnih proporcija, velikih dimenzija, s preko 360 stranica i bezbroj ilustracija, crteža, skica i tablica, zaista stručno djeluje, što može i obeshrabriti prosječnog čitatelja, ali autor ni nije pred očima imao prosjek već elitu, što potvrđuje i podatak da je tiskano u svega 500 primjeraka, pretežito namijenjenih kulturno-znanstvenim ustanovama i rijetkim pojedincima koje zanima stara arhitektura, geneza i razvoj jednoga divnog zdanja koje sada postaje poznatije i izvan granica Istre, Hrvatske i obližnjih krajeva. No za naš pulsni samostan i cijelu Provinciju ovo je zaista monumentalno djelo te možemo biti ponosni što i u ova vremena ima ljudi stručnjaka koje privlače stare i pomalo oronule zidine koje čuvaju estetsku privlačnost koja pripada svim vremenima, pa i našem. Bila mi je radost i osjetio ponos da sam bio na tom događaju u velikoj našoj pulsnoj crkvi. (Lj. M.)

U SPLITSKOJ KATEDRALI PREDSTAVLJEN ZBORNİK O LUKAČIĆU

Katolički bogoslovni fakultet i Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu organizirali su promociju Zbornika radova »Ivan Lukačić – kapelnik splitske katedrale«, u utorak, 7. lipnja, u splitskoj katedrali sv. Dujma. Zbornik su predstavili: prof. dr. sc. Ivana Tomić Ferić, doc. dr. sc. Radoslav Bu-

žančić i doc. dr. sc. Mihael Prović. Motet Cantate Domino »Ivan Lukačić« izveli su učenici solo-pjevanja Glazbene škole Josipa Hatza pod mentorstvom prof. Sanje Erceg Vrekalo. Zbornik je napisan dvojezično, na hrvatskom i engleskom jeziku, a rezultat je znanstveno-umjetničkog simpozija »Ivan Lukačić, kapelnik splitske prvostolnice« koji je održan u Splitu 12.-14. studenoga 2020. Uz zbornik dolazi i nosač zvuka 27 Lukačićevih moteta u izvedbi međunarodnog ansambla Musica Adriatica.

Zbornik objedinjuje tri tematske cjeline različitih autora. Prva cjelina donosi tekstove koji Lukačića kontekstualiziraju sa Splitom i splitskom katedralom, u kojoj je obnašao dužnost kapelnika gotovo puna tri desetljeća. Druga cjelina sintetizira tekstove iz područja muzikologije, glazbene teorije, glazbene pedagogije i izvedbene prakse. Treća cjelina govori o simbiozi znanosti i umjetnosti što se htjelo poručiti simpozijem. Ovaj Zbornik povod je da se Lukačić kontekstualizira ne samo unutar Hrvatske nego izvan nje, naglašeno je između ostaloga na skupu. Zbornik govori o temi koja manjka u percepciji splitske prvostolnice. Lukačić je više nego glazbenik koji je unio u katedralu duh baroka i s pravom ga možemo nazvati ocem hrvatske glazbe, kazao je na predstavljanju dr. Radoslav Bužančić.

Zbornik »Ivan Lukačić – kapelnik splitske katedrale« donosi desetak znanstvenih priloga, među kojima i rad našega fra Ljudevita Maračića, koji je na skupu obznanio niz dosad neobjavljenih arhivskih zapisa.

14. DANI HRVATSKIH SVETACA I BLAŽENIKA

Dan hrvatskih duhovnih velikana franjevac konventualaca:

Nikola Tavelić, bl. Oton iz Pule i sluga Božji Placido Cortese i Celestin Tomić

Prigodnim uvodnim programom posvećenim sv. Nikoli Taveliću, bl. Otonu iz Pule i slugama Božjim Placidu Corteseu i Celestinu Tomiću, mi-

snim slavljem koje je predvodio provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca fra Miljenko Hontić te predstavljajanjem knjižice »Hrvatski sveci i blaženici – molitve, životopisi, likovni prikazi« urednice Tanje Baran, u Križevcima je u subotu 28. svibnja 2022. održan program trećega dana 14. Dana hrvatskih svetaca i blaženika.

Uvodni program izveli su bogoslovi franjevac konventualaca i ansambl »Kolbe« uz vodstvo bogoslova fra Erika Matejaka i odgojitelja fra Stjepana Brčine. Svakoga su duhovnog velikana svoje provincije ukratko predstavili, a i glazbeni je dio programa bio posvećen svetim franjevačkim ocima.

Slijedilo je misno slavlje koje je, u suslavlju s križevačkim župnikom Stjepanom Sovičekom, gvardijanom samostana Svetoga Duha u Zagrebu fra Josipom Petonjićem i fra Stjepanom Brčinom, predvodio provincijal franjevac konventualaca fra Miljenko Hontić. Uz sudjelovanje desetak bogoslova, koncelebrirali su i svećenici franjevci konventualci Anton Borovnjak iz Slovenije, Dominique Hoang Thanh Nghia iz Vijetnama, Henrique Mendonça iz Brazila i Simo Kessy iz Tanzanije, čime su Dani hrvatskih svetaca i blaženika prvi put poprimili međunarodni karakter.

U propovijedi je provincijal Hontić govorio o ključnim naglascima života hrvatskih svetih ljudi iz svojega reda. Govorio je o iscjelitelju 13. stoljeća Otonu iz Pule i o čudesnim ozdravljenjima njemu pripisanima. Zapitao se koliko je entuzijazma sv. Nikole Tavelića među nama danas i zaključio kako nedostaje prave kršćanske ljubavi i brige za druge. Govorio je o tome kako je Placido Cortese riskirao život pred nacistima da bi spasio druge, zbog čega je mučenički umro. Podsjetio je kako je fra Celestin Tomić glas svetosti zaslužio posvetivši se Svetom pismu i mladima. »Nijedan od njih nije gledao svoj interes, nego što je volja Božja«, istaknuo je provincijal Hontić rekavši da je temelj svakoga pravog uspjeha ostanak uz Isusa. Okupljenima je poželio da po primjeru hrvatskih svetaca i blaženika svaki dan sve više otkrivaju pravu životnu radost, kako bi svijet učinili boljim, ljepšim i plemenitijim. Glazbeni je obol euharistiji dao ansambl »Kolbe«.

Nakon mise održano je predstavljanje knjižice »Hrvatski sveci i blaženici – molitve, životopisi, likovni prikazi« koju je uredila Tanja Baran, a zajednički su je objavili Udruga za promicanje znamenitih Križevčana »Dr. Stjepan Kranjčić« i Nacionalno svetište sv. Josipa iz Karlovca. Riječ je o izdanju kojim se na osamdesetak stranica vrlo popularno prikazuju hrvatski duhovni velikani kroz opsegom i kvalitetom ujednačene životopise, uz službene molitve svakome od njih te uz likovne prikaze, one općepoznate u vjerničkoj javnosti te uz one nastale u 13 godina izložbenoga ciklusa »Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu«. Životopisi su nastali iz uredničke suradnje s pojedinim hrvatskim biskupima, postulatorima i promicateljima štovanja, molitve su preuzete iz službenih molitvenika ili ih je za objavljivanje odobrilo mjerodavno crkveno tijelo, a glavninu likovnih prikaza oblikovali su poznati hrvatski slikari za izložbu koja nakon Dana hrvatskih svetaca i blaženika u Križevcima već trinaest ljeta putuje po Hrvatskoj. Nekoliko je likovnih prikaza posuđeno iz arhiva »Glasa Koncila«. Svemu tome pridodan je popis svih kauza, tj. kandidata za koje se vodi proces za proglašenje blaženima, te više osoba koje su na glasu svetosti. Knjižicu je, uz urednicu, predstavila novinarka i stručnjakinja za odnose s javnošću Marija Čolak.

Cjelokupan se program mogao pratiti preko facebooka portala prigorski.hr, Hrvatskoga katoličkog radija i Radio Marije.

SPOMEN-PLOČA SVETOGA NIKOLE TAVELIĆA NA UDBINI

Spomen-ploču s imenom sv. Nikole Tavelića u Svetište hrvatskih mučenika na Udbini položio je rektor Hrvatskoga nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića, fra Ivan Bradarić.

U spomen-parku uokolo crkve na Udbini u izradi je veliki memorijalni zid na kojem se postavljaju spomen kameni s brojnih stratišta gdje su kroz povijest stradavali Hrvati. Taj niz čini i naš

Šibenčanin sv. Nikola Tavelić, prvi hrvatski kanonizirani svetac, franjevac, misionar, mučenik u Jeruzalemu 14. studenoga 1391. Delegacija iz Šibenika hodočastila je na Udbinu u subotu 18. lipnja ove godine i tom prigodom dopremila spomen ploču s imenom našega sveca i datumom njegove mučeničke smrti. Ova spomen ploča izrađena je iz bijelog kamena iz okolice Trogira a u nju je ugraviran manji komadić kamena s mjesta mučeništva sv. Nikole Tavelića u Jeruzalemu. Projekt je realiziran uz potporu vjernika i štovatelja sv. Nikole Tavelića: Klesarstva Nestić d.o.o. iz Zagreba, koji su darovali i oblikovali kamenu ploču, te gospođe Ankice Đaković, koja je dopremila iz Jeruzalema i darovala komad kamena s mjesta mučeništva sv. Nikole Tavelića.

Svečanim ophodom i ulaznom procesijom spomen-ploču su u crkvu unijeli vjernici, a svetu misu je predslavio rektor šibenskoga svetišta fra Ivan Bradarić. Goste je pozdravio domaći župnik i rektor prečasni Josip Šimatović. On je spomenuo kako je u nizu nekoliko stotina kamenih ploča s oznakama stratišta i mjesta stradanja Hrvata minulih stoljeća, ovo prva s imenom jednog blaženika odnosno sveca. Osim toga, spomenuo je prečasni Šimatović, ovo je predivna veza Udbine i Jeruzalema, što je posebno istaknuto kamenom s mjesta stradanja sv. Nikole Tavelića.

Fra Ivan Bradarić je potaknut dnevnim čitanjima u homiliji govorio kako je i sv. Nikolu Tavelića vodila neprestana želja i čežnja da ljudima navijesti kako je u životu najvažnije tražiti Kraljevstvo Božje, a sve drugo će nam biti nadodano. To je Nikolu odvelo iz njegova rodnog Šibenika u Bosnu, gdje se sav razdao u dugogodišnjem misionskom radu, da bi kao pečat njegova života bila

žrtva ljubavi do kraja. Rektor Bradarić je također izrazio želju da se u ovom velebnom svetištu, osim ove kamene ploče s imenom našega prvoga hrvatskoga kanoniziranoga sveca, jednoga dana postavi i puno ugledniji uradak u vidu jednoga kamenog ili brončanoga svečevog kipa.

NAŠA IZDANJA

Ivan KARLIĆ – Matija MILOŠIĆ, Bogorodica Marija u učenju pape sv. Ivana Pavla II., u zborniku: *U susret jubileju 300. obljetnice obrane Sinja (1715. – 2015.). Prouke o svetištu Gospe Sinjske i mariološka promišljanja nakon Drugoga vatikanskog koncila*, uredile Vanda Kraft Soić i Iva Mršić Felbar, izd. Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Kršćanska sadašnjost (zbornik radova Nacionalnoga mariološkog i marijanskog simpozija, održanog u Sinju 19.-22. rujna 2013.), Zagreb 2021, str. 317-348.

Ivan KARLIĆ – Milan GELO, Teološka analiza Franjina pozdrava Blaženoj Djevici Mariji, u zborniku: *Gospina Bosna – pod okriljem »Rajske Djeve«*, uredile Nedjeljka Valerija Kovač i Daniel Patafta, izd. Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Kršćanska sadašnjost (zbornik radova 13. mariološko-marijanskoga nacionalnog simpozija, održanog u Travniku 10.-13. svibnja 2018), Zagreb 2022., 177-199.

Ljudevit Anton MARAČIĆ, La famiglia Tartini e i francescani conventuali di Pirano, u: *Il Santo, rivista antoniana di francescanesimo, storia e cultura* 3/21, Centro studi antoniani, LXI, Padova, 2022, pp. 439-453. (Iz arhivske dokumentacije autor iznosi kako je svjetski poznati glazbenik Giuseppe Tartini namjeravao postati fratar našega piranskog samostana i opisuje njegove kasnije plodonosne veze s Redom franjevac konventualaca u Asizu i Padovi.)

Josip BLAŽEVIĆ, The Phenomenon of Miraculous Healing Through Suggestion in the Context of Faith and Magic – Psychological-Theological Approach, u: *Psychiatria Danubina*, 2021; Vol. 33, Suppl. 4 (part II), pp 933-939, © Medicinska naklada – Zagreb, Croatia.

PROSLAVE OBLJETNICA U 2022. GODINI

Podsjećamo na obilježavanje obljetnica koje se slave u 2022. godini. Ovaj kratki podsjetnik prigoda je da u naše molitve preporučimo i čestitamo braći koja slave obljetnice rođenja, prvih zavjeta, svećanih zavjeta i svećeničkoga ređenja. Također, podsjećamo i na slavlja imendana braće u mjesecu svibnju.

OBLJETNICE ROĐENJA

fra Bernardin Filinić – 85 godina
fra Filip Musa – 70 godina
fra Pero Šestak – 65 godina
fra Miroslav Štuban – 65 godina
fra Ivan Karlić – 60 godina
fra Marko Vrdoljak – 55 godina
fra Vitomir Glavaš – 50 godina
fra Igor Horvat – 45 godina
fra Ivan Penava – 40 godina
fra Michael Pavić – 40 godina
fra Vladimir Vidović – 40 godina
fra Josip Petonjić – 35 godina

OBLJETNICE PRVIH ZAVJETA

fra Đuro Vuradin – 55 godina
fra Đuro Crlenjak – 50 godina
fra Tomislav Cvetko – 35 godina
fra Zdravko Tuba – 35 godina
fra Vitomir Glavaš – 30 godina
fra Igor Horvat – 25 godina
fra Ivan Penava – 20 godina
fra Michael Pavić – 20 godina
fra Matija Antun Mandić – 20 godina
fra Željko Klarić – 15 godina
fra Josip petonjić – 15 godina
fra Ivan Marija Lotar – 10 godina

OBLJETNICE SVEĆANIH ZAVJETA

fra Martin Dretvić – 45 godina
fra Pero Šestak – 40 godina
fra Ivan Karlić – 35 godina
fra Vitomir Glavaš – 25 godina
fra Nikola Šantek – 20 godina
fra Ivan Penava – 15 godina
fra Michael Pavić – 15 godina
fra matija Antun Mandić – 15 godina
fra Vladimir vidović – 10 godina
fra Vilček Novački – 5 godina

OBLJETNICE SVEĆENIČKOG REĐENJA

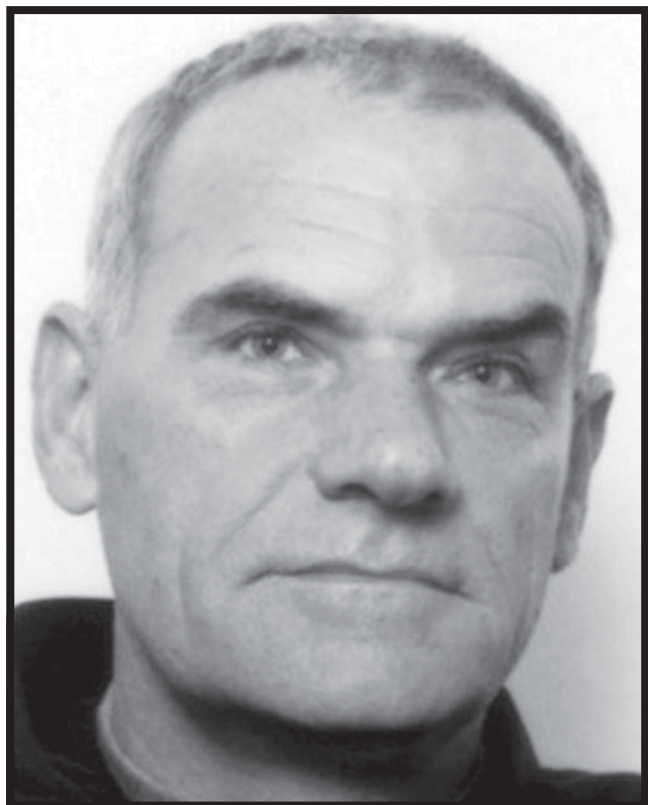
fra Bernardin Filinić – 60 godina
fra Damjan Glavaš – 60 godina
fra Ljudevit Maračić – 60 godina
fra Tomislav Cvetko – 30 godina
fra Miljenko Hontić – 30 godina
fra Igor Horvat – 20 godina
fra Željko Klarić – 10 godina
fra Ivan Marija Lotar – 5 godina

*(fra Bernardin, fra Ljudevit i fra Damjan
prije 10 godina)*

naši pokojni

UMRO FRA STANKO DUJE MIJIĆ

Naš redovnički subrat i član Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Stanko Duje Mijić umro je 20. siječnja 2022. u Zagrebu nakon kraće bolesti. Sprovodni obredi i misa zadušnica održani su u srijedu, 26. siječnja 2022. godine u 11 sati u zagrebačkoj crkvi sv. Antuna Padovanskog. Nakon svete mise tijelo pokojnika je položeno u kriptu samostanske kapele Svetog Duha franjevac konventualaca.

Pogrebni obredi preminulog fra Stanka Mijića održani su u srijedu, 26. siječnja o. g. u Zagrebu, na Svetom Duhu. U 11 sati pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško predslavio je pogrebnu misu i održao prigodnu homiliju u zajedništvu s fra Josipom Blaževićem, provincijalnim ministrom Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualca, fra Tomislavom Glavnikom, vikarom provincije i gvardijanom samostana Svetog Duha, fra

Igorom Salmičem generalnim definatorom Reda franjevac konventualaca, fra Slavkom Strmšekom vikarom Slovenske provincije sv. Jožefa franjevac konventualaca te više svećenika i okupljenim župljanima župa u kojima je fra Stanko Mijić djelovao kroz svoj redovnički i svećenički život.

Prigodni oproštajni govor za pokojnog fra Stanka u ime zajednice održao je fra Josip Blažević, provincijalni ministar, a u ime slovenske braće fra Slavko Strmšek, vikar slovenske Minoritske provincije. Pročitane su sažalnice mons. Đure Hranića, đakovačko-osječkog nadbiskupa, i s. M. Terezije Pervan, provincijalne glavarice Splitske provincije služavki Malog Isusa.

Po svršetku pogrebnih obreda u dvorani sv. Franje priređen je ručak za braću, rodbinu i ostale goste.

*Riječi mons. Ivana Šaška
na ispraćaju fra Stanka Mijića – Zagreb,
26. siječnja 2022.*

Uvod i homilija u sprovodnome slavlju za pokojnoga fra Stanka Duju Mijića,
crkva sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu (Sveti Duh),
Srijeda, 26. siječnja 2022., u 11 sati

Cijenjeni oče provincijalni ministre fra Josipe,
generalni defintore fra Igore,
vikare Provincije i gvardijane samostana Svetoga Duha, fra Tomislave,
vikare Slovenske provincije, fra Slavko,
dragi franjevci konventualci,
draga rodbino preminuloga fra Stanka, subraćo svećenici,
redovnici i redovnice,
braćo i sestre: u ljubavi nebeskoga Oca, u milosti Krista Spasitelja, u zajedništvu Duha životvorca.

Pred sobom i u sebi rasprostiremo život fra Stanka Duje Mijića, redovnika, franjevca konven-

tualca, prezbitera, dionika Kristove svećeničke službe u Crkvi. U toj raskriljenosti, koju predajemo Gospodinu, žive naši susreti u spomenu na njega i naša zahvalnost Bogu i njemu, dok ga ispraćamo iz prolaznosti u vječnost.

U ovo naše zajedništvo i prinos unosim sućut i molitvu našega zagrebačkog nadbiskupa, kardinala Josipa (Bozanića), po kojemu Nadbiskupija zahvaljuje za fra Stankovu predanost i zauzetost u pastoralu naše mjesne Crkve, osobito za službu župnoga upravitelja u župi sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku, za službu ispovjednika i duhovnoga voditelja i pratitelja, kojom je rado pomagao u odgoju i formaciji. No, ta se brižnost nije odnosila samo na svećeničke i redovničke pripravnike, nego i na zaređene službenike te redovnike, redovnice i vjernike laike.

A redovnički poziv koji je živio povezao je ljude diljem Hrvatske, od rodnoga Sinja preko Molva do Vinkovaca, Zagreba, Siska, Cresa, Šibenika, Splita i Visa.

Došli smo u ovo slavlje otvorenih života pred Gospodinom u nadi da je život fra Stanka zagrljen radošću Božje ljubavi.

Sabrani u istoj vjeri da nas smrt ne može rastaviti od Božje ljubavi i od darovane vječnosti svoje grijehe povjerimo Bogu i njegovu milosrđu, kako bismo živjeli ovo slavlje u radosti Kristove pobjede nad smrću, moleći za pokoj našega subrata fra Stanka.

Homilija

Liturgijska čitanja:

1Kor 15, 35-39. 41-49; Ps 8, 4-9;

Iv 6, 51.54-58

1. Pred nama je lijes sa smrtnim tijelom čovjeka, redovnika, franjevca, svećenika; tijelom koje je – nakon što je prožeto životom i oblikovano u majčinu krilu – po prvi put primljeno u ruke i u naručje u siječnju 1940.; tijelom koje je – vođeno Duhom – bilo u obredu svećanih zavjeta i prezbiterškoga ređenja godinu dana prije negoli sam ja rođen. To isto tijelo, u istome mjesecu siječnju ispraćamo u obredu punom Božjega Duha, u istome Tijelu Crkve, hranjenome sakramentalnim tijelom Krista Gospodina.

Izabrao sam čitanja za koja mi se čini da mogu, barem djelomice, sažeti oduševljenja i brige, misli i nadanja našega preminulog subrata; da mogu pružiti trag poticaja njegovih homilija i čežnja koje je želio prenositi bližnjima.

Ponajprije, gledajući cjelinu, s pravom možemo reći da je istinski nastojao živjeti karizmu svoga reda. U tome je bila prepoznatljivost bitnoga, jednostavnoga i uzvišenoga, što uvijek vodi u dubine, ali se ne gubi u besplodnosti.

2. Na vijest o preminuću fra Stanka, u misli mi je došao upravo izmoljeni i naviješteni Osmi psalam: zadivljenost Stvaranjem ispunjena pitanjem: Pa što je čovjek da ga se spominješ?, ali i tvrdnja: Ti ga učini malo manjim od anđela, malo manjim od Boga (meat me Elohim)!

Izmolio sam taj psalam i pomislio da bi on, ne znajući još da ću predvoditi ovo slavlje, bio prikladan za ovakav oproštaj. On je karika koja povezuje Božju riječ o povezanosti tijela i duha, raspadljivosti i neraspadljivosti o kojoj nam piše apostol Pavao (u 1Kor 15), i Božju riječ o blagovanju Kristova tijela, omogućenom Kristovim uskrsnućem (u Iv 6).

U dubini fra Stankovih razmišljanja, duhovnosti, vidljiva je nit vodilja o nerazdruživosti ljudske stvorenosti i vječnosti; njegova zabrinutost da se to dvoje ne rastavi i ne otvore ponori ljudskoga besmisla.

3. Ono golo zrno o kojemu piše Apostol daje plod zaodjeven proslavom. Isusovo uskrsnuće, iskustvo kojim su zahvaćeni brojni svjedoci, za sv. Pavla je postalo temeljem vjere u uskrsnuće mrtvih. Krist je novi Adam, on je postao »životvorni duh«.

Ta čudesna isprepletenost tijela, duha i duše, koju naviješta kršćanstvo, istkala je predivnu kulturu života i ljubavi prema čovjeku koja polazi od ljubavi prema Bogu u Isusu Kristu. Metafora zrna koju koristi i evanđelist Ivan služi kao put razumijevanja preobraženosti ljudskoga tijela: »sije se tijelo naravno (soma physikon), uskršava tijelo duhovno (soma pneumatikon).

Apostol govori o 'tijelu' koje će u konačnici sačuvati identitet pojedinaca, bez rastapanja ili upijanja, ali koristi, naizgled oksimoron: duhovno tijelo, što je osoba preobražena Duhom Svetim. On nas od 'zemljanih' čini 'nebeskim' ljudima.

4. Slika zemljanoga čovjeka nije samo slika ljudskoga tijela, nakon što ga je zahvatila smrt, onoga tijela koje predajemo zemlji, nego i nas svaki put kada ne živimo po Duhu, kada se ne dopuštamo oblikovati Duhom.

Uobičajilo se i za službe u Crkvi govoriti o 'duhovnim' zvanjima, premda je sve što živimo neodvojivo od duha; pitanje je samo kojega. Je li to isti Duh koji preobražava kruh i vino u Hranu besmrtnosti; isti Duh koji nas u krsnoj vodi pritjelovljuje Kristu; isti Duha koji nas suobličuje Božjoj utjesi; milosrđu, vjernosti, daru?

Kažemo da blagujemo Kristovo tijelo – što je bio neprihvatljiv izriječ za one koji nisu spoznali oduhovljenost tijela – Božji dar nerazdvojitosti Božjega života. Blagujemo Tijelo, ali i Duh.

Naša suvremena civilizacija razgrađuje se tako što razgrađuje: tijelo, duh i dušu. Ponirući u jedno, zapušta drugo. Ulazeći u mikro – i makrokozmos i misleći da dopire daleko, zaboravlja zalutalost u jednostranost. A povratak nije težak. U konačnici ga je uvijek moguće naći u ljubavi. Solovjev je to lijepo izrekao u rečenici: Ljubav sve povezuje. (Očito je da sebičnost razdvaja.)

Ta je istina izražena u snazi simbola kojima je 'urešen' lijes ovoga pokojnika: uskrсна svijeća i svjetlo uskrsnuća, naše prožetosti svjetlom »koje tama ne obuzima«; blagoslovljena voda kao poveznica s krsnom vodom, prožetom Duhom, kojom smo pritjelovljeni Kristovu Tijelu; kalež, plitica i štola: prostori djelovanja Duha koji oživljuje, tješi, jača, oprašta...

Zahvaljujemo Gospodinu za život i darove koje nam je podario po fra Stanku. Molimo ga da ga primi u zajedništvo svoje preobražajne ljubavi.

Pred nama je slika raspadljivosti tijela, ali fra Stanko nas poziva da ponovno povežemo zadivljenost psalmista, gorljivost tumačenja sv. Pavla i Kristove riječi o kruhu života. I da s radošću u vjeri prekoračimo iz zemljanosti u nebesko. Amen.

Oproštajni govor provincijala fra Josipa Blaževića na ispraćaju fra Stanka Duje Mijića

Ožalošćena rodbino, prijatelji, župljani i poznanici pokojnoga fra Stanka Duje Mijića!

Preuzvišeni o. biskupe mons. Ivane Šaško!

Draga braćo Slovenske provincije, generalni asistentu fra Igore, i vikaru provincije fra Slavko!

Braćo svećenici, redovnice, redovnici, bogoslovi, sjemeništarci!

Dragi župljani i vjernici pristigli iz Vinkovaca i okolice!

Kršćanska braćo i sestre!

Okupili smo se u vjeri da svojom prisutnošću odamo poštovanje i posljednju počast životu i dijelu pokojnog fra Stanka Duje Mijića, a svojim molitvama da od Boga molimo milosrđe za našega preminulog brata koji se u Božje milosrđe žarko uzdao i neumorno ga naviještao svima. Za njega su svi bili Božji, pa se tim riječima obično svakomu i obraćao: »Božja! Božji!«

Njegov život bio je prilično mobilan, obilježen brojnim premještajima i različitim službama, koje ću nastojati predstaviti u glavnim crtama.

• • •

Dujo Mijić fra Stanko rodio se u Karakašici kraj Sinja od oca Jerka i majke Kate (r. Runje). Piše za sebe da je rođen u gradu Gospe Sinjske i Sinjske Alke, ali već oko datuma njegovog rođenja postoje prijevori. Fra Stanko je tvrdio da je rođen 1. siječnja 1940., a nemarna birokracija ga je upisala 5. siječnja, pa taj datum ostao zabilježen i kao službeni, kako u matičnim knjigama rođenih tako i krštenih. Kršten je 9. siječnja 1940. u župi Čudotvorne Gospe Sinjske, a u istoj župi 30. lipnja 1948. primio je i sakrament svete potvrde. A jer je u to vrijeme Sinjsko franjevačko sjemenište bilo prepuno zvanjima, fra Stanko je 1951. godine završio u sjemeništu franjevaca konventualaca u Zagrebu i to po preporuci svoje učiteljice Katice, pobožne franjevačke trećoredice pri samostanu sv. Frane u Splitu.

Srednju školu za spremanje svećenika Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu završio je 1960. Prve zavjete položio je na Veliku Gospu 15. kolovoza 1957. u Cresu, svećane zavjete je položio u Zagrebu 2. srpnja 1965., a za svećenika je zaređen u Splitu 22. kolovoza 1965. Pismom provincijala fra Marijana Žugaja od 14. rujna 1966. dodijeljen je »de familia« bratstvu zagrebačkog samostana Svetoga Duha gdje stječe i prva pastoralna iskustva.

28. lipnja 1967. diplomirao je na KBF-u u Zagrebu te je od 1967. do 1969. vršio službu kape-

lana i kateheta u župi sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu. Od 23. siječnja do 28. kolovoza 1970. kapelan je u župi Uznesenja BDM u Molvama, a od 1970. do 1972. ponovno je kapelan i katehet u Zagrebu. Službu upravitelja župe Bezgrešnog Srca Marijina u Vinkovačkom Novom Selu vršio je od 1972. do 1977., a od 1973. bio je i gvardijan istoimenog samostana.

Na Izvanrednom provincijskom kapitolu 1976. imenovan je predsjednikom provincijske pastoralne komisije i reizabran u istu službu na sljedećem provincijskom kapitolu. Od 1977. do 1980. bio je član provincijske uprave – definitor, a 1. rujna 1977. dodijeljen je bratstvu samostana sv. Franje u Cresu. U to vrijeme sazrijeva njegova želja za odlaskom u misije, nadasve mu je na srcu Afrika.

10. travnja 1978. upućuje i formalnu molbu za odlazak u misije, ali njegovo zdravstveno stanje ne ide mu u prilog, stoga je 27. listopada 1978. dodijeljen za člana samostanu sv. Frane u Splitu. Od 1980. do 1985. vrši službu župnog vikara, kasnije i župnika župe sv. Stjepana pod Borovima u Splitu, te je imenovan i članom Nadbiskupijskog vijeća za katehizaciju. 12. veljače 1983. imenovan je Predsjednikom nadbiskupijskog vijeća za redovništvo i delegatom za redovnice Splitsko-makarske nadbiskupije.

S mandatom na tri godine, 2. veljače 1985., imenovan je članom svećeničkog vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije, a 25. veljače 1985. i predsjednikom istoga vijeća na dvije godine. Od listopada 1985. do Uskrsa 1986. na ispomoći je u Padovi, a 27. studenoga 1986. imenovan je članom provincijske Komisije za gradnju i očuvanje spomenika kulture.

Od 1986. do 1989. vrši službu gvardijana samostana Svetoga Duha u Zagrebu, nakon čega je od 1989. do 1992. bio član zajednice samostana sv. Antuna Padovanskoga u Sisku i vojni kapelan. Od 1992. do 1995. bio je odgojitelj naših bogoslova, a od 1995. do 1998. duhovni asistent postulanata u Zagrebu, omiljeni ispovjednik, pučki misionar, traženi voditelj duhovnih vježbi i individualnih razgovora.

Službu definitora provincije i upravitelj župe sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku ponovno je vršio od 1998. do 2002. Na provincijskom kapitolu u travnju 2002. izabran je za gvardijana samo-

stana Bezgrešnog Srca Marijina u Vinkovcima, a od 2002. do 2006. vrši i službu župnika istoimene župe. Tu je bio svjedokom nemilog i dramatičnog ubojstva našega mladog redovnika fra Vjekoslava Mičude. Od 2006. do 2010. dodijeljen je za člana samostana sv. Frane u Splitu i imenovan župnikom župe sv. Stjepana pod Borovima. Zatim je od 2010. do 2011. bio gvardijan samostana sv. Frane u Šibeniku.

Dodijeljen je bratstvu samostana Svetog Duha u Zagrebu 5. listopada 2011, a od 5. lipnja 2013. je član bratstva samostana sv. Frane u Splitu. 1. kolovoza 2014. pripada bratstvu samostana sv. Jere u Visu, a 1. rujna 2016. premješten je u samostan sv. Antuna Padovanskoga u Vinkovcima.

Od 12. rujna 2018. pa do smrti živi i djeluje u samostanskom bratstvu Svetoga Duha u Zagrebu.

...

U svome redovničkom i svećeničkom život fra Stanko Duje Mijić obnašao je razne službe, bio je župni vikar, župnik, odgojitelj i gvardijan, sudjelovao u provincijskoj upravi, bio je član raznih vijeća, voditelj pučkih misija, trodnevica, duhovnih obnova, duhovnih vježbi svećenicima, a najčešće redovnicama. Bio je višegodišnji suradnik Veritasa – Glasnika sv. Antuna Padovanskoga.

U vrijeme Domovinskog rata radio je s vojskom, policijom i braniteljima, od 1992. do 1998. posluživao u vojnom Učilištu u Zagrebu. Iako često krhka zdravlja, založio se za izgradnju crkve i zvonika u župi Bezgrešnog Srca Marijina u Vinkovačkom Novom Selu.

Za sebe piše da je još kao dijete volio pjevati i pisati pjesme. Za života je objavio petnaestak knjiga u kojima obrađuje teme nacionalnog, vjerskog i spolnog identiteta, sabrao je svoja iskustva u nizu primjera iz pastoralnog rada, kristoterapije, životnih priča, zgoda i poezije. Objavio je komentare nedjeljnih čitanja za sve tri liturgijske godine, a iza sebe ostavio i niz neobjavljenih rukopisa.

Iz njegove »Kronike« izdvojio bih tek dvije zgođe koje osvjetljavaju duhovni profil ovoga svećenika i redovnika koji izmiče kronologiji i statistici. Evo prvog prizora.

»U međuvremenu, piše fra Stanko u svojoj »Kronici«, javlja mi brat iz Njemačke da mu je supruge oboljela od raka na mozgu i da ide na ope-

raciju, moleći me da mu dođem u posjet, jer je bio silno potresen kao i njegovo dijete od četiri godine. Čim sam predao svoju dužnost, odmah sam se uputio u Njemačku. Kad sam sve snimio u srcu i duši, molio sam Boga: »Bože, daj meni njezinu bolest samo da se ona nakon ove operacije vrati zdrava i radosna svojoj obitelji.« Deset dana sam ostao kod njih, deset dana sam molio i sv. Misu prikazivao na tu nakanu u kapeli staračkog doma s našim časnim sestrama, šibenskim Franjevkama od Bezgrešne, koje su radile u tom domu, njih je bilo deset. Dok ovo pišem i prepisujem, gospođa Marija Mijić je živa i zdrava, a muž joj je Josip umro ljeti 1991. u Karakašici od srca u 44. godini života.«

Druga zgoda odnosi se na fra Stankove teškoće s koncentracijom, što je odgodilo njegovo dovršenje studija i diplomiranje. Bilješku je stavio na papir u Splitu 7. travnja 1979. godine. Fra Stanko piše:

»Sjećam se, kad sam na studiju teologije zapao u krizu, kad me je volja, pamćenje sasvim izdalo, da sam onda usrdno molio i zaklinjao Boga Oca: »Daj, Gospode, pomози jer mi ništa ne ide od ruke...« Molio sam ga nešto strašno: »Daj mi sada pamet i volju, ali mi je kasnije oduzmi pred smrt...« Naime, našao sam u životu jednog sveca, da je tako slično molio, da mu dade sada pamet i pamćenje, te da mu ih oduzme dvije/tri godine prije smrti. Tako mu se i dogodilo. Zanimemio je prije smrti dvije godine. Ne znam točno o kojem se svecu radi. Što ako i mene moj Bog tako s tim pohodi? Opet mu hvala! Zar to neće biti još jedan znak u prilog, da se pomirim s time? I ja se mirim. Ni radost ni nada me ne napušta! Vjerujem i ljubim te Gospode! Učini od mene što želiš. Ja sam tvoj!«

...

Drage sestre i braćo!

Svi koji ste s fra Stankom ostali u komunikaciji do njegovih posljednjih dana života zapazili ste da ga je hvatala demencija i posljednje dane više nikoga nije prepoznavao. Kakogod tumačili njegovu dementnost, fra Stanko je za nju molio još kao student i prihvatio ju u vjeri kao čin svoga potpunog predanja života Isusu Kristu da se kao svećenik, i u smrtnoj agoniji, sjedini s Kristovim svećeništvom, Njegovom mukom, smrti i uskrsnućem.

Vaša prisutnost na ovome ispraćaju najbolje su svjedočanstvo što je fra Stanko značio u vašim životima. Svatko od vas u sebi je pohranio vlastito iskustvo u susretu s fra Stankom, koji je bio čovjek srca i duha. Volio je Boga i svoje zvanje, domovinu i svoj narod, osobito obitelji, mlade i djecu, kojima se znao približiti na njima razumljivom jeziku, jeziku srca.

Fizičke snage i memorija polako su ga napuštale. Umro je u bolnici Svetog Duha 20. siječnja 2022. u 83. godini života, 66. redovništva i 58. svećeništva.

Hvala medicinskom osoblju i liječnicima Kliničke bolnice »Sveti Duh« te djelatnicima Doma sv. Josipa u Zagrebu i »Kuće sv. Franje« u Odri, na skrbi i njezi koju su iskazali našem fra Stanku.

Hvala i svima vama koji ste na razne načine uputili sažalnice povodom fra Stankove smrti, a bili ste brojni.

Na samome kraju izražavam iskrenu zahvalnost preuzvišenom o. biskupu mons. Ivanu Šašku na presjedanju euharistije i sprovoda, svima vama na sudjelovanju, osobito vama pristiglima iz udaljenijih mjesta. Završavam omiljenim riječima našega fra Stanka: »Božji, hvala ti za sve!« Uživao pokoj i mir u Bogu!

UMRO FRA ALOJZIJE MATE LITRIĆ

***Biskup mons. Mijo Gorski slavio misu zadušnicu
i sprovodne obrede
za fra Alojzija (Matu) Litrića***

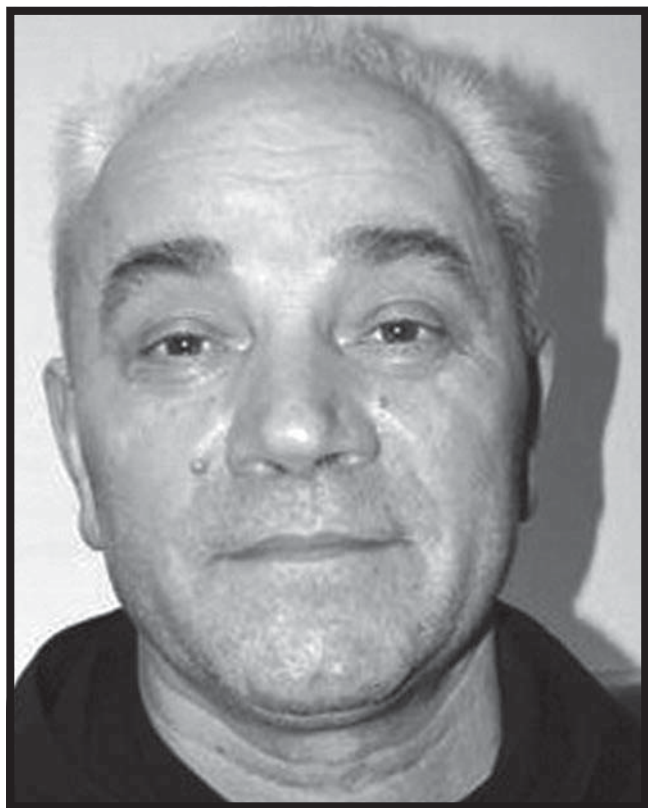
Dana 22. veljače 2022. godine u župnoj crkvi Svetog Antuna Padovanskog u Zagrebu, u samostansku kapelu Svetog Duha, položeno je tijelo fra Alojzija (Mate) Litrića, koji je blago preminuo u 85. godini života, 67. redovništva i 57. svećeništva. Misu zadušnicu i obred sprovoda vodio je mons. Mijo Gorski, uz Generalnog asistenta Reda Franjevac konventualaca fra Igora Salmića, vikara Slovenske provincije fra Janeza Šamperla, te uz brojnu braću iz različitih hrvatskih i slovenskih samostana, rodbinu pokojnika te mnogobrojnih vjernika koji su poznavali pokojnog fra Alojzija. Misno slavlje svojim pjevanjem uzveličao je zbor »Tomislav Talan« župe Svetoga Antuna Padovanskog u Zagrebu. Po završetku pogrebnih obreda u dvorani sv. Franje priređen je ručak za braću, rodbinu i ostale goste.

Fra Alojzije (Mate) Litrić rođen je u Žeževici (Šestanovac) blizu Imotskog, 17. kolovoza 1937.

god. od oca Mije i majke Klote, rođ. Bajić. U sjemenište franjevac konventualaca u Zagrebu na Svetom Duhu stupio je u jesen 1950. god. te pohađao srednju školu za spremanje svećenika na Šalati i kod franjevac na Kaptolu, kod kojih je 1959. god. i maturirao. U međuvremenu je služio vojni rok u Sarajevu i Mostaru. Svoje prve redovničke zavjete položio je 2. kolovoza 1955. godine, a svećane u Zagrebu 4. listopada 1960. god. Od 1959. do 1965. god. studirao je teologiju na Papinskom fakultetu sv. Bonaventure u Rimu, gdje je i diplomirao. Za svećenika je zaređen u Rimu 13. ožujka 1965. god., te nakon toga nastavlja postdiplomski studij moralne teologije na Papinskom učilištu »Alfonsianum«, gdje postiže znanstveni naslov »magistar teologije«. Kao poseban detalj desetogodišnjeg boravka u Rimu valja istaknuti da je pokojni fra Alojzije od 1971. do 1973. god. preko dvije godine bio redoviti ispovjednik – penitencijar u Papinskoj bazilici Sv. Petra u Rimu. Povratkom u Provinciju povjerene su mu odgovorne službe: od 1974. do 1977. bio je definitor, vikar i tajnik Provincije, a istovremeno od 1974. do 1983. bio je i odgojitelj novaka u Cresu. Od 1983. do 1986. vrši službu Provincijskog ministra Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca. U tri mandata bio je gvardijan samostana Svetog Duha u Zagrebu, od 1992. do 2002. god., a s prekidima bio je šesnaest godina gvardijan samostana Sv. Frane u Cresu, koji se pod njegovim vodstvom obnavljao. Od 2002. do 2006. djeluje kao član i vikar samostana Sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima, a potom dolazi u Zagreb kao član samostana Svetoga Duha – sve do svoje smrti. Fra Alojzije je za dugogodišnjeg služenja Crkvi i Redu bio predsjednik i član raznih provincijskih komisija, kapitularni kustos, predsjednik Konferencije provincijala Srednje Europe franjevac konventualaca, član vijeća BKJ za misije u dva petogodišta, duhovni asistent FSR-a, ispovjednik raznih redovničkih zajednica.

UMRO JE FRA JOSIP PRISELAC

Naš redovnički subrat i član Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Josip Priselac, nakon duge i teške bolesti preminuo je u večernjim satima, 16. ožujka 2022. u Zagrebu. Fra Josip Priselac, redovnički brat, preminuo je u 82. godini života i 57. redovništva.

U petak 18. ožujka o. g. misu zadušnicu predvodio je Provincijalni ministar Hrvatske Provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca, fra Miljenko Hontić, a sprovodne obrede gvardijan zagrebačkog samostana Svetog Duha, fra Tomislav Glavnik. Iz Slovenske provincije sv. Jožefa u ime o. Provincijala nazočio je fra Marjan Vogrin, uz mnogobrojnu braću iz različitih samostanskih zajednica Hrvatske. Prisutni su bili rođeni brat i sestra pokojnog fra Josipa, rodbina, redovnice različitih kongregacija i družbi te mnogobrojni prisutni župljani župe sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu. Misu i obrede animirao je župni zbor »Tomislav Talan« sa Svetoga Duha, čiji je dugogodišnji član bio i fra Josip. Po završetku pogrebnih obreda u dvorani sv. Franje priređen je ručak za braću, rodbinu i ostale goste.

Životopis fra Josipa Prisela

(iz homilije o. Provincijala fra Miljenka Hontića)

Fra Josip Priselac, ili kako bi ga od milja zvala braća Provincije, fra Joža, bio je član samostana Svetog Duha u Zagrebu, sin Blaža i Antonije rođ. Mateljan, rođen je 30. prosinca 1940. godine u malenom selu Kamanje, pokraj grada Ozlja. U njegovoj ranoj životnoj dobi, mnogobrojna ali iskreno vjernička katolička obitelj Priselac seli se u plodnu Slavoniju, dijeleći patnje i tegobe tadašnjega gladnoga hrvatskog naroda, koji se selio u plodne krajeve Slavonije, trbuhom za kruhom. Svoj novi dom obitelj Priselac našla je u malenom slavonskom selu Bokšić, što teritorijalno pripada župi Svetog Jakova apostola u Ilači. Spomenuta župa poznatija je više po svome svetištu »Gospe Ilačke«, kojoj se utječu mnogobrojni hodočasnici naročito o velikim svetkovinama Blažene Djevice Marije. Zasigurno je fra Josip svoju veliku ljubav prema Majci Božjoj zadobio u obiteljskom domu i redovitoj molitvi uvijek prisutnoj u njegovoj obitelji, na što je utjecala i blizina Marijinog svetišta. Ne čudi nas zato da je fra Josip imao i rođenu sestru posvećenu Gospodinu u Družbi milosrdnih sestara Svetoga križa, s. Branislavu. I upravo to odrastanje na jednom od izvora marijanske duhovnosti »Gospe Ilačke«; trajno će obilježiti život fra Josipa velikom ljubavlju prema molitvi krunice, s kojom ga se često moglo vidjeti u ruci.

U postulaturu fra Josip ulazi 1960. godine u Vinkovcima kao kandidat za redovničkog brata. Zanimljivo je da se u dopisu, kojim tadašnji ilački župnik preporučuje Josipa za ulazak u postulaturu, navodi da je završio osnovnu školu te da je želio biti stolar poput sv. Josipa, čije je ime nosio i o čijoj je svetkovini (na prvi dan trodnevnice), blago preminuo.

Nakon završene godine postulate, fra Josip Priselac odlazi u novicijatu i to u Podlehnik, Sloveniju, (tada je to bio zajednički novicijatu Slovenske i Hrvatske provincije). Nakon godine dana, 2. kolovoza 1965. godine polaže svoje prve, jednostavne zavjete u ruke tadašnjeg o. Provincijala Marijana Žugaja. U službenom dekretu kojim se novozavjetovani fra Josip Priselac dodjeljuje samostanskoj zajednici na Svetom Duhu u Zagrebu, tadašnji o. Provincijal srdačnim, očevim riječima izražava svoju molitvu za fra Josipa:

»Želim Vam svaki blagoslov Božji i obilje Njegove milosti da žar novicijata, kojega se nedavno završili, sačuvate uvijek u svome životu, rastući danomice u savršenosti i svetosti, gojeći unutarnji redovnički život po krepostima kršćanskim i našim franjevačkim; da Vam rad ne ugasi duh molitve; pače da ovaj posveti i uzdigne i sam materijalni rad na razinu neprekidne molitve«.

Život i rad pokojnog brata Josipa obilježile su upravo ove riječi želje o. Provincijala nakon njegova zavjetovanja: duh i žar molitve neprestano je plamtio i nije se ugasio u životu fra Josipa Priselca do posljednjeg daha njegova života.

Uvidom u dokumente provincijskog arhiva, fra Josip Priselac je od polaganja svojih svećanih zavjeta, koje je položio 4. listopada 1968. godine u župnoj crkvi svetog Antuna Padovanskog u Zagrebu, pa sve do svoje smrti bio članom upravo toga zagrebačkoga, svetoduškog samostana.

U životnom razdoblju koje obuhvaća 54 godine djelovanja i služenja Gospodinu u zagrebačkom samostanu, fra Josipu su bile povjerene brojne službe: najprije služba sakristana crkve i svetišta Sv. Antuna Padovanskog. Tu je službu vršio zauzeto i marljivo, a svojom postojanom prisutnošću u svetištu i oko njega, bio je otvoren i za susret sa svim posjetiteljima svetišta i štovatelja sv. Antuna te je kroz dugogodišnje služenje upoznao brojne vjernike, koji su mu otvarali svoja srca, zbog njegove poznate jednostavnosti, otvorenosti i vedrine duha. Upravo preko sakristanske službe, fra Josip je svjedočio franjevačke vrijednosti i bio svijetli odraz svetoduške zajednice, čiji je bio član. Kao sakristan, nije se vezao samo za rad unutar prostora sakristije već je marljivo bdio nad svime u crkvi i izvan crkve. Moglo ga se vidjeti kako metlom čisti parkiralište crkve, po zimi čisti snijeg, po ljeti kosi travu, obrezuje ukrasno grmlje, i s brigom i ljubavlju vrši druge brojne poslove koji su vezani za vanjski prostor crkve i pastoralnih prostorija. No, brinuo se on i za cijeli samostan i sve oko njega. Uvijek će mi osobno ostati u lijepom sjećanju njegovo organiziranje i upućivanje sjemeništara i bogoslova u poslovima veznim za samostanski vrt i voćnjak. U ta prijašnja vremena čitav ovaj brijeg se ručno kosio, a uglavnom je to sve on sam radio uz pomoć nas nekoliko sjemeništara ili bogoslova.

Osim toga, kroz dugi niz godina obavljao je i službu ekonoma i opskrbljivača zagrebačkog samostana. Tako je za sjemenište i samostan osim redovitih nabavki iz grada odlazio i u okolna mjesta, kao npr. u Molve, odakle je dugi niz godina nabavljao svježe namirnice za tada brojnu zajednicu frataru i odgajanika ovdje na Svetom Duhu, a često je bio na raspolaganju i raznim zajednicama časnih sestara.

Važnu dimenziju koja je pak posebno obilježila fra Josipa Priselca je njegova ljubav prema pjevanju, te je bio aktivni i neumorni član župnog zbora »Tomislav Talan« na Svetome Duhu. Bio je uvijek redovit na svim probama i nastupima zbora, makar i umoran nakon napornog dana, uvijek je unosio onaj pozitivan duh raspoloživosti i poučljivosti. Zapravo bio je dobra duša toga zbora. No osim toga bio je i aktivni (tada već najstariji) član *None-ta franjevac konventualaca*, s kojima je nastupao i na radiju i televiziji te na raznim festivalima i koncertima. Ljubav prema pjevanju doživljavao je kao konkretnu molitvu, upravo kao što sv. Augustin u svojim spisima kaže: »Tko pjeva, dvostruko moli«.

Život fra Josipa uistinu je bio prožet molitvom, te je revno predmolio krunicu i litanije Blažene Djevice Marije svaki dan u crkvi, prije večernje svete mise. A kad je znao da neće uspjeti biti na molitvi krunice u crkvi, nikad nije propustao da je izmoli osobno, koji put i više njih. Volio je osobno moliti devetnice i trodnevne raznim svecima i sveticama, a osobito je štovao sv. Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije.

Fra Josip Priselac bio je imenovan i članom brojnih provincijskih komisija: komisije za odgoj i formaciju braće; prekapitularne komisije; komisije za ekonomiju i gradnju; članom upravnog vijeća Doma Sv. Antuna Padovanskog i dr.

Život fra Josipa Priselca, obilježen iskrenom i postojanom molitvom, požrtvovnim radom, vedrinom duha, pomalo se počeo gasiti poput izgorjele svijeće. Njegove tjelesne snage su u posljednjim godinama počele sve više klonuti, a posebno prije dvije godine, kada ga je zahvatila teška bolest s kojom se fra Josip strpljivo i samozatajno borio do zadnjeg dana i tako se osobno pripremao za prelazak u vječnost.

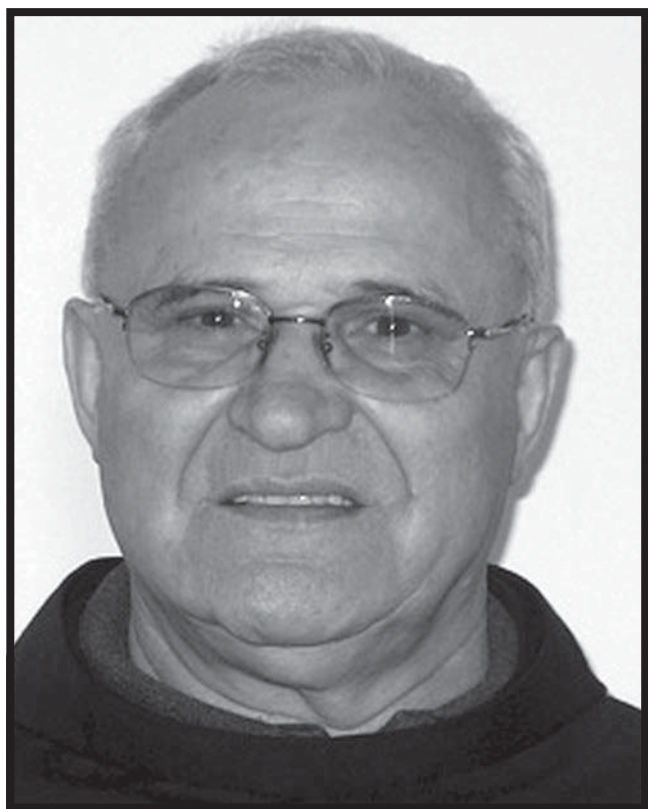
Okrjepljen svetim sakramentima, koje mu je podijelio zagrebački gvardijan fra Tomislav, 16.

ožujka 2022. godine u večernjim satima fra Josip Priselać blago je preminuo u Gospodinu, kojemu je posvetio svoj život i vjerno mu služio.

Dragi fra Josipe, dragi naš fra Joža, zahvaljujemo ti na tvom uzornom primjeru i daru tvoje franjevačke jednostavnosti, ljudske otvorenosti i prave kršćanske velikodušnosti. Hvala ti što si bio redovnik u pravom smislu te riječi i nisi se sramio svoju vjeru i duhovna iskustava podijeliti i s drugima i tako ih ohrabriti u njihovim poteškoćama. Hvala ti na tom nenametljivom, ali itekako vrijednom svjedočanstvu!

Dok tvoju dušu preporučamo milosrdnome nebeskom Ocu da te primi u svoj mir, u nebeski Jeruzalem, u kojem ćeš vjerujemo, po milosti Božjoj biti uvršten u jedan od korova anđeoskih i zajedno s njima pjevati nebeske melodije, zahvaljujemo Bogu za dar tvoga života i služenja u našoj redovničkoj zajednici i sve ono lijepo i dobro što je po tebi učinio. Gospodin ti dao vječni pokoj i blaženstvo sa svetima u nebesima! Amen!

UMRO FRA ANĐELKO STIPE SESAR

Naš subrat i član Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Anđelko Stipe Sesar preminuo je 24. travnja 2022., u samostanu Svetog Duha u Zagrebu, u 85. godini života, 59. godina redovništva i 56. godina svećeništva.

Dana 27. travnja o. g. u župnoj crkvi Svetog Antuna Padovanskog u Zagrebu misu zadušnicu i obred sprovoda za preminulog fra Anđelka predvodio je sisački biskup mons. Vlado Košić, uz Generalnog asistenta Reda Franjevaca konventualaca fra Igora Salmića, provincijala Slovenske provincije fra Milana Kosa, te uz brojnu braću iz različitih hrvatskih i slovenskih samostana, rodbinu pokojnika te mnogobrojnih vjernika koji su poznavali pokojnog fra Anđelka Sesara. Uz oproštajne govore, pročitano je pismo sažalnice varaždinskog biskupa mons. Bože Radoša, *curriculum vitae* fra Anđelka pročitao je provincijalni ministar fra Miljenko Hontiće, dok su oproštajne riječi uputili provincijalni ministar Slovenske provincije sv. Josipa fra Milan Kos, gvardijan zagrebačkog samostana fra Tomislav Glavnik, te nećakinja pokojnog fra Anđelka. Misno slavlje svojim pjevanjem uzveličao je zbor »Tomislav Talan« župe Svetoga Antuna Padovanskog u Zagrebu. Po završetku pogrebnih obreda u dvorani sv. Franje priređen je ručak za braću, rodbinu i ostale goste.

Iz oproštajnog govora provincijalnog ministra fra Miljenka Hontiće *curriculum vitae* fra Anđelka Stipe Sesara

Fra Anđelko (Stipe) Sesar, rođen je kao sedmo dijete od dvanaestero djece obitelji, 15. rujna 1937. u Podvraniću (BiH), župi Kočerinu, od oca Grge i majke Milke r. Kvesić. Osnovnu školu završava u Kočerinu, a u sjemenište franjevaca konventualaca na Svetom Duhu u Zagrebu dolazi u rujnu 1954. Upisuje interdijecezansku srednju školu za spremanje svećenika u Zagrebu, gdje je i maturirao 1959. Potom odlazi na Cres u novicijat, te 7. kolovoza 1960. polaže svoje privremene zavjete.

Teološke studije završava u Zagrebu, a 4. listopada 1963. polaže svećane zavjete u ovoj crkvi Sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu.

Po rukama zagrebačkog kardinala i nadbiskupa Franje Šepera, zaređen je za svećenika 26. lipnja 1966. u zagrebačkoj prvostolnici. Nakon ređenja

jedno vrijeme provodi na studiju u Austriji, gdje je dobro naučio njemački jezik kojim se vješto služio kroz cijeli život na korist zajednice. Kratko vrijeme pastoralno djeluje u župi Sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, a 1. svibnja 1968. bio je dodijeljen za člana samostanske zajednice u Šibeniku, gdje boravi tek nekoliko mjeseci. Dekretom tada već kardinala i zagrebačkog nadbiskupa Franje Šepera, u listopadu 1968. imenovan je kapelanom novoosnovane župe Sv. Josipa Radnika u Galdovu – Sisak. Od tada u dugogodišnjem razdoblju djelovanja i evangelizacije, fra Anđelko se svim srcem predao ne samo u izgradnju žive Crkve novoosnovane župe sv. Josipa Radnika u Galdovu-Sisku, nego i u izgradnji i gradnju prve crkve i obnovi filijalnih kapela te župe. U tom teškom razdoblju koje je obilježilo njegov svećenički život i gdje je predao Gospodinu i Crkvi najbolje godine svoga života, svjedoči činjenica da ga je narod istinski volio i zauzimao se da ostane u njihovoj župi.

Jedna zgoda koja se našla pohranjena u arhivu Provincije, upravo to potvrđuje. U jednom pismu upućenom tadašnjem o. Provincijalu, fra Nikoli Mati Roščiću, između ostalog nalazimo: »Pater Anđelko je pravi kateheta koji okuplja djecu i dočekuje pred crkvom. Koji put je znao ići i po kućama po njih, da dođu na vjeronauk pogotovo kod onih koji su daleko stanovali od crkve – njih je dovezio i razvezio na motoru. Njegove propovijedi su nas privukle da dolazimo u crkvu, jer prije smo svi mi odlazili u Sisak. Kao što je mladima, tako je jednako i s nama starijima, uvijek na raspolaganju, svima je poklanjao lijepu riječ i nastupao na način koji mnoge privlači« (iz *Pisama upućeno o. Provincijalu*).

Godine 1977. fra Anđelko je imenovan kapitularnim delegatom te je na tom kapitolu bio imenovan članom Provincijske pastoralne komisije na duži vremenski period. Odlukom istog kapitula, fra Anđelko je imenovan gvardijanom samostana Sv. Antuna Padovanskog u Sisku i upraviteljem župe sv. Josipa Radnika u Galdovu-Sisku, službe koje će vršiti punih šest godina.

Po završetku provincijskog kapitula 1983., fra Anđelko je imenovan gvardijanom samostana Svetog Duha u Zagrebu, definatorom Provincije i članom Komisije za gradnju i očuvanje spomenika kulturne baštine naše Provincije. Osobito je

zalaganje fra Anđelka u tom razdoblju u unutar-njoj obnovi i dekoraciji interijera župne crkve sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, čemu smo i mi danas tome svjedoci. Gvardijanom samostana na Svetom Duhu u Zagrebu ostaje tri godine, a nakon toga je imenovan gvardijanom samostana Sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima 1986., gdje ostaje do 1992. Te godine, obilježene ratnim stradanjima i bombardiranjima Vinkovaca, često je fra Anđelko znao za života prepričavati, koliko je zajedno sa braniteljima i progonjenim slavonskim narodom trpio i propatio te obilazio i tješio prognane i uciviljene.

Godine 1992. fra Anđelko se vraća u Galdovo-Sisak, gdje je imenovan upraviteljem župe sv. Josipa Radnika i dvije godine kasnije gvardijanom samostana sv. Antuna Padovanskog u Sisku. Ovo je zasigurno najduže razdoblje u kojem fra Anđelko ostaje sve do 2006. Često je znao reći kako su župljani nakon što je bio otišao iz Siska govorili da su te još uvijek ratne, ali i poratne godine bile za-pravo »zlatne godine župe Galdovo«. Svima nama je vrlo jasno za života govorio kako mu je župa sv. Josipa Radnika u Galdovu-Sisku obilježila život, te je zaista volio Sišćane a i oni su voljeli fra Anđelka. O tome mogu i sam osobno svjedočiti jer sam s njim proveo punih pet godina u Sisku. Te godine su za mene bile prve godine pastoralnog djelovanja nakon mog povratka sa studija u Rimu. Prva pastoralna iskustva i poduke primio sam dakle od njega i preko njega. Gotovo svih tih pet godina bili smo sami, nas dvojica. Svake nedjelje i blagdana imali bismo po šest misa a koji put i sedam ako se dogodio i još koji sprovod u filijali. U to vrijeme se proširila dotadašnja župna crkva, izgradio toranj i kor te se obnovilo čitavo krovšte crkve. Sagrađen je središnji dio samostana koji je povezao prijašnje dvije kuće. Sagrađena je nova crkva u Hrastelnici, a obnavljane su i filijalne crkve u Tišini i Palanjk-u. Brinulo se o mnoštvu izbjeglica koje su bile u Sisku iz okupiranih krajeva Banovine, od Gline do Petrinje, za koje se fra Anđelko skrbio donacijama preko svojih prijatelja iz Austrije i Njemačke.

Godine 2006. fra Anđelko se, odlukom provincijskog kapitula, premješta u samostan Sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu, gdje će ostati punih 16 godina, do nedavno, kada se preselio ovdje u zagrebački samostan Svetog Duha zbog narušenog zdravstvenog stanja. U Marofu, iako nije bio

župnik ni gvardijan, bio je također vrlo aktivan na svim područjima, ali bih posebno izdvojio njegov dugogodišnji angažman na Novomarofskom radiju, gdje je redovito emitirao homilije za nedjelje i blagdane, ali i druge priloge. Okolni svećenici iz dekanata i šire rado su ga pozivali kao propovjednika za proštenja, obljetnice i duhovne obnove.

Fra Anđelko je jednom riječi bio istaknuti propovjednik, traženi voditelj duhovnih obnova i vježbi, vjeroučitelj ali nadasve graditelj, kako duhovne tako i materijalne crkve. Bio je čovjek koji se skrbio za crkvu. Volio je aktivnost i nije poznao dokolicu. Bio je ponosan na svoje hercegovačko podrijetlo, istinski domoljub i odvažni vjernik koji je i drugima bio ohrabrenje i sigurnost. Nikad neću zaboraviti kako je uspio mobilizirati čitavo selo Hrastelnicu za gradnju nove crkve, nije bilo obitelji koja u tome nije sudjelovala, a što je urodilo i pravim duhovnim preporodom te filijale crkvene zajednice.

Svi ga pamte po njegovom vedrom temperamentu, duhovitosti i smislu za humor. Nema toga tko se ne bi sjetio neke od njegovih duhovitih i poučnih dosjetki kojima je volio razveseliti ljude koji su se našli u njegovom društvu, potičući svakoga svojim mudrim i jasnim izjavama na razmišljanje. Nikad nije rekao da nešto ne može, za njega je bilo sve moguće. Čitav svoj život i sve svoje životne snage živo je za svoju zajednicu i sebe utkao u samostane u župe gdje je živio i radio.

Njegovo veliko, dobro i hrabro srce umorilo se i prestalo kucati 24. travnja 2022. godine, na nedjelju i svetkovinu Božjeg milosrđa, i to točno oko 3 sata popodne. I to je znakovito jer se uzdao uvijek u Božje milosrđe.

Gospodin neka primi njegovu dušu u okrilje svoga neizmjernoga Božanskog milosrđa. Neka mu bude milosrdan za ljudske slabosti i nedostatke te ga obilno nagradi za sve ono lijepo i dobro što je za svoga života učinio i nama ostavio za primjer i poticaj na dobro!

Gospodin mu dao svoj mir i vječni pokoj! Amen.

UMRO JE FRA ILIJA MIŠKIĆ

Naš redovnički subrat i član Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Ilija Miškić, blago je preminuo u Gospodinu, u ponedjeljak, 16. svibnja 2022. u Zagrebu u 69. godini života, 44. redovništva i 42. svećeništva.

Misu zadušnicu predvodio je mons. Ivan Čurić, pomoćni biskup đakovačko-osječki u prostoru Samostana sv. Antuna Padovanskoga u Vinkovcima. Uz provincijala Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Miljenka Hontića, vikara Slovenske minoritske provincije sv. Jožefa, fra Janeza Šamperla, te pokojnikovog bratića fra Ivana Bradarića, u koncelebraciji je bilo još 30-ak svećenika uz mnoštvo rodbine i prijatelja pokojnog fra Ilija Miškića. Sprovodne obrede na Gradskom groblju u Vinkovcima predvodio je provincijalni ministar fra Miljenko Hontić.

Iz homilije mons. Ivana Čurića

Tumačeći u homiliji naviješteni evanđeoski ulomak, biskup Ivan je rekao kako Krist poziva da gledamo u njega, da se njemu obratimo, da mu

vjerujemo i da ga nasljedujemo, jer u zajedništvu s njim nalazimo cjelovit i najdublji smisao svome zemaljskom putu. Podsjetivši kako veliki Katekizam donosi uputu da kršćanski oproštaj i ukop svakom od vjernika pruža priliku da se još snažnije vine do onih »istinskih dometa vjere u uskrsloga Krista«, biskup je naglasio kako kršćanska vjera donosi snagu »proročke« službe u koju su vjernici uključeni već po sakramentu krštenja, dodajući kako živimo utemeljeni na 'zaglavnom kamenu' koji je Krist, a živimo i od nade budućnosti slave uskrsnuća, koja nam je naviještena i darovana.

»A kako nas tek život u redovničkom posvećenju i pastirskoj službi svećenika upućuje na životnu snagu i svjetlo uskrsnuća, kad u redovnicima i redovnicama na osobit način, zbog njihova prihvaćanja evanđeoskih zavjeta prepoznavamo i danas živu apostolsku i proročku zajednicu koja živi od nade jer naviješta onoga koji je nada: Krista«, rekao je biskup, navodeći misli jednoga od članova Franjevačkog reda: »Posvećeni život s Kristom grli križ kao znak i simbol Radosne vijesti. Taj je život znak koji »uključuje 'penjanje na brdo' i 'silaženje s brda', kad su učenici uživali u Učiteljevoj prisnosti, obavijeni za trenutak sjajem trojstvenoga života i zajedništva svetih, gotovo očarani obzorom vječnoga, ali su ubrzo vraćeni u svakodnevnu zbilju, gdje ne vide nikoga do 'sama Isusa' u poniznosti ljudske naravi, i pozvani su da se vrate u dolinu, kako bi živjeli s njim muku Božjega plana i hrabro krenuli križnim putem... upravo je to snaga redovničkog života koji svjedoči muškarcima i ženama današnjice beskrajnu ljubav Boga Oca prema čovječanstvu i njegovu vjernost da želi sve i svaku stvar uvući u novi život koji je darovan u Kristovu uskrsnuću.« (fra A. Čovo, 2007.)

Naglasivši kako je to svjetlo u kojem želi prepoznati životni put preminuloga fra Ilije i svjetlo kojim rasvjetljuje svoju zahvalnost, i današnji oproštaj od njega, biskup Ivan je zaključio: »Mi vjerujemo Kristu, njegovu spasenju i njegovoj milosrdnoj ljubavi. Zato i fra Ilijin odlazak, i njegov grob ovdje u Vinkovcima, pridružujemo svjedočanstvu Asiškoga »Fratricella« – Maloga brata, sv. Franje, koji i pred tjelesnom smrću hvali Gospodina te se i mi danas, zahvalni za fra Ilijin život odazivamo Franjinu pozivu: *'Hvalite i blagoslivljajte Gospodina moga, zahvaljujte njemu, služite njemu svi u poniznosti velikoj.'*«

Oproštajni govor provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića

Fra Ilija Miškić rođen je 13. lipnja 1953. godine u Donjem Vukšiću, župa Ulice, Općina Brčko (BiH) od oca Mate i Ane rođene Bradarić. Osnovnu školu završio je u Slakovcima nedaleko od Vinkovaca, kamo se cijela obitelj za njegove rane mladosti doselila. Upoznavši Red franjevac konventualaca, najviše preko fratara u Vinkovcima, u rujnu 1968. odlazi u sjemenište franjevac konventualaca u Zagreb. Srednju školu za spremanje svećenika završio je na Svetom Duhu u Zagrebu, a potom je godinu novicijata proveo na Cresu, gdje je položio prve zavjete 19. kolovoza 1973. Po završetku novicijata dolazi u Zagreb, gdje prve dvije godine studija završava na KBF-u u Zagrebu, a ostale godine teoloških studija na Papinskom teološkom fakultetu sv. Bonaventure »Seraphicum« u Rimu, gdje je diplomirao 1979. godine.

Svečane zavjete položio je 4. listopada 1978. u Zagrebu, a za đakona je zaređen 11. travnja 1979. u Asizu, u Bazilici sv. Franje, po rukama tadašnjega Papinskog delegata za Patrijarhalnu baziliku sv. Franje Asiškog, kardinala Silvija Oddija. Fra Ilija Miškić zaređen je za svećenika 7. travnja 1980. u Slakovcima, po rukama đakovačkog biskupa Ćirila Kosa. Mladu misu slavio je u župnoj crkvi sv. Ane u Slakovcima, na blagdan sv. Ilije proroka, 20. srpnja 1980., uz mladomisničko geslo: »Prepusti Gospodinu putove svoje, u njega se uzdaj, i on će sve voditi« (Ps 37, 5). Po svećeničkom ređenju vršio je službu vicerektora na Međunarodnom kolegiju franjevac konventualaca »Seraphicum« u Rimu od 1981. do 1982. godine. Krajem 1982. dolazi u Zagreb, te mu je dodijeljena služba magistra sjemeništara i promagistra klerika. Na provincijskom kapitolu u Cresu 1983. izabran je za tajnika i definitora Provincije, potvrđen za magistra sjemeništara i izabran za promicatelja duhovnih zvanja u Provinciji.

Godine 1986. na provincijskom kapitolu izabran je za službu magistra klerika, što će i naredni provincijski kapitul 1989. ponovno potvrditi. Godine 1987. zagrebački nadbiskup, kardinal Franjo Kuharić imenuje ga u Prezbiterskom vijeću Zagrebačke nadbiskupije zamjenikom delegata za svoju redovničku zajednicu. U Provinciji je vršio službu odgojitelja punih deset godina, najprije kao magi-

ster sjemeništara, a potom magister klerika, od 1982. do 1992. Na Provincijskom kapitolu u Cresu 1992. izabran je za gvardijana Samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima. Tu je službu vršio u dva mandata, do 1998. Došao je ondje u vrijeme Domovinskoga rata i stradanja Vinkovaca. Uz tu službu nastavio je biti član Komisije za odgoj i izobrazbu braće Provincije. U Đakovačkoj biskupiji imenovan je 1996. godine za biskupijskog asistenta za redovnice za područje Vinkovaca i okolice.

Na provincijskom kapitolu 1998. izabran je za ministra Provincijala, i tu je službu vršio u dva mandata, do 2006. U tom mandatu među ostalim je obnovio i dogradio zagrebački samostan na Svetom Duhu, gdje je ostvario dugogodišnji plan koji je prije bio samo u idejnim projektima. Uz obnašanje službe provincijalnog ministra, od 2005. do 2006. godine vršio je dužnost glavnog urednika »Veritasa«. U tom razdoblju u Hrvatskoj konferenciji viših redovničkih poglavara vršio je službu člana Predsjedništva. Također je bio potpredsjednik Srednjoeuropskog cetusa Provincija Reda franjevac konventualaca (danas CEF-a). Ponovno je 2006. godine izabran za gvardijana u Samostanu sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima te će tu službu opet vršiti u dva mandata, do 2014. Godine 2018. postaje članom Samostana Bezgrešnog Srca Marijina u Vinkovcima, kada lagano počinju slabiti njegove vitalne snage. Potom, zbog zdravlja i daljnjeg liječenja godine 2019. postaje članom Samostana Sv. Duha u Zagrebu i otada se njegovo zdravlje sve više narušava te 2022. odlazi u Dom za starije i nemoćne osobe »Kuća sv. Franje« u Odru, gdje je morao imati stalnu njegu. Preminuo je u ponedjeljak, 16. svibnja 2022. u Kliničkom bolničkom centru Rebro u Zagrebu.

Na kraju svoga govora fra Miljenko je dodao: »Osobno sam bio usko vezan s fra Ilijom dugi niz godina, od radnih sjemenišnih dana preko klerikata kad mi je bio odgojitelj, kao i dana kad sam u dva mandata bio s njim u upravi Provincije kao definitor, sve do moga nedavnog izbora za provincijala, kad me mudro i blago savjetovao i upućivao u službu, prenoseći svoja iskustva kao provincijskog ministra. Posebno me se uvijek dojmila njegova mirnoća i staloženost u donošenju odluka, koji put i ne tako laganih. Zračio je dobrotom i pomirljivošću! Fra Ilija je ostavio za sobom svijetli trag cijeloj našoj Provinciji, trag jednostavnog franjevac koji

je uvijek bio na raspolaganju i zbog toga rado prihvaćen u svakoj zajednici. Preselio se s ovog svijeta ni mjesec dana prije svetkovine sv. Antuna. Neka mu Gospodin udijeli svoj mir i vječni pokoj, a njegov zaštitnik sv. Antun neka ga dočeka s četama nebeskim u rajskim dvorima i uključi u zbor svetih i izabраниh.«

Oproštajni govor fra Janeza Šamperla, vikara Slovenske minoritske provincije sv. Jožefa

»Mi franjevci iz Slovenije došli smo danas u Vinkovce kako bismo s vama podijelili našu ljudsku tugu povodom smrti fra Ilije Miškića, izgovorili nekoliko utješnih riječi te izrazili iskrenu kršćansku sućut. Kroz životni put s pokojnim fra Ilijom vezala me bratska ljubav i veliko prijateljstvo. Zajedno smo počeli i proživjeli četiri godine kao sjemeništarci na Sv. Duhu u Zagrebu. Ne znam kako bih ja, Slovenac, prošao sjemenište i završio srednju školu da mi fra Ilija nije pomogao. Kriomice je ispravljaio moje školske zadaće te su se profesori čudili mom poznavanju hrvatskog jezika. Bili smo zajedno u nezaboravnom noviciatu na Cresu, prepunom lijepih trenutaka uz rad, igru i molitvu. Ostali smo duhovno povezani kroz sva razdoblja života, sve do danas, kada se moram uime Slovenske minoritske provincije oprostiti od dragog subrata i prijatelja. Braća naše Slovenske provincije pratila su život i cijenila djelovanje fra Ilije, osobito u vrijeme kada je vršio službu provincijalnog ministra. U to vrijeme bilo je više prilika za međusobne susrete i bratsku franjevačku suradnju. Svojim životom fra Ilija se usidrio u srca slovenske braće kao dobri i revni sin sv. Franje. Njegova bolest i nemoć posljednjih godina jako nas je zabrinula. Na zajedničkim susretima na koja više nije dolazio, uvijek je u zraku bio naše pitanje: Kako je fra Ilija? Danas, kad se od njega opraštamo, vjerujemo da je dobro – bez muka i nevolja, u zagrljaju Oca Nebeskoga. Brate Ilija, počivaj u miru Božjem.«

Oproštajni govor fra Ivana Bradarića

Uime rodbine pokojnog fra Ilije, nazočnima se obratio fra Ivan Bradarić, rekavši da upućuje govor »kao fra Ilijin subrat, član iste redovničke zajednice u koju je i došao njegovom zaslugom i posre-

dovanjem, ali i član najuže obitelji, jer su 'skoro braća po krvi'. Naime, fra Ilijin pokojni otac Mato brat je fra Ivanove pokojne majke Ljube. Ujedno, fra Ilijina pokojna majka Ana sestra je fra Ivanova pokojnog oca Marka. Potom je poimence spomenuo imena braće i sestara fra Ilije (njih sedmero) te svoju braću i sestre (njih desetero), spomenuvši još neke članove obitelji od kojih je, kako je istaknuo, proizašla brojna rodbina, među kojima i dvije čašne sestre franjevke: s. Henrika Miškić i s. Anica Jozić. Sva ta imena naveo je jer je, kako je istaknuo, želio naglasiti kako su »bogat rod« – bogat životom, otvoren rađanju, bogat vjerom i otvoren za vječnost.

»U takvom ambijentu je rođen i odrastao fra Ilija. Oskudijevao i obilovao, kako reče sv. Pavao. Hranjen vjerom i molitvom, odgajan u domoljubnom duhu, volio je svoje redovničko i svećeničko zvanje. U svojoj redovničkoj obitelji bio je cijenjen i poštovan i zato su ga braća birala na najodgovornije službe... Blage naravi i vedra duha, bio je izuzetno omiljen među subraćom, u svakom društvu rado viđen i prihvaćen, a među svojom mnogobrojnom rodbinom izuzetno voljen i poštovan. Slabosti drugih preuzimao je na sebe, nosio ih i trpio šutke i dostojanstveno. Osobito se hrabro i s puno strpljenja istaknuo u danima svoje teške bolesti. Nikada se nije žalio niti prigovarao. S vjerom u dobrog Boga kojemu je predao svoj križ prošao je i posljednje godine, hrabro noseći taj križ«, kazao je među ostalim u svom oproštajnom govoru fra Ivan Bradarić.

Nakon oproštajnih govora, biskup Ćurić predvodio je posljednju preporuku uz lijes pokojnog fra Ilije, a potom je uslijedio obred ukopa na Gradskom groblju u Vinkovcima, gdje je tijelo fra Ilije položeno u samostansku grobnicu. Uz velik broj svećenika, redovnika, redovnica i vjernika, obrede na groblju predvodio je provincijal fra Miljenko Hontić.

DR. NIKOLA BENKOVIĆ

Iznenadna smrt izazvana srčanim infarktom, 12. siječnja 2022., pokosila je i dr. Nikicu Benkovića (70 godina), a ispraćaj je uslijedio tjedan dana kasnije na Mirogoju. Sprovodne obrede vodio je zagrebački gvardijan, fra Tomislav Glavnik, prigodni govor održao je provincijski ministar fra Josip Blažević (donosimo ga u nastavku izvješća), koji je potom i predslavio pogrebnu misu u crkvi sv. Antuna, na kojoj je govorio fra Ljudevit Maračić, višegodišnji katehet pokojnog Nikice. Njegova briga za bolesnu braću naše Provincije, osobito smještene u zagrebačkom samostanu, svima je poznata. Godine 2012. proglašen je dobrotvorom Provincije i time uključen u red duhovne subraće. Pokojnog prijatelja i dobrotvora preporučamo u molitve sve braće.

MALI BRAT NIKICA!

(oproštajni govor provincijala fra Josipa Blaževića)

Ožalošćena rodbino i prijatelji, poštovani brate pokojnika, Trpimire, supruge pokojnika, djeco i unučadi, pacijenti i poznanici, svima nam dragoga dr. Nikole Benkovića! Na ovom slavlju sprovoda okupili smo se u vjeri da smrt ne vodi posljednju riječ nad našim životima. Naša je nada u imenu Isusa Krista koji reče: »Ja sam Uskrsnuće i Život. Tko god vjeruje u mene, ako i umre, živjet će!« To je vjerovao, i tako djelovao, i naš Mali brat Nikica Benković od kojega se danas opraštamo. Birano koristim sintagmu »Mali brat«. Jer za nas franjevence konventualce dr. Nikola Benković bio je više od kućnog liječnika, bio je jedan od nas, jedan s nama. S dubokim osjećajima poštovanja i zahvalnosti došli smo odati posljednju počast njegovu životu i djelu što ga je za života ostvario. Još i više! Kao vjernici u ovome slavlju svi ćemo zajedno za našega Maloga brata Nikicu zazivati našega Spasiatelja i međusobno se tješiti. (...)

Fizička smrt, ma koliko bila bolna i surova, jer raskida sve naše odnose s preminulima, raskida ih zauvijek i potpuno, bez mogućnosti da na nju utječemo, uostalom i sam je Isus zaplakao nad grobom svoga prijatelja Lazara, ipak nema posljednju riječ. Fizičkoj smrti izmaći ne možemo, ali vječnoj

možemo i moramo. Tajna vječnog života je u prihvaćanju Isusa Krista koji u sebi ima Božji život i nama ga posreduje kroz sakramente. To je vjera koja kršćanima pred smrću daje snagu da ne očajavaju, nego poput sv. Franje, čak i pjevaju:

»Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri nam tjelesnoj smrti,
kojoj nijedan smrtnik umaći neće.«

Dr. Nikola Benković, liječnik obiteljske medicine u Klanjcu, specijalist ORL, kulturni djelatnik i predsjednik ogranka Matice Hrvatske u Klanjcu, suradnik fratara u Klanjcu, obnašatelj raznih službi i nositelj više priznanja i odlikovanja, domoljub i rodoljub, bio je nadasve čovjek žive vjere i jasne kršćanske orijentacije. U vječni život nije sumnjao. Od najranije dobi, kao ministrant, s obitelji je bio aktivan u našoj župi sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu i formiran s generacijom fratara svojih starijih vršnjaka, među kojima se osjećao jedno s njima. Kao mladić bio je aktivan u katoličkim društvima mladih, jedan od pokretača i urednika lista »MI«, član pastoralnog vijeća župe u više mandata, suradnik svećenicima, prisutan kao dežurni liječnik za svako Antunovo, ništa mu kršćansko i ljudsko nije bilo strano, teško a ni mrsko. Samostan Svetoga Duha bio je njegov drugi dom, a sva braća fratri postali su i njegovi pacijenti. Bio je Mali brat među Malom braćom!

Opraštajući se od dr. Nikole Benkovića, liječnika, prigoda je istaknuti snagu izgovorene riječi koja iz usta liječnika može označavati život ili smrt, ovisno o ishodu nalaza. Svojom franjevačkom vedrinom, komunikativnošću, pristupačnošću, ljudskom toplinom i empatičnošću, dr. Nikola je ohrabrivao i kada dijagnoze za to nisu davale osnove. Njegova riječ je odavala nadu i vraćala život. On je za svaku dijagnozu imao rješenje, na sebe je preuzimao brigu da dogovori preglede i pretrage, njemu je sve bilo lako, uvijek je imao vremena, pa i više puta dnevno navraćati radi posjeta bolesniku, čak nam je i lijekove donosio, pa i o svome trošku. Poštivao je svakog čovjeka, osobito svećenika, uvijek druželjubiv, sa smislom za diskreciju.

Zbog brojnih razloga, na svojoj redovitoj, 22. sjednici, održanoj 6. ožujka 2012. godine, Definitorij Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, jednostavno je dr. Nikolu Benkovića – »zbog osobitih zasluga, pažnje i nesebičnog

pružanja zdravstvenih usluga ne samo braći zagrebačkog samostana Svetog Duha, nego i mnogoj drugoj braći iz ostalog dijela Provincije« – proglasio DOBROTVOROM PROVINCIJE i time uključio »u red duhovne subraće koja uživaju sve duhovne blagodati uobičajene od pamtivijeka u dugostoljetnoj povijesti Reda i Provincije«.

Nakon njegova umirovljenja bilo je frataru koji su i dalje ostali njegovi pacijenti, otklanjali su pomiriti se s činjenicom da je naš Mali brat Nikica završio liječničku karijeru i otišao u zasluženu mirovinu.

I na kraju njegova radnog vijeka, kao Provincija, ponovno smo tražili mogućnost da mu na znakovit, pa makar i simboličan način, izrazimo zahvalnost za duga desetljeća služenja našim fratrima, ali birajući dar koji u svojoj skromnosti on neće moći odbiti. Tako smo donijeli odluku darovati mu putovanje u Svetu zemlju, Isusovu zemaljsku Domovinu. U međuvremenu nas je preduhitrla »Sestrica smrt«, koja je Malog brata Nikicu s autobusne stanice u Dubravi povezla u drugom smjeru, u Isusovu nebesku Domovinu, Nebeski Grad Jeruzalem, o 70. godišnjici njegova života.

Do posljednjeg dana života ostao je na nogama, vedar i uspravan, unatoč teškoj bolesti koja je agresivno napredovala. Ono što je njega iznutra razdiralo, ne mislim samo na tešku fizičku bolest, ponio je sa sobom u grob.

• Dragi naš Mali brate Nikica! Liječiti fratre kroz četiri desetljeća za svakoga drugoga bilo bi pravo čistište, svećenici su poznati kao zahtjevna kategorija pacijenata!, ali se ti s time ne bi složio, jer si nas volio. U ime žive i pokojne braće naše Provincije franjevaca konventualaca ovdje ti izražavam najsrdaniju zahvalnost.

• Sada je red na nama da svi mi, tvoji pacijenti, postanemo i tvoji zagovornici u nebu, na prvome mjestu oni koji su prije tebe već stigli gore na određište. Hvala ti, dobri Mali brate Nikice! Počivaj u miru Božjem!

ILIJA BRADARIĆ

Rođen u selu Donji Vukšić, župa Ulice kod Brčkog (BiH) 27. ožujka 1954., veći dio života proživio je u Austriji, gdje je i umro u svome stanu 25.

siječnja 2022. od posljedica koronavirusa. Najstariji je brat našega fra Ivana Bradarića, a prvi rođak fra Ilije Miškića. Sprovod pokojnog Ilije priređen je u petak 28. siječnja u 13.00 sati na groblju u selu Laništa kod Brčkog. Na groblju je, na otvorenome – zbog epidemioloških mjera, najprije slavljen sveta misa zadušnica, koju je predvodio fra Ivan Bradarić, a provincijski ministar fra Josip Blažević na kraju mise izrazio je sućut svima ožalošćenima, napose fra Ivanu Bradariću i fra Iliji Miškiću. Sprovodne obrede vodio je mjesni župnik, a potom je tijelo pokojnoga Ilije položeno u grobnicu obitelji Bradarić. Iz Provincije je sudjelovao još fra Matija Antun Mandić, župnik iz Vinkovaca.

...

SREĆKO GLAVAŠ

Otac našeg fra Vitomira Glavaša, blago je preminuo u Gospodinu u subotu 25. lipnja o. g. u 80. godini života. Od pokojnog Srećka oprostili su se supruga Mila, sinovi Frano, fra Vitomir i Dražen, te kćer Mirjana, uz ostalu brojnu rodbinu, na mjesnom groblju Bartuloši u Drinovcima, u ponedjeljak 27. lipnja o. g. Misu zadušnicu je predslavio o. provincijal, fra Miljenko Hontić, a sprovodne obrede mjesni župnik. Iz Provincije su sudjelovali o. provincijal, fra Miljenko Hontić, fra Tomislav Glavnik, fra Roko Bedalov, fra Vladimir Vidović, fra Josip Petonjić, fra Filip Pušić, fra Vilček Novački, a iz splitskog samostana fra Martin Jaković i fra Damjan Glavaš.

UPISATI U NEKROLOGIJ PROVINCIJE (prema datumu smrti)

2022. (26. I.)	Zagreb	O. STANKO DUJE MIJIĆ, iz Karakašice kod Sinja, u 83. godini života, 66. redovništva i 57. svećeništva, nakon duge i teške bolesti preminuo u bolnici Svetog Duha. Za života bio gvardijan u raznim samostanima, odgojitelj mladih, pisac duhovnih knjiga, voditelj duhovnih vježbi.
2022. (18. II.)	Zagreb	O. ALOJZIJE MATE LITRIĆ, iz Žeževice kod Imotskog, u 86. godini života, 68. redovništva i 58. svećeništva, nakon dugotrajne i strpljivo prihvaćene bolesti, preminuo u Domu sv. Maksimilijana Kolbea. Za života bio provincijski ministar i vikar Provincije, u mnogo navrata gvardijan u Cresu i Zagrebu, odgojitelj novaka. Traženi ispovjednik i duhovni vođa.
2022. (16. III.)	Zagreb	FRA JOSIP PRISELAC, redovnički brat, umro u 82. godini života i 57. redovništva. Cijeli život proveo kao sakristan u crkvi i ekonom u samostanu na Svetom Duhu u Zagrebu. Volio je pjevanje te je dugo godina bio član župnog zbora »Tomislav Talan«. Vedra duha, ponizna i uzorna života, preminuo je u domu sv. Maksimilijana Kolbea u Zagrebu nakon duge i teške bolesti.

2022. (24. IV.)	Zagreb	Fra ANĐELKO SESAR, preminuo je u samostanu Svetoga Duha u Zagrebu u 85. godini života, 59. godina redovništva i 56. godina svećeništva. Dugi niz godina djelovao je kao župnik i gvardijan u Galdovu-Sisku, gdje je izgradio crkvu i samostan, bio je gvardijan samostana u Vinkovcima za vrijeme Domovinskog rata, a posljednje godine proveo u samostanu Novi Marof. Istaknuti propovjednik, voljeni župnik, bio je definitor Provincije i član raznih provincijskih komisija.
2022. (16. V.)	Zagreb	Fra ILIJA MIŠKIĆ, preminuo je u 69. godini života, 44. redovništva i 42. svećeništva, ukopan je na groblju u Vinkovcima. Više godina bio je odgojitelj sjemeništara i bogoslova. U dva mandata, od 1998. do 2002., vršio je službu provincijalnog ministra, tajnika Provincije i definitora u više navrata. Službu vinkovačkog gvardijana preuzeo je u vihoru Domovinskog rata, te je vršio s prekidima 16 godina. Posljednje vrijeme života, zbog narušenog zdravlja proveo je u zagrebačkom samostanu Svetog Duha, te je preminuo u bolnici Rebro u Zagrebu, a pokopan u Vinkovcima. Iskusan redovnik, mirne i dobre naravi.

PODSJEĆANJE

MOLIMO SVU BRAĆU PROVINCije, KOJA TO JOŠ NISU UČINILA, DA U TAJNIŠTVO PROVINCije DOSTAVE VLASTORUČNO NAPISANU OPORUKU S IMENIMA RODBINE I PRIJATELJA KOJI BI TREBALI BITI OBAVIJEŠTENI U TRENUTKU SMRTI. NAIME, ZBOG SESTRICE SMRTI, KOJA NAS JE OVE GODINE VIŠE PUTA POHODILA, JAVILI SU SE ODREĐENI PROBLEMI PA I NEUGODNE SITUACIJE, JER RODBINA POKOJNE BRAĆE NIJE BILA OBAVIJEŠTENA. STOGA, KAKO BISMO IZBJEGLI NESPRETNE I NEUGODNE SITUACIJE, LJUBAZNO VAS MOLIMO DA RUKOM NAPIŠETE OPORUKU TE DA JE DOSTAVITE U TAJNIŠTVO PROVINCije, ZAJEDNO S POPISOM OSOBA KOJE ŽELITE DA BUDU OBAVIJEŠTENE O VAŠOJ SMRTI. HVALA!

Radoviti provincijski kapitul 2022.

